உள்ளே
ஓர் ஒப்பற்ற
இலவச இணைப்பு!
KALKI 22.5.94 ரூ. 3.00
கல்கி
கச்சித விலையில்
பச்சென்று காய்கறிகள்!

சுட்டெரிக்கும் வெயிலை
கண்டு 'அய்யய்யோ'
என ஓட வேண்டாம்
இனி, இதோ உமக் காகவே
ஷவர் டு ஷவர். இதன்
சில்லிடும் இதமளிப்பில்
அனுபவிப்பீர் குளுகுளு
ஜில் உணர்வு. அதோடு
கசகச பிசுபிசுப்பு உணர்வு
தன்னாலே மறைந்திடும்.
சாதா பவுடர்களுக்கு
இயலாத காரியம் இது
ஷவர் டு ஷவர்
வியர்க்குருவையும்
தடுக்கிறது. இனி என்ன?
கோடை நாட்களில்
சிலுசிலுவென புத்துணர்வோடு இருங்கள்.

● இந்த இதழுடன் சாம்பிள் பேக் ஒன்று இலவசம்!

Lintas J&J 12 1126 TM B

இலவச இணைப்பு

இந்த இதழின் மையப் பகுதியில் இலவச இணைப்பாகக் காஞ்சி முனிவர் ஜகத்குரு ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சார்ய ஸ்வாமிகளின் அற்புதமான அருளுரை, அவரது 101 - வது பிறந்த தினத்தையொட்டி (வைகாசி - அனுஷம்) இடம் பெறுகிறது.

மையப் 'பின்'களை நெகிழ்த்தி அருளுரைகளைத் தனியே எடுத்துத் தனி நூலாகத் தைத்து வைத்துக் கொள்ளலாம். அல்லது இந்த இதழ் கல்கியோடு சேர்த்தே பத்திரப்படுத்தலாம்.

– ஆசிரியர்

கனடா நாட்டில் காஞ்சீபுரம் பட்டு!

சென்ற வாரம் அமெரிக்கா, கனடா, இங்கிலாந்து முதலிய நாடுகளுக்குச் சென்று திரும்பிய பிறகு, ஒரு புதிய சாதனை செய்த உற்சாகத்துடன் இருந்தார் 'நல்லி' குப்புசாமி.

அதற்கு நியாயமான காரணம் இருந்தது.

கனடா நாட்டில் உள்ள டொரண்டோ நகரில் ஷோரூம் திறப்பது என்று முடிவானவுடன் அந்த நாட்டுக்குப் போகத் தேவையான விசாவுக்கு விண்ணப்பித்தார் நல்லி.

விசா அதிகாரி, "உங்களுடன் ஒரு மணி நேரமாவது பேச வேண்டியிருக்குமே" என்றார்.

"ஏன்?"

"இதுவரை விசாவுக்கு விண்ணப்பித்தவர்கள் ஏற்றுமதியாளர்களாகவோ, தொழில் பங்காளிகளாகவோ அல்லது மேல் படிப்புக்குச் செல்பவர்களாகவோதான் இருந்திருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி 'கடை திறக்கப் போகிறேன்' என்று கூறி யாரும் விண்ணப்பித்ததில்லை. எனவே, இதுபற்றிய விவரங்களை உங்களிடம் நிறைய பேசி நான் கேட்க வேண்டும். பின்னால் வேறு யாராவது விண்ணப்பித்தால் அதற்கு உபயோகமாக இருக்கும்" என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார் அந்த அதிகாரி.

"சரி" என்று சம்மதம் தெரிவித்து உரையாடினார் நல்லி குப்புசாமி. அதன் முடிவில் ஐந்து வருடங்களுக்கான, பல முறை சென்று திரும்ப வசதியான விசா கொடுத்த அதிகாரி, "இதனை ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு புதுப்பிக்க நீங்கள் நேரில் வரவேண்டாம்; ஒரு கடிதம் எழுதினால் போதும்" என்றார்.

ஆக, நல்லி குப்புசாமி முன்னோடியான ஒரு காரியத்தைச் செய்து விட்டுத் திரும்பியிருக்கிறார்; வேறு பலருக்கு வழிகாட்டியாகவும் விளங்குகிறார்.

"சரி, அமெரிக்காவிலும் கனடாவிலும் போய் புடவைக் கடை வைப்பதாவது? யாரை நம்பி? எத்தனை புடவைகளை அப்படி விற்றுவிட முடியும்?" - சந்தேகம் எழுவது இயல்பு.

"சிங்கப்பூரில் உள்ள சொங்கூன் சாலை போலவே, டொரண்டோவில் உள்ள ஜெரார்ட் சாலையும் தமிழர்கள் நிறைய வாழும் இடம். தவிர, ஒரு லட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட ஸ்ரீலங்கா தமிழர்கள் இங்கே வாழ்கிறார்கள். இவர்கள் பட்டுப் புடவை வாங்கி உடுத்தும் பழக்கம் உள்ளவர்கள். வட இந்தியர்களும் கனடாவில் நிறைய உண்டு. ஆனாலும் அவர்கள் பனாரஸ், பெங்களூர் பட்டு வகைகளையே அறிந்திருக்கிறார்கள். காஞ்சீபுரம் பட்டின் நேர்த்தியை இப்போதுதான் காண்கிறார்கள். அதனால் வியாபார நோக்கில் நிறைய வாய்ப்பு இருக்கிறது."

அங்கே போய்ப் பட்டுப் புடவைகள் விற்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை பிறந்தது எப்படி?

● நல்லி குப்புசாமி

சொல்கிறார் நல்லி :

"டொராண்டோவில் சென்ற வருடம் மூன்று நாட்கள் நடந்த நமது பாரம்பரியக் கைவினைப் பொருட்களின் கண்காட்சியில் முதல் நாளன்றே நான் கொண்டு போயிருந்த ஆயிரம் புடவைகளும் விற்றுப் போயின. இது என்னைத் திகைக்கச் செய்ததுடன், சிந்திக்கவும் வைத்தது; அதன் பின்விளைவுதான் இந்தக் கடை திறப்பு!"

திறப்பு விழாவுக்கு ஆப்பர் லீடர் ஜூலி வருவதாக இருந்தாராம். தேதி சரிப்பட்டுவராமல் போனது கொஞ்சம் ஏமாற்றம்தான் என்றாலும், விற்பனை ஏமாற்றமளிக்கவில்லை, குப்புசாமிக்கு!

– சித்தார்த்

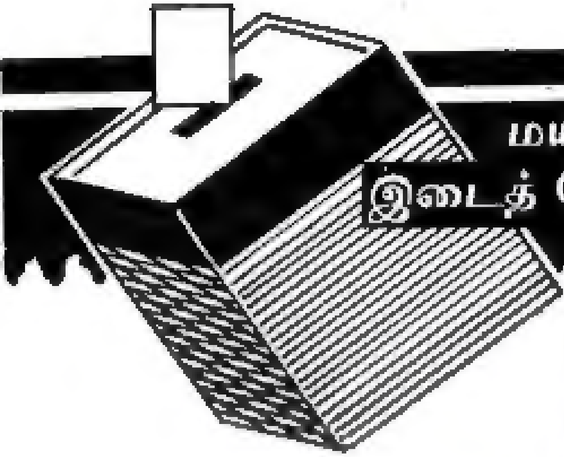

மயிலை - பெருந்துறை இடைத் தேர்தல் நிலவரங்கள்:

சேஷன்

ஒரு தொகுதியின் இடைத் தேர்தல் என்பது எப்பேர்ப்பட்டதோர் திருவிழா அதுவும், ஆளுங்கட்சி தனது தொகுதியை மீண்டும் தக்கவைத்துக் கொள்ள வேண்டிய ஒரு சவாலான சூழ்நிலையில் என்னவெல்லாம் நடக்க வேண்டும்! ஜெயலலிதாவின் கட் அவுட் அலங்காரங்களும் கொடிகளும் தோரணங்களும் தொகுதி மக்களையே ஒரு கலக்கு கலக்குவதோடு, போட்டியிடும் மற்ற கட்சிக்காரர்களையும் கதிகலங்கச் செய்ய வேண்டாமா? இது தானே நாம் இது வரை பார்த்து வந்திருக்கும் யதார்த்தம்?

இன்றைக்கு எல்லாமே போச்சு! காரணம்?

சேஷன்!

'ஒரு வேட்பாளர் தேர்தல் விதிமுறைகளின்படிதான் செலவு செய்கிறாரா, பிரசாரம் செய்கிறாரா என்பதை நானே தொகுதிக்கு நேரில் வந்து பார்ப்பேன்; விதிமுறைகள் மீறப் பட்டிருந்தால் தேர்தல் கமிஷன் தனது நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டி வரும்' என்று சேஷன் சொன்னது. நமக்கு வேண்டுமானால் சாதாரணமாக இருக்கலாம். ஆனால், அரசியல் கட்சிகளைப் பொறுத்தவரை - அதுவும் ஆளும் கட்சியைப் பொறுத்தவரை - இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் போது ஜப்பானில் அமெரிக்கா போட்ட அணுகுண்டுக்குச் சமமாகப் போய் விட்டது.

பெருந்துறையில் தேர்தல் அறிவிப்பு வந்தவுடனேயே, ஏற்கெனவே எழுதப்பட்டிருந்த சுவர் விளம்பரங்களையெல்லாம் சேஷனின் 'அணு குண்டு அறிவிப்பு' வந்தவுடன் அவசர அவசரமாகப் போய் வெள்ளையடித்து விட்டார்கள். தனிப்பட்டவர்களின் அனுமதியோடு (எழுத்துவடிவில்) சில தனியார் சுவர்களில் மட்டும் விளம்பரங்களைப் பார்க்க முடிந்தது.

மயிலாப்பூரில் இது கூடக் கிடையாது. டூட்டோரியல் காலேஜ், கவிசேஷப் பிரசங்க அறிவிப்புகள் அளவுக்குக் கூட தேர்தல் விளம்பரங்கள் இல்லாதது மகத்தான ஆச்சரியம்.

அநேகமாக அத்தனை கட்சி வேட்பாளர்களுக்கும் இது தர்மசங்கடம்தான் என்றாலும், "சேஷனின் கெடுபிடி ரொம்ப நல்லது. ஆளும் கட்சியின் அதிகார துஷ்பிரயோகம் பெருமளவு குறைந்து போகும் என்பதால்தான் இதனை ஆதரிக்கிறேன்" என்கிறார் பெருந்துறை காங்கிரஸ் வேட்பாளர் வி. காந்தி. இவரது வோட்டு சேகரிப்பு வேட்டை, தொகுதிக்குள் வந்து நிற்கும் பஸ்களுக்குள் கூடத் தொடர்வது ஒரு ஆச்சரியம். "அ.தி.மு.க. கூட்டு இல்லாத

● விகாஸ், சந்தானம்

● வெறிச்சோடிக் கிடக்கும் பெருந்துறை வீதிகள்.

● காரத்தே பாலசுப்பிரமணியன்

நிலையிலும் வெற்றி காங்கிரஸுக்குத் தான்'' என்கிறார் கார்த்தி.

அவர் குறிப்பிட்டது போல மயிலை, பெருந்

னார்.

பெருந்துறை அ.தி.மு.க. வேட்பாளர் வி.பி. பெரியசாமி ரொம்பவும் பயந்த நிலையில்தான் ஓட்டுக் கேட்கிறார். ஓட்டுக்காகப் போனவர்களை சேரியின் ஆட்களோ என்று சந்தேகித்தாரோ என்னவோ... முதலில் நம்மைச் சந்திக்கவே மறுத்தார்; ஒருவாறு பயம் தெளிந்தபின்

கையில் சிண்டு!

துறை இரு தொகுதிகளிலுமே அ.தி.மு.க. காரர்களின் பிரசார வேகம் அடங்கித்தான் இருக்கிறது.

மயிலையில் போட்டியிடும் காரத்தே பாலசுப்பிரமணியன், அம்மாவின் பரம பக்தர். பிரசாரத்தில் ஆடம்பரம் துளிக் கூட இல்லாதிருக்கும் படி பார்த்துக் கொள்வதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பதாகச் சொல்

பெரியசாமியும் தேர்தல் பற்றியோ, வெற்றி வாய்ப்பு பற்றியோ எதுவும் பேச மறுத்தார். கைவண்டிடாக வீடுவீடாக ஓட்டு கேட்டை இத்தனை பயந்து ஓட்டுக் கேட்கும் இவர் ஒரு வழக்கறிஞர் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்க.

■ மீலாப்

● தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்டதும் சைதைப் பணிகள்.

● வி.பி. பெரியசாமி (அ.தி.மு.க.)

பதில் பல கட்சிகள் போட்டி யிட்டாலும் தி.மு.க.- ம.தி.மு.க.(வை.கோ) வுக்கிடை யிலான போட்டியைத்தான் பெரிதாக எதிர் பார்க்கி றார்கள் என்று தெரிகிறது. ஒருவரை விட மற்றவர், ஒரு வோட்டாவது கூடுத லாகப் பெற (வெற்றியெல்லாம் இரண்டாம் பட்சம்!) பயங்கர முயற்சி நடந்து வருகிறது.

''தி.மு.க. பிளவுபட்டுள்ள நிலையில் அராஜக அ.தி.மு.க. ஆட்சிக்கு ஒரு சவாலாக இருப்பது காங்கிரஸ்தான்; அவர்களுக்குப் பாடம் புகட்ட மக்கள் காங்கிரஸைத்தான் தேர்தெடுப்பார்கள் என்று நம்பிக்கையோடு கூறும் கருத்தே தியாகராஜனும், காங்கிரஸ் வேட்பாளர் என்று தாம் அறிவிக்கப்படாத நிலையிலேயே அவர் பிரசாரத்தாலும் பானர்களாலும் தொகுதியை ஒரு கலக்குக் கலக்கினார்!

பெருந்துறை ம.தி.மு.க.வேட்பாளர் வி.எம். கந்தசாமி, முன்பு தி.மு.க. தொண் டர்களுக்கு ரொம்பவும் தெரிந்தவர்தான் என்றாலும் இப்போது கட்சியும் சின்னமும் கொடியும் புதியவை. வெற்றி வாய்ப்பு எப்படி?

''என்னை அறிமுகம் செய்வதற்காக நடந்த வேட்பாளர் அறிமுகக் கூட்டத்திற்கு வை.கோ. வந்திருந்தபோது மக்கள் வெள்ளம் எக்கச்சக்கமாக இருந்தது. (இந்தக் கூட்டத்தில் போடப்பட்ட ஒரு லைட் களின் எண்ணிக்கையைக்கூட தேர்தல் கமிஷன் ஆட்கள் கணக்கெடுத்துச் சென்ற தாகத் தெரிய வர, எல்லாக் கட்சியினரும் பயந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்) அதுவே எனக்குப் பெரும் நம்பிக்கை தந்திருக்கிறது. இப்போது கொடி, சின்னம் மட்டும் பார்த்து வோட்டுபோடும் மனோபாவத்தில் மக்கள் இல்லை. அவர்கள் சிந்திக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள்!'' என்கிறார் இவர்.

மயிலையைப் பொறுத்த வரை, ம.தி.மு.க. வேட்பாளர் தாணு அரசியலுக் குப் புதியவர் என்றாலும் தனது படங்களுக் கான கட் அவுட் விளம்பரங்களால் ரொம் பத்தான் பிரபலமானவர். இவரது தேர்தல் அணுகுமுறையே வெகு வித்தியாசமாக இருக்கிறது.

மயிலை, ஆத்திகர்கள் நிறைந்த ஏரியா என்பதால் சாஸ்திர ஸ்லோகங்கள் பாடிச் செல்வதும், தாங்கேரிய நெற்றிப் பொட்டு அணிவதும் கோயில்களுக்குப் போய் சாமி கும்பிடுவதுமாக, மிக வித்தி யாசமான 'திராவிட பாரம்பரிய' வேட்பாள ராகத் தெரிகிறார்.

பல சினிமா நடிகர்கள் தாணுவுக்கு உதவிக்கரம் நீட்டினாலும், வெளிப் படையாகத் தங்கள் ஆதரவைத் தெரி விக்கத் தயங்குகிறார்கள் என்பது கோடம்பாக்க வட்டாரத் தகவல்.

தாணுவை எதிர்க்கும் தி.மு.க. வேட்பாளர் ராமஜெயம். வை.கோ. வின் கட்சியை ஒரு பலமான எதிரியாகத் தாங்கள் நினைக்க வில்லை என்று குண்டைத் தூக்கிப் போடுகிறார். ''இத் தொகுதியில் இரண்டு லட்சம் வாக்காளர்களில் பெரும்பா லானவர்கள் படித்தவர்கள். கலைஞரின் நிர்வாகத்

● டி.கே.நல்லகண்ணு(சி.பி.ஐ.)

நிறைவை புரிந்தவர்கள். இன்றைய அரசின் அமுலை அறிந்தவர்கள். எனவே யோசித்து முடிவெடுப்பார்கள்'' என்கிறார்.

பெருந்துறையில். தி.மு.க நேரடிப் போட்டி இல்லை. தி.மு.க., ஜனதாதளம், சி.பி.எம். ஆகிய கட்சிகளின் கூட்டணியோடு சி.பி.ஐ.வேட்பாளர் டி.கே. நல்லப்பன் களத்தில் இறங்கியிருக்கிறார். 'சேஷனின் கெடுபிடிகளால் ஆளும் கட்சிக்குத்தான் பாதிப்பு அதிகம்' என்று கூறும் இவர் அந்த சமயத்தில், 'ரூ.50,000தான் செலவு செய்யலாம் என்பது ரொம்பக் குறைவு; காலத்துக்கு ஒவ்வாதது' என்றும் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

பெருந்துறையிலும் சரி, மயிலையிலும் சரி, ஒவ்வொரு கட்சியைச் சேர்ந்த வேட்பாளர்களும் தமக்கே வெற்றி வாய்ப்பு என்று அடித்துச் சொல்கிறார்கள். (வேறு வழி?) ஆயினும் உண்மை நிலை?

ஏறத்தாழ 1,70,000 வாக்காளர்களைக் கொண்ட பெருந்துறைத் தொகுதியில் எந்தக் கட்சி தேர்ந்தெடுக்கப்படவிருக்கிறது? ஜாதி ரீதியாக வாக்குகள் பிரியும் வாய்ப்புகள் உண்டா?

இந்தத் தொகுதியைப் பொறுத்தவரை, ஏறத்தாழ பாதிக்குப் பாதியாக இருப்பவர்கள் கவுண்டர் இனத்தவர். முக்கியமான நான்கு கட்சிகளைச் சேர்ந்த வேட்பாளர்களும் கவுண்டர் இனத்தவர்கள்தாம் என்பதால் இவர்களது வெற்றி வாய்ப்பு ஒரு போதும் ஜாதி ரீதியாக அமையப் போவதில்லை.

இந்த நிலையில் பாட்டாளி மக்கள் கட்சி சார்பில் போட்டியிடும் வேட்பாளர் ஒரு சாதாரண சுயேட்சையைப் போல்தான் வாக்குகள் பெற முடியும் போலிருக்கிறது.

பாரதீய ஜனதா இங்கு ஒரு பொருட்டே அல்ல. ஆக யாருக்கு வெற்றி வாய்ப்பு?

அறிவுள்ள மக்களின் ஒட்டுமொத்த ஆதரவு யாருக்குக் கிடைக்கிறதோ, அவருக்குத்தான் வெற்றிவாய்ப்பு.

மயிலையிலும் பாதிப் பேர் படித்தவர்கள் என்றாலும் மீதிப்பேர் குப்பத்துவாசிகள், மீனவர்கள், உழைப்பாளி வர்க்கத்தினர் தான். எனவேதான் இருதொகுதிகளிலும் கட்சிகள், தமது பிரசார பீரங்கிகளை இப்படியான குப்பம், காலனிகளுக்கே பெருமளவு அனுப்பி வருகின்றனர்.

''யோசிக்கத் தெரிந்த மக்களிடம் என்ன தான் பிரசாரம் செய்தாலும் அவர்கள் கவனமாகச் சிந்தித்துத்தான் முடிவெடுப்பார்கள். கொஞ்சம் போல் 'செலவு பண்ணி' ஓட்டு சேகரிக்க குப்பத்து வாசிகள்தாம் பக்க பலம்!'' என்கிறார்கள் பல வேட்பாளர்கள்.

இந்நிலையில், இப்படியான மக்களிடம் தமது ஆள்பலம், பணபலம், அதிகார பலம் இவற்றைச் செலுத்தி மக்கள் மனத்தைக் கலைக்க ஆளுங்கட்சி அவசியம் முயலும். தேர்தல் கிட்டே நெருங்க, இந்நிலை இன்னும் தீவிரமாகும்'' என்று ஒட்டுமொத்தமாக எல்லா எதிர்க்கட்சியினரும் கருத்து தெரிவிக்கின்றனர்.

இத்தொகுதிகளுக்கு, சேஷன், ஒரு முறை விசிட் செய்வதோடு நிறுத்திக் கொள்வாரா அல்லது மறுமுறையும் வருவாரா என்று தெரியவில்லை. சேஷனின் மறுவருகை நிச்சயமென்றால், யாருடைய வெற்றி வாய்ப்பு பாதிக்கப்படாவிட்டாலும் ஆளுங்கட்சியின் வெற்றி வாய்ப்பு நிச்சயம் பாதிக்கப்படும். இது இரு தொகுதிகளுக்குமே பொருந்தும்!

– நமது நிருபர்கள்

படங்கள்: ரவிசங்கரன், ராஜன்.

[illegible]
பச்சென்று காய்கறிகள்!

■ ரேகா வேணு

சாலை ஓரம் பாலங்களுக்கடியிலோ, சுத்தமான, ஏர்கண்டிஷனுடன், விசாலமான, சுகாதாரமான இல்லாமல் பசுமையான காய்கறிகளுக்காக, கடைகளில் [illegible] கால் கடுக்கத் தவமிருக்கும் காதலிகளே, கோபாலக்களே, [illegible]களே, அம்மணிகளே, அழகுமணி, [illegible]களே! உங்கள் வீடு தேடியும் அந்தளவு கருணை காட்டாமல் போகவில்லை.

சென்னையில் மட்டும் பதினொரு ஏர்கண்டிஷன்ட் (அத்தனைக் குளிரூட்டியது) காய்கறிக் கடைகள் திறந்திருக்கிறார்கள் 'ஃப்ரெஷ்-வொர்ல்ட் கிரீன் ஹவுஸ் வேல்ட்' நிறுவனத்தினர்.

காலை ஏழு மணி முதல் இரவு ஒன்பது வரை திறந்திருக்கும் இந்தக் கடைகளில் அருமையாக்கும் வெஜிடபிள் கறிகாய்கள். அத்தனையும் தளதள. தக்காளி எல்லாம் பளபள. வண்ண வண்ண டிரேக்களில் பார்க்கும்போதே கைகளெல்லாம் பரபர. மனம் மனக்கின்று வாங்கிப் போட்டுக்

கொண்டு, கம்ப்யூட்டர் பில்லைப் பார்த்துக் காசைக் கொடுத்துவிட்டு வந்து கொண்டே இருக்கலாம். வேறு பிடித்துக் கொண்டு, நாலைந்து நாலைந்துக் குதிக்க வேண்டாம். வதங்கிப்போன, அழுகிப் போன, காய்கறிகளில், நாசியைப் பிடித்துக் கொள்ள வைக்கும் நாற்றத்தைச் சகித்துக் கொள்ள வேண்டாம்.

ஏர்கண்டிஷண்ட் ஷாப்? - ஆமாம்.

கம்ப்யூட்டர் பில்? - ஆமாமாம்.

நகரத் நடுப்பும், சாக்குக் கடையுமாக இருக்கிற கடையிலேயே மலிவு விலை, குறைந்த விலை. இந்த மாதிரி 'பாஷ்' காய்கறிக் கடையா? கேட்கவே வேண்டாம்.

''யூ ஆர் ரைட்!'' என்கிறார் பேக்வெல்லர் அமைப்பின் பிரசிடெண்ட் ஜோசு ஜெட்டி. ''இங்கே நீங்கள் வாங்குகிற ஒவ்வொரு காய்கறியின் விலைகளையும் குறித்துக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் வீட்டுக்கு அருகே இருக்கிற காய்கறிக் கடையில் விசாரித்து அதையும் குறித்துக் கொள்ளுங்கள். இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். அப்புறம் சந்தோஷத்தில் துள்ளிக் குதிப்பீர்கள்!''

துள்ளிக் குதித்துக் கூரையில் தலையை முட்டிக் கொள்ள விரும்பாதவர்கள், அடக்கட்டும் நிறைய சந்தோஷப்பட்டுக் கொள்ளட்டும்.

''என்ன காரணம் விலை வெட்டு?''

''எங்கள் தோட்டங்களிலேயே விளையும் காய்கறிகள். காண்ட்ராக்ட் ஒப்பந்தப்படி எங்களுக்காகப் பிறர் பண்ணைகளில் விளைவித்துத் தரும் காய்கறிகள். நடுவில் இடைத்தரகர் யாரும் புகுந்து விலைகளைக் கூட்டிக் கொண்டே போவதில்லை. இவற்றை இந்த ஒன்பது கடைகளுக்கும் அனுப்பி வைக்கிறோம். அங்கிருந்து தனி வாடிக்கையாளர் முதல், பெரிய பெரிய ஹோட்டல்கள், கான்டீன்கள் வரை வாங்கிக் கொண்டு போகிறார்கள்!''

எட்டாம்பல் ரோடு கோரமங்கலாவிலும், பாண்டு ரங்கா ரோடு ஆகியவும் காய்கறிகளைப் பார்த்தாலே பசி தீரும் போல இருந்தது. பங்களா சாலை கடை வளாகத்தில் கூடை களில் வந்து இறங்கிய காய்கறிகள் 'வாங்கு வாங்கு' என்று வசீகரம் செய்தன!

எந்தக் காய்கறியில் எந்த வகை சத்து அதிகம் என்று மக்களிடையேத்

● சுப்பிரமணியன்

● பளபளப்பு பஜார் சேல்ஸ்-கௌண்டரில்... (படம்: பாலாஜி)

நிறுவனம் செய்து தரும். அப்படித்தொறாமி அட்டை வாங்கி விட்டால் 5%-10% தள்ளுபடிச் சலுகையும் உண்டு. ரொம்பவும் ஆரோக்கியச் சிந்தனை என்றால், யோகா, உடற்பயிற்சி எல்லாம் கூடச் சொல்லித் தரும் ஏற்பாடுகளைச் செய்யப் போவதாகச் சொன்னார் பேகா ஷெட்டி. (ஆனால் கறிகாய் வாங்க வருகிறவர் பேச்வழி என்று போய்விட்டு, யோகா இடத்தில் பிராணாயாமம், யோகா என்று மூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்து விட்டால்... திண்டாட்டம்தான்!)

''போன் செய்தால் போதும். வீட்டுக்கே அனுப்பி விடுகிறோம்!'' என்கிறார் பக்லவா சேரு கடைப் பொறுப்பாளர் வின்சன் மாத்யூ.

இந்தியா முழுவதும் 300 க்கு மேற்பட்ட கறிகாய்க் கடைகள் திறக்கிற திட்டம் இருக்கிறதாம். விலையும் சகாயமாக இருந்து, கறிகாய்களும் பசுமையாக இருந்தால் அதை விட வேறு என்ன வேண்டும்?

இந்த மாதிரி முயற்சிகள் வித்தியாசமான முறையில் இதற்கு முன்பே வெற்றியடைந்தனவா?

''நான் 'டாப்-ஷேப்' அப்பார்ட்மெண்டின் 'டாப்ஸிட்டி கிளப்' ஆரம்பித்த போதும் இப்படித்தான் முதலில் கேட்டார்கள்!'' என்று தோள்களைக் குலுக்கிப் புன்னகை செய்கிறார் ஆர். சுப்பிரமணியன்; மாக்ஸ்வொர்த் நிறுவன நிர்வாக இயக்குநர்.

● அண்ணாநகரில் ஜஸ்ட் பிக்ட் கடையில்... (படம்: [illegible])

இன்னொரு பெரிய நிறுவனம், இம்மாதிரி ஏற்கனவே ஒன்று கறிகாய்க்கடை வியாபாரத்தில் இறங்கியிருக்கிறது: 'ஹிந்து' நாளிதழ் உரிமையாளர்களின் கஸ்தூரி அண்ட் ஸன்ஸ் லிமிடெட். இவர்கள் கடைக்குப் பெயர் ஜஸ்ட் பிக்ட் - (Just picked அதாவது 'இப்போதுதான் பறிக்கப்பட்டது') கறிகாய்களின் தரத்தைக் கடையின் பெயரே தெரிவித்துவிடுகிறது.

இரண்டு மூன்று வருடங்கள் முன்பு, தங்கள் பண்ணைகளில் முதலில் விளைந்த தக்காளிப் பழங்களை விற்பனைக்குக் கொடுத்தபோது கிடைத்த அனுபவம், இதன் இயக்குநர் வேணுகோபால் அவர்களை யோசிக்க வைத்ததாம்: ''நாமே இடைத்தரகர்களைத் தவிர்த்து நேரடியாக விற்பனைக்குக் கொண்டு வந்தால் பொது மக்களுக்கு எத்தனை குறைவான விலையில் கறிகாய்கள் கிடைக்கும்!''

உடனே பிறந்தது 'ஜஸ்ட் பிக்ட்'. சென்னையில் மட்டும் இப்போது ''ஃப்ரான்சைஸ்'' முறையில் அண்ணாமலைபுரம், அண்ணா நகர், பெசன்ட் நகர் ஆகிய இடங்களில் இயங்கி வருகிறது. இன்னும் சில பகுதிகளில் திறக்கப்பட இருக்கிறது, விரைவிலேயே.

அண்ணாமலைபுரம் கடையை ஏற்று நடத்தும் இளைஞர் நாராயணன் சொன்னார்:

''மாலை வேளையில்தான் கூட்டம் வருகிறது. எனவே மாலையில் நல்ல கூட்டம். ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் மட்டும் காலை விடியும் லாரி வருவதால் அன்று, காலையிலும் கூட்டம் இருக்கும். வாடிக்கையாளர்கள் பலர் ஆரம்பத்திலிருந்து இன்றும்

● பளபளப்பாகப் பேக் செய்யப்பட்ட பொருட்கள்
(படம்: ரவிசங்கரன்)

தொடர்ந்து வாங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். கறிகாய் வகைகளே கிட்டத்தட்ட அதுபோல இருக்கின்றன. கோழி முட்டைகள் அது!''

அந்த மாலை வேளையில், நிறையப் பேர் உள்ளே வைத்திருக்கும் பிளாஸ்டிக் கூடையை எடுத்துக் கொண்டு தங்களுக்கு வேண்டியதை எடுத்து எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டு கம்ப்யூட்டர் பில்லிங்குக்கு வந்தார்கள்.

''பேரம் செய்யவும், தரத்தைப் பொறுக்கவும் தேவையில்லை!'' என்றார் ஒரு பெரிய இடத்துப் பெண்மணி.

வெண்டைக்காய் என்றால் பிஞ்சு பிஞ்சாக, பிளாஸ்டிக் பையில் 'பளிச்சென' இருக்கிறது. முனையை எடுத்து நறுக் நறுக்கென்று ஒடித்துப் பார்க்க தேவையே இல்லையாம்.

''நாம் பிரித்துப் பார்த்துப் போட என்றே இங்கு ஒரு செக்ஷன் இருக்கிறது'' என்றார் நாராயணன்.

இதேபோல் செக்டர் மார்க்கெட் அருண்குமார் தனராஜ் சொன்னார், ''இங்கே 30 பேர் இந்தப் பணியைச் செய்கிறார்கள். தரமானது என்பதைத்தான் விற்பனைக்கு அனுப்புவோம். பாலிதீன் பைகளால் பேக் செய்துதான், பார்க்கிற வாடிக்கையாளருக்கு அழகாகத் தெரிகிறது. வெண்டைக்காய் கொஞ்சம் முற்றியதாக இருந்தால் கூட அதை அப்படியே ஒதுக்கிவிடுவோம்.''

''அப்புறம் அதை என்ன செய்வீர்கள்?''

''அதைக் குறைந்த விலைக்கு, கறிகாய் விற்பனையாளர்கள் வாங்கிக் கொண்டு போய்விடுவார்கள். எங்களுக்கும் பெரிய நஷ்டம் வராது!''

கோழி முட்டைகள் கூட, இயற்கை உரங்களை மட்டுமே உபயோகித்து விளைவிக்கப்படுவதாம். அதிலும் 'பிரவுன்' கோழி இனங்கள் ஸ்பெஷல் விலை!

மாங்கொட்டைக்கும் சரி, தூர்ப்பிக்கும் சரி. இயற்கை எருவை மட்டுமே உபயோகித்துப் பயிர் செய்யும் கறிகாய் வகைகளையும் விற்பனைக்குக் கொண்டு வர இருக்கிறார்கள். என்ன, விலை சற்றுக் கூடுதலாக இருக்கலாம். ஆனால், அவற்றின் சுவை மணமும் பலனையும் பார்க்கையில், ''பேஷ் பேஷ்'' என்று சொல்ல வைக்கும் அல்லவா?

இன்னொரு இந்த இரண்டு நிறுவனங்கள் தவிர, அருகாமை ஸ்பென்சர் மற்றும், எம்.ஜி.ஆர். டிபார்ட்மெண்ட் ஸ்டோர்களும் கூட இந்த முறையில் அழகுக் கறிகாய்க் கடைகள் திறக்கும் திட்டம் வைத்திருக்கிறார்களாம். விரைவிலேயே செயல்படுத்தப் படுமாம்.

இப்படி, தெருவுக்கு ஒன்று வந்துவிட்டாலும், பிரியா வுக்கு ஒரு சந்தேகம்... கறிகாய் கடை நடத்தும் கணவரோடு (அல்லது, நியாய விலையில்) விற்க ஏற்பாடு செய்தால், மூன்று சக்கர வண்டியின் மீது கறிகாய்த் தட்டுக்களை அடுக்கி வைத்துக் கொண்டு, தெருத் தெருவாகக் கூவி விற்பனை செய்யும் எங்கள் தெருப் பெண்மணியின் கதி?

''அதுக்கென்னம்மா! வீட்டுக்கே வந்து காய்கறியை வாங்கிக்கிட்டுப் போயிடுவாங்க?''

- சாருகேசி

அட்டையில் : ஜெயந்தி

புகைப்படம்: ரவிசங்கரன்

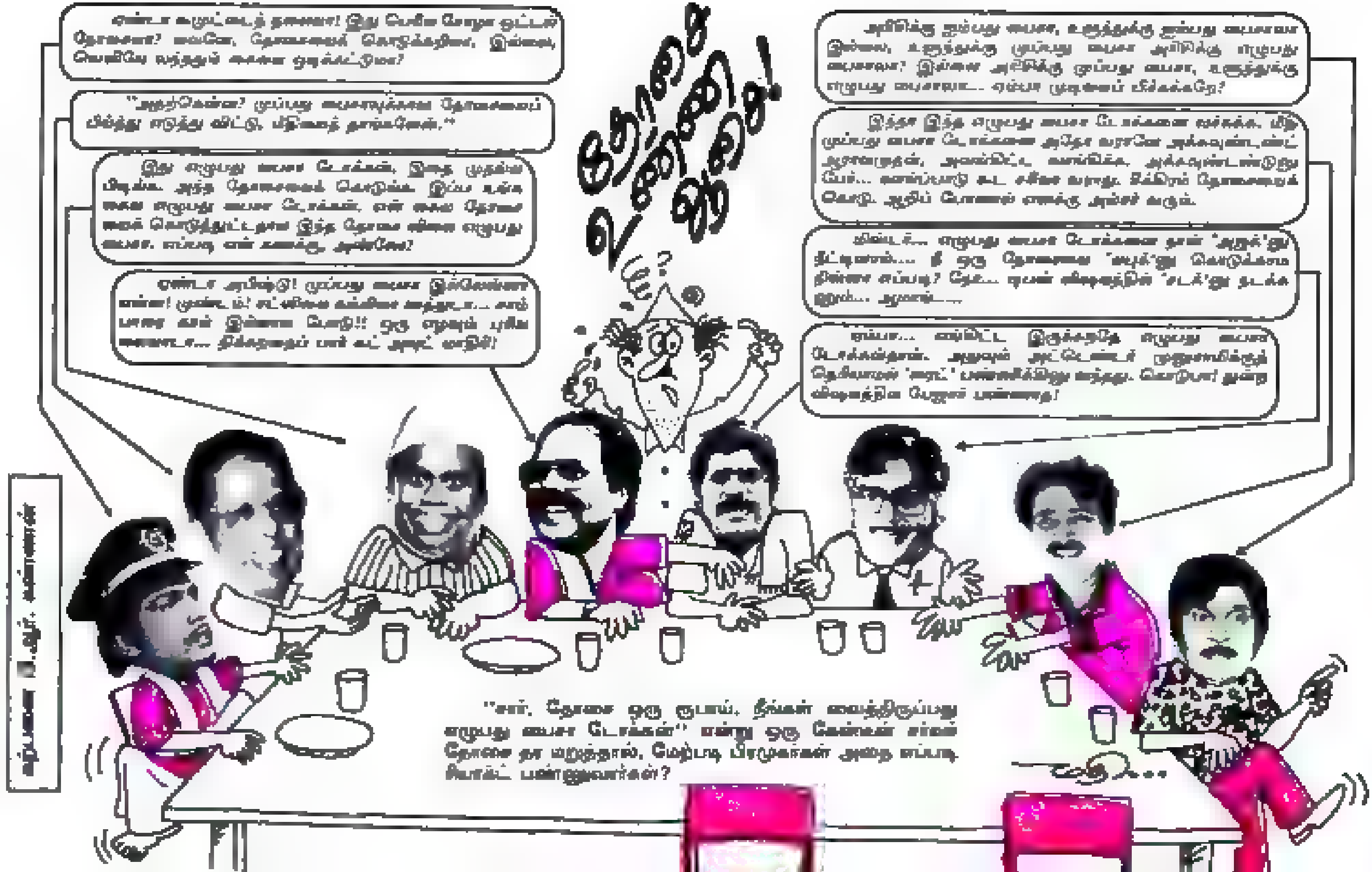
அரிசிக்கு நூற்பது வரை, உளுத்துக்கு நூற்பது வரையா இல்லை, உளுத்துக்கு முப்பது வரை அரிசிக்கு எழுபது வரையா? இல்லை அரிசிக்கு முப்பது வரை, உளுத்துக்கு எழுபது வரையா... எப்படி முறைப் பிடிக்கிறே?
"சார். தோசை ஒரு ரூபாய், நீங்கள் வைத்திருப்பது எழுபது வரை டோக்கன்" என்று ஒரு
தோசை தர மறுத்தால், மேற்படி பிரமுகர்கள் அதை எப்படி
பண்ணுவார்கள்?

Kalki Shopping Page

சிற்றிடை தன்னை
செவ்வேள் காக்க!

காந்த வயிற்றுப் பட்டை
அணியவும்

அணிய வேண்டிய இடத்தின் சுற்றளவுடன் ரூ. 220/- மணியார்டர் மூலம் அனுப்பி தெளிவாக தபாலில் பெறலாம்.

காந்த சிகிச்சை
ஆராய்ச்சி நிறுவனம்
38/1 சன்னதி தெரு
திருவொற்றியூர்.
சென்னை-600 019.

சாந்தி கோல்டு
ஹவுஸ்
72, உஸ்மான் ரோடு, தி.நகர்,
சென்னை - 600 017.
தொலைபேசி : 441730

எங்கள் மாதாந்திர சேமிப்புத் திட்டத்தில் சேர்ந்து பயனடையுங்கள்.

30% மட்டும் செலுத்தி
(Approved by Govt.)
(Flat) கட்டுமிடம் :

1. Single/Double Bed Room Flats with car parking. Annexue, II Cross Street.
2. Single/Double Bed Room very close to Villivakkam Railway Station (Proposed Flats)

அணுகவும் :

MARS CONSTRUCTIONS
Builders & Flats Promoters
30, Natesan Street.
(Near Mambalam Railway Station).
T. Nagar. Madras - 17.
Phone : 445393

புத்தம் புதிய டிசைன்களில்
உயர்ரக மதுரை சுங்குடி
புடவைகளுக்கு

RAMACHANDRA SAREES,

(மதுரை சுங்குடி புடவைகளின் உலகம்)

37-B, Arya Gowder Road
Postal Colony Bus Stop
West Mambalam, Madras
Bus Route : 11B; 11J; 11E; 11D; 12G; 49J; 49; 5T; J13; 9A

வழங்குவோர் : ராமசந்திரா சாரீஸ்,
20-B மதுரை
மதுரை - 1.

Kalki Shopping Page

சக்திவாய்ந்த உடனடி வலி நிவாரணி

[illegible]

தயாரிப்பாளர் :

சிரஞ்சீவி பார்மா

சென்னை - 600 005.

விற்பனையாளர்கள் :

சக்தி மார்க்கெட்டிங் ஏஜென்ஸி

37, முத்துமுதலி தெரு,

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை 600 005

தொலைபேசி : 842330

B. M. SILK SAREES

B. M. சில்க் சாரீஸ்

காஞ்சிபுரம்

பட்டுசேலை

தயாரிப்பாளர் :

5, வடக்கு மாட வீதி,

மைலாப்பூர்,

சென்னை - 600 004.

Phone : 4940291

எங்களின் மாதாந்திர சீட்டு திட்டத்தில் சேர்ந்து பயனடையுங்கள்.

குறிப்பு : அனைத்து பட்டு சேலைகளும் தறி விலைக்கே கிடைக்கும்.

All Credit Cards Accepted

நீங்கள் இல்லாமலா இந்தப் போட்டி ?

10 வாரங்களுக்கு

ஒரு சவரன் தங்க நகை பரிசு

7

பெண் பெரிதும் நேசிப்பது

கணவன் / குழந்தை

[illegible]

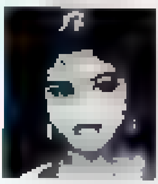

ஜுவல் ஹவுஸ்

[illegible]

[illegible]

Kalki Shopping Page

தரமிக்க
ராணி சாரீஸ்

RANISAREES
MADURAI-12
R.A.M.

இந்த ராணி வேட்டியைப் பார்த்து வாங்குங்கள்.
மற்றவை நமது தயாரிப்பு அல்ல.
எங்களின் ஜரிகை சேமிப்பு திட்டத்தில் சேர்ந்து பயனடையுங்கள்.

கிடைக்குமிடம் :
மதுரை டெக்ஸ்டைல்ஸ்
2, வெங்கட்ராமன் ரோடு, பாண்டி பஜார், சென்னை - 600 017.

R.K.N. GOLD COVERING

ஒரிஜினல் சிதம்பரம் கோல்டு கவரிங்

எங்களிடம் ½ கிராம், 1 கிராம் செயின், நெக்லஸ், வளையல், கம்மல், உத்திரவாதத்துடன் கிடைக்கும்.

உபயோகித்தபின் எங்களிடம் திரும்பக் கொடுத்தால் பொருளுக்குத் தகுந்தாற்போல் பணம் கிடைக்கும்.

1 வருடம் முதல் 5 வருடம் வரை உத்திரவாதத்துடன் கிடைக்கும்.

திருமணம் மற்றும் விசேஷ வைபவங்களுக்கு நகைகள் வாடகைக்கும் கிடைக்கும். உபயோகித்தபின் பணம் பெறும் திட்டமும் கிடைக்கும்.

வெள்ளி ஜரிகை
உருக்கித் தரப்படும்.
விலைக்கு வாங்கப்படும்.

R.K.N கோல்டு கவரிங்
75, ரங்கநாதன் தெரு,
தி. நகர், சென்னை 600 017.
போன் : 445448

fomra & co

GENERATORS & HOME APPLIANCES

24, N.S.C. BOSE ROAD,
(Near Flower Bazar Police Station)
GEORGE TOWN, MADRAS - 600 079.
Phone : 562890/565621/560555/561311

DEALERS IN

Mixies, Wet Grinders, Pressure Cookers, Gas Stove Facial Sauna Pecopp Flycatcher/Air Coolers MILTON Cool & Warm Items Hot Case & Bread Toaster, Hand Dryer, Boss Blender, Cease Fire, Body Massager, Hair Dryer/Water Heater, Gas Lighter, Foot Massager, Refrigerators/Iron Boxes/Laundry Iron.

'GOOD KNIGHT'/BANISH/Jet All out Mosquitos Killer, Ceiling, Pedestal, Table Wall Mounting/ Air Circulators, Exhaust Fan/Immersion Heaters, Ajanta Wall Clock, Voltage Stabilizers, Indoor/Outdoor Antenna/TV Booster, Washing Machine, Generators, Gift Items

Two in One & Radio/ALL BRAND BW/COL. T.V.s, PADMINI Gas Stoves
Shriram Honda, Honda, Suzuki Generator Service & Spare Parts Available.
Branch : 69, Purasawalkam High Road, Madras - 7; Phone : 6413550/6413551.

CREDIT CARDS ACCEPTED

109 டிகிரி கொதிக்குதே!
ஐயோ தாங்கலையே..
அப்பாடா...
ராவ்
கிளின்டன்

கல்கி

1994
மே 22
மலர்: 52
இதழ்: 43
பவ
வைகாசி 8

தமிழ்த்திருநாடு
தன்னைப் பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி
பாப்பா. - பாரதியார்.

பட்டப் பகலில் படுகொலை!

கட்டாவ் மில் அதிபர் சுனித் கட்டாவ் பட்டப் பகலில் பம்பாயில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டது. தொழிற்சங்க அமைப்புகள், தொழிலதிபர்கள், அரசு ஆகிய முத்தரப்பினருக்கும் தலைகுனிவை ஏற்படுத்தும் சம்பவம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

படகிலே வந்த எமன்!

சென்னை அருகே பழவேற்காடு ஏரியில் [illegible]

[illegible]

[illegible]

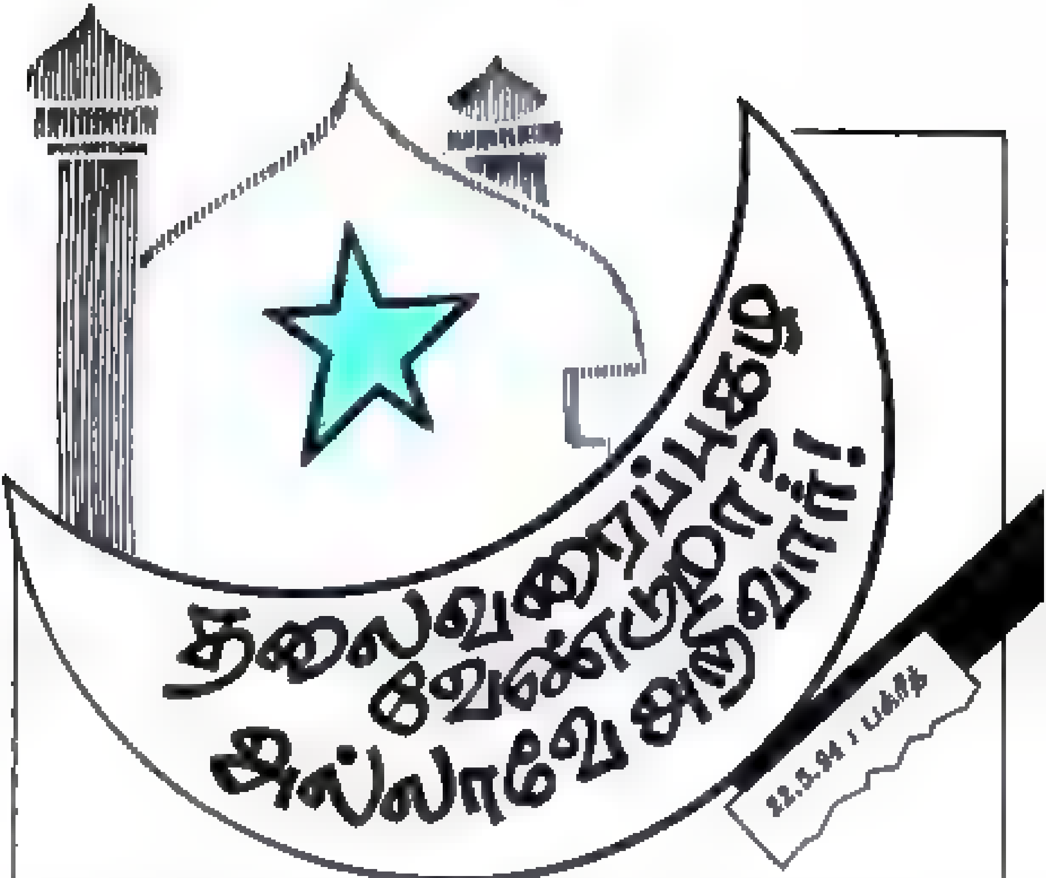

★ ஆட்சியாளருக்கு லஞ்சம் கொடுப்பவர் மீதும், லஞ்சம் வாங்குகிற ஆட்சியாளர் மீதும், அல்லாஹ்வின் சாபம் உண்டாகட்டும்.

★ கூலியாளின் வியர்வை உலரும் முன் அவருடைய கூலியைக் கொடுத்து விடுங்கள்.

★ ஓர் அந்நியப் பெண் மீது திடீரென்று பார்வை பட்டுவிட்டால் உடனே பார்வையைத் திருப்பிக் கொள்ளுங்கள். அவள் மீது இரண்டாவது பார்வையைச் செலுத்தாதீர்கள். முதல் பார்வை உங்களுடையது. இரண்டாவது பார்வை உங்களுடையதன்று (பாவமாக, ஷைத்தானுடையது).

★ மது அருந்துபவர்கள் நோயுற்று விட்டால் அவர்களை நலம் விசாரிக்கச் செல்லாதீர்கள்.

★ நான் தொழுகைக்காக வருகிறேன். என் உள்ளம் நீண்ட நேரம் தொழுகை வேண்டும் என்று விரும்புகிறது. பின்னர் ஏதேனுமொரு குழந்தை அழுகின்ற ஓசை காதில் விழுகின்றது. எனவே தொழுகையைச் சுருக்கிக் கொள்கிறேன். ஏனெனில் தொழுகையை நீண்டதாக்கிக் குழந்தையின் தாயைச் சிரமத்தில் ஆழ்த்திட நான் விரும்பவில்லை.

★ ஒரு தீயவன் புகழப்படும்போது அல்லாஹ் கோபமடைகிறான். அதனால் இறை அர்ஷானது - அச்சம் நடுங்க ஆரம்பிக்கிறது.

★ உங்களில் எவராவது மற்றவரைப் புகழ்ந்தால், அப்படிப் புகழ்வது அவசியமானால் இவ்வாறு கூறட்டும்: "நான் இன்னாரை இப்படிப்பட்டவர் என்று கருதுகின்றேன். அல்லாஹ்வே அறிந்தவன்."

★ ஒப்பந்தக்காரன் (முஸ்லிம் அல்லாத குடிமகன்) ஒருவனுக்கு ஒரு முஸ்லிம் அநீதியிழைத்து விட்டாலோ, அவனது உரிமையைப் பறித்தாலோ, அவனது சக்திக்கு மீறிய சுமைகளை அவன் மீது சுமத்தினாலோ, அவனது பொருள் எதையேனும் சம்மதமின்றி எடுத்துக் கொண்டாலோ, மறுமை நாளில் இறைவனின் நீதிமன்றத்தில் அந்த முஸ்லிமுக்கு எதிராகத் தொடுக்கப்படும் வழக்கில் அந்த முஸ்லிம் அல்லாத குடிமகனின் வழக்கறிஞராக நான் வாதாடுவேன்!

★ உங்களில் ஒருவரின் பணியாள் உணவு சமைத்து, அந்த உணவைச் சமைப்பதற்காக வெப்பம், புகை ஆகிய சிரமங்களைச் சகித்துக் கொண்டு, அந்த உணவை அவரிடம் கொண்டு வருகிறான் எனில், எஜமான் அவனைத் தன்னுடன் உட்கார வைத்துக் கொண்டு இருவரும் சேர்ந்து உண்ணட்டும்.

அண்ணல் நபிகளார் வாழ்வினிலே. (நபி மொழித் தொகுப்பு) வெளியீடு: இஸ்லாமிய நிறுவனம் டிரஸ்ட், 78, பெரம்பூர் நெடுஞ்சாலை சென்னை 600 012. விலை ரூ. 40.00.

விருந்து

ஆர்.பி. சாரதி

செவ்வாழூர் மண்ணை மிதித்ததுமே மனம் துள்ளிக்கொண்டு பறந்தது. நகரிலும், ஸ்டேஷன் பெயர்ப் பலகையோடு சரி. வழக்கில் எல்லாம் செவ்வாழூர்தான். ஸ்டேஷனை விட்டு வெளியே வந்ததும் அந்தக் குதிரை வண்டிகளைத் தேடினேன். அத்தனை வருஷங்களாகி விட்டன! இன்னும் குதிரை வண்டிகள்? மனம் ஆசைப்பட்டது. இன்று ஏரோப்ளேனில் பறக்கிறேன். ஆனால் அன்று ராவுத்தர் குதிரை வண்டியில் போனபோது ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சி... அடடா, அது யாருக்குக் கிடைக்கும்?

'ராவுத்தர் வண்டிதான் வாடிக்கை' என்பாள் அம்மா. வாடிக்கையென்ன, வாடிக்கை? வருஷத்துக்கு ஒருதரம் உற்சவத்துக்கு வருவோம்... அவ்வளவு தான். செவ்வாழூரிலிருந்து திருப்புகலூர் வரை போக, நாலைந்து நாலணா... அப்போது தபாலெல்லாம் கிடையாது. ராவுத்தர் வண்டியைப் பொறுத்த வரையில் எனக்குத் தனை கிடையாது.

“திருக்கண்ணபுரமா—?” சக பயணி ஒருவர் கேட்டார்.

அவருக்கு எப்படித் தெரிந்தது? ஆருடம் தெரியுமோ?

“கண்ணபுரம் பஸ் போயிருக்கும்... இதோ வருதே, நாகப்பட்டினம் வண்டியிலே போனால் திருப்புகலூரிலே இறங்கிப் போகிடலாம்.”

எனக்கு குதிரை வண்டியைப் பற்றிக் கேட்க வெட்கம். என்னைத் தனியே அனாமதேயமாக்கிவிட்டு அவரைப் பின் தொடர்ந்தேன்.

அந்த வயதில் எனக்கு கோவில், உற்சவம் எல்லாவற்றையும் விட நினைத்தோறும் அன்று கிடைக்கும் சாப்பாடுதான் தனிக் கவர்ச்சி. அதுவும் அந்தக் காலத்தில் பெரியாளின் வேஷ்டியில் கிடைக்கும் புழு அரிசியும், பிறேமின் கஞ்சியும் அரிசியும் சாப்பிட்ட நாக்குக்கு அந்த அன்னதான சாப்பாடு அமிர்தம்.. அதற்கு மேலே... பெட்டாகில் மூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டுதான் சாப்பிட வேண்டும்... இங்கே மூக்குப் பிடிக்கச் சாப்பிடலாம்....

அன்னதானம் என்று கூடச் சொல்ல மாட்டார்கள்... ததியாராதனம்... வெளியூரிலிருந்து உற்சவத்துக்கு வருகின்றவர்களுக்கு என்று தான் பேர். திருக்கண்ணபுரம் சுற்றி நாலு தெருவிலும் ஒரு வீட்டிலும் அடுப்பு புகையாது. வந்து சாப்பிடாதவர்களுக்கு வீட்டுக்குச் சாப்பாடு போகும்.

ஐயை.. பாயசம்...விதவிதக் கொள்ள புது விதம்.. சாப்பிட்ட கணிதமாக(வா?) பட்டணம்.. நாலைந்து.. அதிலே காசிலங்களுக்குக் கஞ்சத்தனம்.

ஆசாரங்களுக்கு கல கிடையாது... விதி இல்லை...பட்டு, அப்பளமெல்லாம் பாறிப் பாறி.. பெரியவர் பார்த்து விட்டகம் கத்துவார்.

“எவ்வளவு வருஷமாச்சு கொழுந்தைகளுக் குத்தான் நிறைய போடணும்.”

காரியஸ்தர்கள் ஞாபகம் போயடிக்கும்.

“என்ன சார், பழைய ஞாபகமா?” மறுபடியும் நண்பர் ஆருடம்... மன வாசிப்பு.

“ஆம்.. அதெல்லாம் ஒன்றும் இல்லை...” மறைத்தேன்.

இருவரும் திருப்புகழூரில் இறங்கி னோம்.

திருக்கண்ணபுரம் சௌரி ராஜப் பெரு மாள் தேவஸ்தானம் எழுத்தில் அன்புடன் வரவேற்றது.

என்னை வரவேற்க அங்கே இப்போது யார் இருக்கிறார்கள்? பாட்டி, தாத்தா, மாமி, மாமா யாரும் இல்லை. மனம் கனத் தது.

"உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா அப் போதெல்லாம் உற்சவத்தில் சாப்பாடு போடுவாரே ராஜகோபாலன்..." நண்பர் வழிநடையை சுவாரசியமாக்க முயன்றார்.

"ஆமாம்... பேர் தெரியாது—பெரியவர் என்று சொல்வார்கள்."

"சொல்றது என்ன? உண்மையிலேயே பெரியவர் தான். இந்த வட்டாரத் திலே எங்கே உற்சவம் நடந்தாலும் வந்த ஆட் களுக்கு சாப்பாடு போடறது அவர் தான்."

"எனக்கு நம்ம ஊரிலே சாப்பாடு போடறது மட்டும்தான் தெரியும்!"

"நீங்க வெளியூர்... உங்களுக்குத் தெரி யாது... அவர் சாப்பாடு சாப்பிடாத ஊரிலே இந்த வட்டாரத்திலே இல்லை."

"அத்தனை ஊரும் வாழ்த்துமே!"

"ஊரு வாழ்த்தி என்ன? கடைசியிலே குழி தோண்டிடுச்சே!"

"அப்போ, அப்படியா? என்ன ஆச்சுடா, குட்டை குட்டையா அரிசி சாமான் எல்லாம் வந்து இறங்குமே?"

"குத்தகைக்காரங்க சரியா நெல்லு அளக்கலை... காத்து போச்சுன்னாங்க... இன்னும் என்னென்னவோ சொன்னாங்க."

"பாவம்!"

"கொடுத்தது வாங்கி, சாப்பாடு, அன்னதானம்னு தொடர்ந்து செய்திட்டே போனார்."

"அப்புறம்?"

குத்தகைக்காரங்க கிட்டே கணக்கு நீக்க முடியாம நெலத்தை ஒண்ணுக்குப் பாதி விலைக்கு வித்தார்." நான் உண்மை யாகவே வியந்து போனேன்.

"சொந்த தெருவிலே கொஞ்சநஞ்ச அரி சின்னு போட்டதுபோக, அதே அரிசியை அந்தப் பழைய குத்தகைக்காரங்க கிட் டயே விலை கொடுத்து வாங்கி வந்து தானம் செய்தாரே... அதுதான் கொடுமை யிலேயும் கொடுமை!"

நாங்கள் ஊரை நெருங்கிவிட்டோம். கோபுரம் தெரிந்தது. கன்னத்தில் போட்டுக் கொண்டேன்.

"என்ன சார் அமைதியா? இப்பத்தான் வந்தீங்களா?" என் வழித்துணை நண் பருக்கு வேண்டியவர் போலிருந்தது.

வாசல் திண்ணையிலிருந்து குரல் வந்ததும், நண்பர் எனக்கு விடைகொடுத் தார்.

"இரவலை நாடி இடைவெளிக்குப் போலிருக்கேன்னு சொல்லிறே, ஏன் உனக்கு வேலை கிடைக்கலை?"

"எல்லோரும் படித்தவங்க கேள்வி கேட்கிறாங்க சார்!"

— எஸ். [illegible]

"அப்ப, அப்புறம் பார்க்கலாம்!"

அவர் போய்விட்டார்.

பாதியிலேயே நிறுத்திவிட்டுப் போய் விட்டாரே! அதற்கப்புறம் என்ன நடந்தது? யாரைக் கேட்பது?

உற்சவத்தில் அந்த சாப்பாடு உண்டா, இல்லையா?

வடை, பாயசம், விசிறி, தாலவண் டிகளா?

"காசை விட்டெறிந்தால் சாப்பாடு தானா கிடைக்காது?" என் மனைவி அடிக் கடி சொல்வதுண்டு. இன்று அவள் சொல் வது சரியாக இருக்கலாம். ஆனால் அன்று? ஓட்டலேது? கக்கடை ஏது? சாப்பாட்டுக் கவலை இருந்தால் திருவிழாவுக்கெல்லாம் வருவார்களா? நான் ஸ்டார் ஓட்டல்களில் தங்கியிருக்கிறேன். ஓட்டல் தங்கலும் உற் சவமும் என்னைப் பொறுத்தவரையில் சாரிடேபிள் கம்பன் விழாவும் போலத் தான்.

நான் என் நண்பன் அழகுக்கு எழுதி யிருக்கிறேன். அவன் இப்போது இங்கே இருக்கிறானோ, இல்லையோ? என்னோடு படித்தவன். கடிதம் போட்டுவிட்டு நிஜ மென்று நினைத்துவிட்டேன். யாராவது இருக்க மாட்டார்களா? நான் படித்து விட்டு பம்பாய்க்கு வேலையாகப் போய்விட் டேன். அழகு கண்ணபுரத்தில் நிலம் நீச்சு என்று செட்டில் ஆகிவிட்டான். எங்களுக் குள் கடிதப் போக்குவரத்தோ, வந்து போவதோ அதிகமில்லை என்றாலும் வேறு வேலையாக டெல்லி வந்தபோது கண்ண புரத்தைப் பார்க்காமல் போக விருப்ப மில்லை. அதுவும் அம்மா, பட்டிடம் செல்வி கருடவாகன சப்பரத்தில் ஏற்றி விட்டு விடுவான். மற்றவர்கள் நடந்து வரும்போது நான் மட்டும் கருடன் வாலுக்குப் பக்கத்தில் கம்மென்று உட் கார்ந்து விடுவேன். மற்றவர்கள் அவர்களை யெல்லாம் பெருமிதத்தோடு பார்ப்பேன். தானே கருடசேவை. சப்பரத்தில் ஏறி உட் கார முடியாது. கூட நடந்துவர வேண்டும்.

மாடவீதியைத் தாண்டி வடக்கு குளக் கரைத் தெருவையடைய வேண்டும். அந்தத்

தெரு இரண்டும் சந்திக்கும் முனையில் ஒரு சைவ பெரிய கட்டடம்! "அழகு விலாஸ் போர்டிங் அண்ட் லாட்ஜிங்" என்ற போர்டு. உள்ளே ஜே ஜே என்று கூட்டம். கல்லாவில் உட்கார்ந்திருந்த அழகுக்கு சுத்தமே தெரியவில்லை. என்னைவிட எவ்வளவோ ஒல்லியாயிருந்தான். 'அழகு' என்று குரல் கொடுத்தேன்.

அவனே தான்!

"வா, வா, இப்போதான் வந்தியா?" அழகு எழுந்திருக்க முடியாமல் எழுந்து வந்தான். என் கைப்பையை வாங்கிக் கொண்டான். நானும் கல்லா அருகில் அழகு பக்கத்தில் ஒரு சேரில் உட்கார்ந்து கொண்டேன்.

"காபி சாப்பிடு, வீட்டுக்குப் போலாம்... ஒரு பத்து நிமிஷம்."

சாப்பிடுபவர்களையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். முன்பு காசு கொடுக்காமல் சாப்பிட்டுவிட்டு நாலணா, எட்டணா வாங்கிக் கொண்டேனே, அதே இடம்! அப்போது போலவே கூட்டம். அங்கே ஆறேழு சர்வர்களுக்கிடையே ஒரு ஆள் மட்டும் என்னை மிகவும் கவர்ந்தான். காரணம் அவன் அழகு மட்டும் என்று சொல்ல முடியாது. அவன் சுறுசுறுப்பு... சுறுசுறுப்பா? எந்திர மனிதனைச் சுழன்று கொண்டிருந்தான்... அவனுக்கு ஒதுக்கப் பட்ட மேஜைகளை மட்டுமல்ல... களைத்துப் போகும் மற்றவர்களுக்கும் ஓடி ஓடி உதவி செய்தான்... எனக்கும் காபி கொண்டு வந்தவன் அவன்தான். கல்லாவுக்கருகில் ஒரு மேஜை. அங்கே ஒரு வயதான பெரிய வரும் அவர் மனைவியும் வந்து உட்கார்ந் தார்கள். அவர் கண்கள் விலை விவர போர்டை முதலில் நோக்கின. பிறகு இடுப் பைத் தடவினார்.

"இரண்டிரண்டு இட்லி" பெரியவர் சொன்னார்.

"இப்போது சாப்பாட்டு டைம்... இட்லி இல்லையே" அந்த சர்வர் சொன் னான்.

அவர்கள் எழுந்து கொண்டார்கள்.

"ஏன், சாப்பாடு வேண்டாமா?"

"உடுப்பியில் அன்னதானம் உண்டு என்று சொன்னார்கள்!" பெரியவர் சொல்லிவிட்டு படி எழுந்தார் முதியவர்.

எனக்கும் பாவமாயிருந்தது.

அந்த சர்வர் அவர்களை எழுந்திருக்க விடவில்லை.

"பரவாயில்லை...நீங்கள் சாப்பிடுங் கள்!"

"வேண்டாம்" அவர்கள் வாய்தான் சொல்லியது.

"ரொம்ப வருஷத்துக்கு முந்தி வந்தது. அப்போ சாப்பாட்டுக் கவலை இல்லை"

"இப்பவும் உங்களுக்கு சாப்பாட்டுக் கவலை இல்லை. நீங்க இங்கே இருக்கற வரை தாராளமா வந்து சாப்பிடலாம்."

"அப்படிக் கூட ஓட்டலில் ஏற்பாடு இருக்கா?"

"இங்கே இருக்கு!"

இலைகளை விரிக்க ஆரம்பித்தான்.

நான் அழகைப் பார்த்தேன்.

அழகு என்னை அழைத்துக் கொண்டு வெளியேறினான். பின் பெருமையோடு கல்லா வையும் பார்த்துக் கொண்டான்.

"அந்த சர்வர் யார் தெரியுமா?" அழகு கேட்டான்.

நான் மௌனம் சாதித்தேன்.

"படிச்சு பி.காம்."

"வேலை கிடைக்கலையா?"

"கொடுத்த வேலையை.. கூப்பிட்டுக் கொடுத்த வேலையை வேண்டாம்'னு இங்கே வந்தவன். கல்யாணம் காட்சி எதுவும் செய்யலை."

"இது சொந்த ஊரா?"

"இல்லை..இங்கே உடுப்பியிலே முன்னே அன்னதானம் செய்வாரே..."

"ராஜகோபாலன்..." நண்பர் சொன்ன பேர் நினைவுக்கு வந்தது.

"ஆமாம், அவர் பையன்தான் இவன்... ரொம்ப வாழ்வும் சுகிக்கப் பொறந்த ஒரே பையன்."

"அவர் சொத்தெல்லாம் அன்னதானத் திலேயே போயிட்டுதாமே...."

"ஆமா..சொத்து சொகத்தையெல்லாம் வித்து தொடர்ந்து செய்தார்...இந்த ஓட்டல் இடம் கூட அவர் வித்ததுதான்."

"அப்பா செய்த தான தர்மத்தை. அன்னதானத்தைத் தொடர சொத்து சொகம் இல்லை... தன் சம்பளமிருந்தவரை பசின்னு வர்றவங்களுக்கு சாதம் போட உதவி செய்யுங்கோ"ன்னான்.

"அவனுக்கு என்ன சம்பளம்?"

"சம்பளம் வாங்கறதில்லை... ஓட்டலி லேயேதான் சாப்பாடு..தங்கல்... இப்போ பார்த்தியே ரெண்டு பேர்... அதுமாதிரி யாராவது வந்தால் 'அண்ணா, என் கணக்கு'ன்னு சொல்லுவான்."

எனக்கு வறண்டுபோன முடிகொண் டான் ஆற்றில் பெண்கள் ஊற்றில் ஜலம் எடுப்பது நினைவுக்கு வந்தது.

நகமணி நகரம்

6

மேம்பாலத்தின் மீது நின்று சுட்டவன், பிஸ்டலை மறைத்துக் கொண்டு விரைந்து சென்று மறைந்தான். பிரகாஷ் குனிந்து கோகுலை உலுக்கினான். என்ன செய்வது என்று அதிர்ந்து போய், திகைப்பு மிகுந்து எழுந்தான். அப்போது அவனுடைய ஷர்ட் பாக்கெட்டிலிருந்து எதிர் விழுந்தது அவனுடைய பர்ஸ். அதை அவன் பதற்றத்தில் கவனிக்கக்கூட இல்லை. நான்... நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? குழம்பினான். கூட்டம் கூடி விட்டது. மனதுக் குள்ளேட்டின் 'டங்க்' ஒலி திரையைப் போலக் கவிந்திருந்தது!

"க்யா ஹுவா... க்யா ஹுவா?" இதை தவிர வேறு எந்த வார்த்தையையும் அவர்கள் உபயோகப் படுத்தவில்லை. ஒரே ஒரு பான் கடைக்காரன் மட்டும் இந்தியில் தெளிவாகச் சொன்னான்:

"நான் பார்த்தேன். மேம்பாலத்திலிருந்து ஒருவன் சுட்டான். நான் பார்த்தேன்."

"பிரகாஷுக்குக் கொஞ்சம் ஆறுதலைத் தந்தன அந்த வார்த்தைகள். எங்கே கூட்டம் தன்னைப் பிடித்து.... கோகுலின் மரணத்துக்காகப் பழி வாங்கி விடுமோ என்று பயந்தவனுக் குக் கொஞ்சம் தெம்பு பிறந்தது. பான்கடைக்காரனிடம் கேட்டான்:

"உங்களுக்குப் பழக்கமான ஆளா?"

"யார்...?"

"சுத்த இந்த ஆள்..."

"இல்லை..."

"உங்க கூட பேசிட்டு இருந்த மாதிரி தெரிந்ததே?"

"இல்லையே..." பொய் சொன்னான்..பிரகாஷ் அங்கே

தொடர்ந்து நிற்பது தவறு என உணர்ந்து வெளியே நடந்தான். ஒரு டாக்ஸி அமர்த்திக் கொண்டு தாஜ் ஹோட்டலை அடைந்தான்.

ரிசெப்ஷனில் நெடுநேரமாகக் காத்திருந்தவர் போல் பாஸ்கர் இவனைக் கண்டதும் கோபமாக எழுந்தார்.

"என்..வேட்?"

"மறைப்பதால் ஒரு பயனுமில்லை என்று தோன்றவே "ஸ்டேஷன் பக்கம் ஒரு மர்டர் சார்..." என்றான்.

"என்னது!" பதறியபடி அமர்ந்தார்.

"என் கண் முன்னால் நடந்தது. மேம்பாலத்திலிருந்து ஒருவன் சுட்டான், என் பக்கத்தில நின்றுகிட்டிருந்த ஆசாமியை."

"உனக்குத் தெரிந்த ஆளா?"

"ஹூஹும். பெயர் கூடத் தெரியாது!" இப்போதும் பொய் சொன்னான்.

"அப்போ நடந்ததை அப்படியே மறந்துடு. இல்லாது போனால் போலீஸ் உன்னை சுத்தேதிக்கும்; வீண் தொல்லை."

பிரகாஷ் அவரையே பார்த்தான்.

அவரிடமிருந்து அந்த 'சைக்கிள்' சூட்கேஸை வாங்கிக் கொண்ட பாஸ்கர், அவனை ரிசப்ஷனிலேயே நிறுத்தி வைத்து விட்டு விடைபெறும் போலே போனார்.

பிரகாஷுக்கு மெல்ல மெல்ல ஒரு எரிச்சல் வந்துகொண்டிருந்தது. நிறைய பொய் சொல்லிவிட்டேன். முதலில் ஷ்யாம் சுந்தரின் திட்டத்தைப் பாஸ்கர், அறுப் போன்றவர்களிடம் சொல்லாமலிருந்ததே தப்பு. தொடர்ந்து சின்னச் சின்னதாய்ப் பல பொய்கள். ஷ்யாம் சுந்தரின் திட்டம், கோகுல் அவனுடைய தோழன் போன்ற திறங்களை போலீஸில் சொல்லி விடலாமோ? சொன்னால் என்னைக் காவலர்கள் தொடர்வார்கள். திரு குற்றவாளியை வலை வீசிப் பிடிக்கும்வரை என்னை தோண்டு

வார்கள். இப்படியே விட்டுவிடுவது நல்லது!

பாலேஷ் அவனை அழைத்துக் கொண்டு வெளியே போனார். கமிஷ்னர் இருக்கையில் இரண்டு பேரும் அமர, பாலேஷ் சாவி நுழைத்து ஃபயிலைத் திருகினார்.

அந்நேரியிலிருந்து காட்டேஜ் வந்தார்கள். அங்கே மொத்தமாய் போய்த் தங்கள் உற்பத்தியின் பயிர் டெண்டர் விலையில் முடிந்து அரிக்கை தருமாறு கேட்டுக் கொண்டார்கள். குர்லாவில் ஒரு மருந்து வர்த்தக மருத்துவமனையில் அலுவலகத் தலைவர் என்று ஒரு முஸ்லிம் பெரியவரை பாலேஷ் பிரகாஷுக்கு அறிமுகம் செய்தார்.

அதன் பிறகு கோவையே சேர்ந்து வந்தார்கள். ஜூன் பார்க்கருக்கலின் பிரம்மாண்டக் கட்டடத்தின் எதிர்ப்புறம் ஒரு சின்ன மெடிக்கல் ஷாப் உரிமையாளர் ஒரு சர்தாரை பிரகாஷுக்கு அறிமுகப் படுத்தினார்.

மதியம் மூன்று மணிக்கு அப்பாவோடு அலுவலகம் வந்தார்கள். செல்வ் கேபினில் அமர்ந்து டிபன் வரவழைத்து கொஞ்சம் சாப்பிட்டுப் பசி அடங்கிய சமயம் அழைப்பு சுப்பிட்டான். ''டாக்டர் பிரகாஷ்! பாலேஷ் என்னைப் பற்றி என்னவோ சொல்லவா?''

''நான் அந்த விஷயத்தில் இருந்தது உங்களுக்கும் பாலேஷுக்கும் இப்போ தெரியும். வெளியே விடவேண்டாம். ஸார்... ப்ளீஸ்.''

''அதுபோலதான் நானும் சொல்றேன் பிரகாஷ்! வெளியே விடாதே! ஒருவேளை போலீஸ் உன்னை சோதிக்க வந்தாலும் எனக்கு தெரியாதுன்னு சொல்லிடு. நம் கம்பெனி ஒரு டாக்டர் சம்பந்தப்பட்ட வேலையில் நமக்கு இருக்கும் நல்ல பேரைக் கெடுத்துடாதே...''

மீண்டும் செல்வ் கேபினுக்கு வந்தான். ஏ.சி. ரூமைக் கண்டு அனுபவித்தான். அப்போது பிரகாஷ் போன் வந்தது.

''ஹலோ... பீட்டர் பேசறேன் நான்... ரூபாய் கேட்டார்...''

''எதுக்கு?''

''அவசரமாம். நாளைக்கே தந்துடுவாராம்.'' உதவும் மனதோடு பாக்கெட் பக்கம் கையைக் கொண்டு போனவன் அதிர்ந்தான். பாக்கெட்டில் பர்ஸ் இல்லை!

''கேட்டுப் பிட்டே... பர்ஸை மறந்து வீட்டுல வைச்சிட்டு வந்துட்டதாகச் சொல்லு!''

பிரகாஷ் போனை வைத்துவிட்டு நின்று கொண்டு இப்படி நடக்கலாம் யோசித்தான். எங்கே விழுந்தது? பர்ஸ்? எப்படி? கணிக்க முடிய வில்லை. 'ஒருவேளை கோகுல் கொண்டுவந்த அந்த இடத்தி லேயே தவறவிட்டு விட்டோமா?'

பெனிட்டோ குமார்

அந்நேரி போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு சென்று விட்டபடியே இன்ஸ்பெக்டர் நரசிம்மன், சப் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவரும், மூன்று கான்ஸ்டபிள்களுடனும் அந்த வெளியே புறப்பட்டுப் போனார். இறந்தவனை ஏற்கனவே வந்து பார்த்த வண்ணமும், திரும்பிப் போன வண்ணமும் இருந்தார்கள். பான்கடைக் காரன் மட்டும் நெருப்பிக் கொண்டு அங்குமிங்கும் அலைந்தான்.

உடலம் அசைவதில்லாமல் கல்லனை வளைத்துக் கொண்டு, தலையை மாற்றியும், வலித்தியும் போட்டுக் கொண்டு இருந்தது. கண்கள் அந்தக் கடைசி நேரப் பார்வையிலேயே பனித்திருந்தது போல் நிலை குத்தி நின்றன. உடலின் நிறம் மாறிக் கொண்டிருந்தது.

மனைக் காத்தும் கொண்டு வந்த சிப்பந்தியின் மார்பின் இடதுபுறம் பெரிய பொட்டளவு அளவில் குண்டு பாய்ந்த இடம் இன்ஸ்பெக்டரின் கவனத்தை ஈர்த்தது. அந்த இடத்தைச் சுற்றி ரத்தம் இறுகிக் காய்ந்து போயிருந்தது. பான்கடைக்காரனின் ஸ்டேட்மெண்ட் கண்டு அவனை அருகில் அழைத்தார். இந்தியில் உரையாடினார்கள்:

"யார் இது?"

"தெரியலை..."

"எப்படி... யார் சுட்டது?"

"மெம்பராக இருந்து ஒருவன் சுட்டான். சுட்டுட்டு ஓடினான். நான் பார்த்தேன்."

"இறந்தவன் கூட யாரும் வரலையா?"

"அருகில் ஒரு நபர் நின்றான் சார். அவன் கூட இந்த ஆள் பேசிகிட்டிருந்தது போலத்தான் தெரிஞ்சது. ஆனால், நான் கேட்டதுக்கு அந்த ஆள் எங்கிட்டே பேசலை... எனக்கு அவனை யாருன்னே தெரியாதுன்னு சொன்னான்."

"எங்கே... அந்த ஆசாமி?"

"இங்கேதான் நின்றான். இப்ப காணும். நழுவிட்டான்."

"எப்படி இருந்தான் அந்த ஆள்?"

"இளைஞன். இருபத்தைந்து வயசு தான் இருக்கும். கட்டுமஸ்தான உடம்பு. அழகா இருந்தான். நல்ல நிறம்."

"என்னவும் வச்சிருந்தானா?"

"சூட்கேஸ் ஒன்று வச்சிருந்தான். டை கட்டியிருந்தான். பேன்ட் ஷர்ட் மாதிரி..."

"அவனைக் கண்டால் அடையாளம் காட்ட முடியுமா?"

"முடியும் சார்..."

அப்போது சப்-இன்ஸ்பெக்டர், இன்ஸ்பெக்டரின் அருகில் வந்து நின்று "போட்டோகிராபர், 'ஸார்' ஆட்கள் வந்துட்டாங்க!" என்றார்.

போட்டோகிராபர் முட்டைக் கால் போட்டு, நின்று வளைந்தும் பல கோணங்களில் படங்கள் எடுத்தார். அப்போது உடலிருந்து சரிந்த இன்ஸ்பெக்டர்...பிரேதத்தின் அருகில், அந்தப் புல்வெளித் தரையோடு ஒரு சின்ன இரும்புக் குண்டு கண்டு கொண்டார். அதனைக் குனிந்து எடுத்தார். கையில் பிஸ்டலுக்குப் புல்லட்டைப் போலிருந்தது!

பர்ஸ் திறந்து ஒரு கார்டை எடுத்து நோக்கினார். 'ஷிப்பிங் பார்ட்னர்ஸ் கம்பெனி' என்று நீலக் கலரில் கம்பெனியின் பெயர் அச்சிடப்பட்டிருக்க, அதற்கு கீழே 'எம். டி.பிரகாஷ்' என்று பெயர் பொறித்திருக்க.. சப்-இன்ஸ்பெக்டரை அழைத்தான்.

"இறந்தவர் பெயர் பிரகாஷ். சென்னை தெருவில் உள்ள கம்பெனியில் செய்கிறான் போலும் வேலை. இங்கே எங்கே வந்தான். எப்படிக் கொல்லப்பட்டான் என்பதைக் கண்டுபிடிக்கிறது நம் வேலை..."

"ஆம்புலன்ஸ் வந்திருக்கு சார்..."

"ஓ.கே. நான் ஸ்டேஷன் போறேன். பிரேதத்தை ஜி.எச்.க்கு அனுப்பிவிட்டு வாங்க."

"சரி சார்..."

போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்ய கோரிக்கை விடுத்து எழுதிக்கொடுத்து விட்டு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அரைமணி நேரத்தில் ஸ்டேஷன் வந்து விட்டார். அப்போது அவர் ஒரு துண்டுக் காகிதம் கொண்டு வந்தார். அதில் தொப்பியில் சின்ன வெள்ளைக் காகிதம்.

"என்ன அது?"

"அவனோட ஷர்ட் பாக்கெட்டுல இருந்தது ஸார்!"

காகிதத்தை வாங்கிப் படித்த இன்ஸ்பெக்டர் அதன் அர்த்தம் விளங்காமல் விழித்தார்.

ஒரு சங்கேத நடையைக் கொண்ட பாவனையில் ஆங்கில எழுத்துக்கள் போட்டிருந்தது. நிச்சயமாக பொறாமையில் நான் ஒருவன் இதை எழுதியிருக்க வேண்டும்.

"மிஞ்சுது என்ன எழுதியிருக்கிறது! விளங்காமல் போகுது... நான் இந்த மாதிரி எழுதுவாங்க.. 'நீ கொடுக்க வேண்டி' ஆளுக்கு விட்டே கொடுத்தால் ஏதாவது விஷேஷம் கிட்டும்."

இன்ஸ்பெக்டர் தாளைப் பத்திரப் படுத்திக் கொண்டார்.

நான்கு மணி அளவில் நகுலகுமாரும், வித்துகுமாரும் போலீஸ் ஜீப்பில் ஷிப்பிங் கம்பெனி நோக்கிப் பயணமானார்கள்.

போலீஸ் உடையைக் கண்டதுமே ரிசப்ஷன் பெண்மணி பயபக்தியுடன் உபசரித்தாள்.

"எம்.டி. இல்லையா?"

"அவர் திங்களும், வியாழனும்தான் வருவார்."

"கம்பெனியில் அடுத்தபடியா யாரு?" இன்ஸ்பெக்டர் கேட்டார்.

"பாஸ்கர் வாசுதேவ். கமர்ஷியல் மேனேஜர்.

அவன் இன்டர்காம் பட்டனைத் தட்டி பாஸ்கருடன் பேசினான். பிறகு அவரோட கேபினுக்கு அழைக்கிறார். நேராப் போய், வலப்பக்கம் ரெண்டாவது கேபின்."

இருவரும் போலீஸ் மிடுக்குக் கொஞ்சமும் குறையாமல் நடந்தார்கள். கேபினின் உள்புறம் '[illegible]' என்ற மென்மையான குஷனில் ஏ.சி. பாஸ்கர் இருவரையும் அமரச் சொல்லிவிட்டுப் பின்னரே உட்கார்ந்தார். "என்ன விஷயம்? சொல்லுங்க..."

"உங்களோட தயாரிப்புகள் என்ன?"

"'நீலாம்பரி'ன்னு ஒரு ஹேர் டானிக். 'தென்றல்'னு ஒரு எக்ஸ்போலியன்ட் பவுடர்."

"எத்தனை சேல்ஸ் ரெப்?"

"நாலு பேர்..."

இப்போது பாஸ்கரைப் பயம் ஆட்கொண்டுவிட்டது. 'பிரகாஷை எப்படியோ மோப்பம் பிடித்து வந்து விட்டார்கள்... மடையன்.. என்னமோ குளறுபடி பண்ணி மாட்டிக் கொண்டான்..

"நாலு பேரில இன்னிக்கு யாரையாவது அந்தேரிக்கு அனுப்பியிருக்கீங்களா?"

"எஸ். பிரகாஷ் என்பவரை அனுப்பினோம்."

"என்ன வேலை கொடுத்திருக்கீங்க?"

"வேலை ஒன்றும் கொடுக்கலை. நாலு பேருமே புரொபேஷன் பீரியட்லதான் இருக்காங்க. ஹோட்டல் பாரு போயிருந்தேன். அங்கே பிரகாஷை வரச் சொன்னேன். வந்தான். காட்கோபர் போனோம். குர்லா போனோம். வாடிக்கையாளர்களை அறிமுகம் பண்ணி வைத்தேன்."

"அப்படியா?"

"மூன்று மணிக்கு அலுவலகம் வந்தோம்..."

"வாட்?" அதிர்ந்தார் இன்ஸ்பெக்டர். சப்-இன்ஸ்பெக்டரைப் பார்த்தார். பாஸ்கர் விழித்தார்.

"பிரகாஷ்.. உங்களோட அலுவலகம் வந்தானா? மிஸ்டர்! நீங்க வசமா வலையிலே மாட்டிக்கிட்டீங்க. உண்மையைச் சொல்லிட்டால் நல்லது! பிரகாஷ் காலை பதினொரு மணிக்கு அந்தேரியில் சுடப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டிருக்கான்!"

பாஸ்கர் சுதாரித்துக் கொண்டார். "அது சத்தியமே இல்லை, இன்ஸ்பெக்டர்"

மணி அழுத்தி, பியூன் வந்ததும் பிரகாஷை அழைத்து வரச் சொன்னார்.

(தொடரும்)

ஜில் போட்டி முடிவு

சரியான விடை :

அருகே நடந்தால்
சாரல் அடிக்கும்
அடியில் நின்றால்
இடியோசை தாக்கும்
கோடையில் கண்டால்
கண்ணீர் வடிக்கும்
மேடையில் மேல
தமிழோசை துள்ளும்
ஆதவன் விளையாட
வானவில் தெரியும்
ஆண்டவன் தரிசனம்
இருவிழிப் புரியும்.

சரியான விடைகளை எழுதிய பின்வரும் ஆறு வாசகர்களும் ரூ. 250/- பரிசுத் தொகையைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். தலா ரூ. 41/- அனுப்பப்படுகிறது...

1. க. சுப்பிரமணியன், 1/97, திருவள்ளுவர்புரம், சித்தக்கம் அஞ்சல், திருநெல்வேலி (வழி) - 627 353; 2. பிரசுதா ரங்கராஜன், 2, தெற்கு தேவி தெரு, ஸ்ரீரங்கம், திருச்சி - 620 006; 3. எம். சுபாஷிணி, 6, ராஜேஸ்வரி காலனி, விருகம்பாக்கம், சென்னை - 92; 4. அ. இராமநாதன், கோமாக்குடி (மெயின் ரோடு) பேட்டைப்பட்டி அஞ்சல், இலால்குடி வட்டம், திருச்சி மாவ.; 5. ஆர். பிரகாஷ், ஜே.ஏ.எ. சீனியர் அக்கவுண்டன்ட் ஆபீஸர் அலுவலகம், பொன்மலை, திருச்சி - 620 004; 6. எஸ். எம். நாகம், மே/பா. வ. லட்சுமி, சர்ச் மார்ட் அருகில், கொட்டாரம் பாறு, குளச்சல் அஞ்சல், குமரி மாவட்டம்.

சீமான்

நாம் நவரச கார்த்திக் என்று நம்பக் கூடாதோம். பட்டியும் கார்த்தும் 'சோக கார்த்திக்' என்று போடுவது தவிர அவர் அடைமொழிக்கு வேறு முகாந்திரம் இல்லை.

இன்டர்வல் வரை கதை எந்தக் கதையை போல் வாசிக்காமல் போனாலும் சரி, அப்புறம் ஒரு பிச்சை வைப்பெண் வைத்து, பின் ஒட்டு உறவை போட்டு காமெடி விடு வது மறந்தாற் இந்த வில்லியின் ஓட்டு மொத்த சிபாரிசுமானதாக இருக்கிறது.

பொதுவில் ஓர் அத்புதமான. மேல் நினைக்க வைக்கும் சம் பென்ன் வருகிறது.

"நீ உயர்ந்து இருந் துப் போனாயே, ஷ்வ... அது வேறு யாரும் இல்லைப்பா... உப்பப்பா..." என்று அம்மா வயலின் அழைப்புகளின் பின்னணியில் மனோ நம உணர்ச்சி பொங்கிட கார்த்திக்கிடம் சொல்லுமிடம் இந்த நாயகன் நவரசித்த நவர் காட்டி.

படமே நீங்கள் கேட்கலாம், "கார்த்திக், இந்தப்படத்தில் மோசமா?"

இல்லை, கவுண்டர், உடலை உணர்வு மிக்க கவுண்டர் என்னென்ன காரியங்கள் செய்வார்?

1. கோட்டுக் கேட்டும், கட்டினால் அமர்ந்து இருந்தும் போனான்.

2. செருப்பு விளக்கும் பகுதிக்கு வரது கொடுத்தில் போய் அமரணையில் பாட்டுப் பாடி, டான்ஸ் ஆடுவான். (ஜெய்-வம்)

3. விருப்பப்பட்ட போது கவுண்டர் உத்வேகத்தை சிலவை பன்னணியிட்டு வேலை செய்து காசுகளை சேர்த்து, தேவைப் பட்ட போது மீண்டும் கவுண்டர் ஆகிவிடு வார்.

இதையெல்லாம் பார்த்து, யாருக் காவது புல்லரிக்காது போகுமா? புல்லரிக் கவைக்கும் புல்லரிக்கும்.

மறுத்துவிட்டபடியே - கவுண்டருக்கு ஒரு பணம் இருக்கிறார் மறுநாள்... அடடா, கலியுடனின் அதிகாரங்களுக்கு மன்னனை எம் வைக்காத அதிகாரங்கள் படைத்தவ ளாம். கவுண்டருக்கு வரும் பழமுக்களைக் கட தாமே படித்து, முடி செய்யுமாம்... புகைக்கும் அடை செய்யும் பாத்திரப் படைப்புகளை என்ன வென்று சொல்ல தம்பா?

இசை - இளைய ராஜா. அவரது டுப்பா? அழகிய வான் கசப்புணர்வுகள் தண்ணீர் கவிந்து ஓட்டுகளில் விறுவிறுப்பும் பன்னணிய மறுக்கப்பட்டன.

தருக்காய் பாராட்டலாம். ஒளிப்பதி வாளர். ஊமையை எரிமலையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அதற் காக மட்டுமா பத்து ரூபாய் செலவழித்து படம் பார்க்கப் போவது?

கூடிய சீக்கிரம் டி.வியில் வந்துவிடும். அப்போது பார்த்துக் கொண்டால் போதாதா?

– ஆர்.பி.ஆர்.

உங்கள் குழந்தைகளைவிட வேகமாக வளர்ச்சி பெறும் டெபாசிட் திட்டம் ஒன்று இருப்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா?

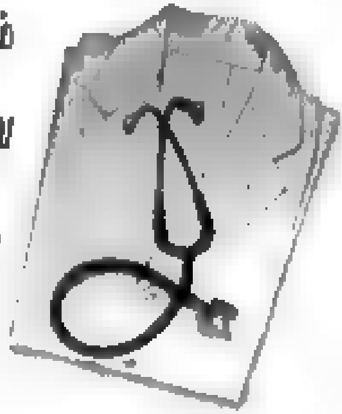

பாலியநிதி: RPS பெனிஃபிட் ஃபண்ட் வழங்கும் குழந்தைகள் டெபாசிட் திட்டம். அதிவேகமாக வளர்ச்சி பெறுகிறது. இத் திட்டத்தில் ரூ.10,000/- டெபாசிட் செய்தால் போதும். [redacted] மாத காலத்தில் அது ரூ. 27,000/- ஆக வளர்கிறது. 84 மாத முடிவில் ரூ. 86,780/- ஆக வளர்ந்து விடுகிறது.

இன்றே எங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள். விரைவாக வளர்வது குழந்தைகள் மட்டுமே அல்ல என்பதைத் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

RPS CHILDREN'S BALYA NIDHI GROWTH FUND

எக்ஸிக்யூடிவ் பிரசிடென்ட்: P.G. சங்கரன், முன்னாள் தலைவர், [illegible] பாங்க் லிட்.

RPS BENEFIT FUND LTD.

(Declared as "NIDHI" by the Central Government)

தலைமை அலுவலகம்: 16, இராமநாதன் தெரு, தி.நகர், சென்னை-17. போன் : 441554, 441346.

கிளைகள்: இராயபுரம், (சென்னை) - போன்: 656184, கோயம்புத்தூர் - போன்: 43376, பெங்களூர் - போன்: 366433, பாண்டிச்சேரி - போன்: 37868. உறுப்பினர்களுக்கு மட்டும்.

பாதுகாப்பான வழியில் விரைவான வளர்ச்சி

AKSHAR RPS/94 78

காவிரி நதிக் கரையோரமாக அமைந் துள்ள ஏராளமான கோவில்கள் ஒவ்வொன் றும் ஒவ்வொரு அழகு. ஏதேனும் ஒரு வித்தி யாசமான சிற்பமோ தெய்வத்திரு உரு வமோ நம்மை அதிசயத்தில் ஆழ்த்தும்.

திருச்சி மாவட்டத்தில் லால்குடியி லிருந்து நந்து கிலோமீட்டர் தொலைவில் இருக்கிறது அன்பில் ஆலந்துறை. இதனைக் 'கீழ் அன்பில்' என்றும் 'அன்பில்' என்றும் கூட அழைப்பர்.

'அன்பு-இல்' அதாவது அன்பின் இருப் பிடம் என்று புரிந்து கொண்டால் 'பிரேம புரி' என்ற வடமொழிப் பெயர்ப் பொருத் தம் சட்டென்று விளங்கும்.

பழமை கொஞ்சும் இந்த ஊரில் மாரி யம்மன் கோவில், பெருமாள் கோவில் என்று பல சிறந்த கோவில்கள் உள்ளன. என் றாலும் 'பிரேமபுரி' என்ற பெயருக்குக் காரணமாக விளங்கும் சத்தியவாகீசுவரர் கோவிலுக்கு நாம் செல்வோம். அன்பே வடிவமான காஞ்சிப் பெரியவர் உவந்து தங்கிய கோவில் என்னும்போது நம் மன ஈடுபாடு மேலும் அதிகமா கிறது. சுவாமி பெயர் "பிரேமலிங்கம்" என்றும் அம்பாளுக்கும் "பிரேம வல்லி" என்றும் பெயர் இருப்பதாகத் தலபுராணம் கூறுகிறது. விமானத்தின் பெயர் புஷ்பவிமானமாம். ஆக, அன்பு காட்டுதலே மிகப்பெரிய புண்ணியம் என்று பறைசாற்றும் கோவில் இது.

இந்த திருக் கோபுரத் தைத் தாண்டி உள்ளே சென்

டாள் கொள்ளிட நதிக்கு அக்கரையில் தாளம் போட்டுக்கொண்டு பாடிக் கொண்டே வந்தபோது நம் செவியைச் சாய்த்துப் பாடலைக் காது கொடுத்துக் கேட்டாராம். அதற்கு முன்பாகவே இவருக்குக் கானத்தில் பிரியம் இருந்திருக் கிறது. பராந்தக சோழன் நூற்றியெட்டு அக்னி ஹோத்ரிகளை இங்கே குடியேறச் செய்தா ராம். இவர்கள் ஜைமினி சாமவேதத்தை ஓது பவர்கள். இவர்களுடைய வேத பாராய ணத்தை ஆர்வத்துடன் கேட்டவாறுதலைக் செவி சாய்த்த விநாயகருக்கு சாமகானம் கேட்ட விநாயகர் என்ற பெயரும் வழங்கு கிறது.

கோஷ்டத்தின் பின்புறம் சூரிய சந்திர விக்ரகங்கள் இருப்பதைக் கண்டு இது பற்றிக் கேட்கிறோம். அண்மையில் அக்கம் பக்கத்தில் கிடந்த சிலைகளையெல்லாம் கோவிலுக்குள் கொண்டு வந்து நிறுத்தி யிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அரும் பாடு பட்டு ஒரு தல புராணத்தைத் தேடிப்

● சுந்தரவள்ளி

அன்பின் இருப்பிடமே அழகின் உறைவிடம்!

நாவல் தென்னை என்று பழமையான மரங்கள் அடர்ந்திருக்கிறது. பிரகாரத்தில் வலம் வரும்போது சப்த கன்னியருக்கு அருகில் கணநாதர் ஒரு பக்கம் சாய்ந்து அமர்ந் திருக்கிறார். சிற்பமே சாய்ந்த நிலையில் செதுக்கப்பட்டிருக்கிறது!

ஞானக் குழந்தையான சம்பந்தப் பெரு

பிடித்துப் பார்த்தால் இங்கே சூரிய புஷ் கரணி என்று தீர்த்தம் இருப்பதாகவும் சந்திர னுக்கு சாபவிமோசனம் கிடைத்த தலமென் றும் தெரியவந்தது.

மகாமுனிவ கர்க்க முனிவர் இந்தத் தலத்தில் வட விருக்ஷமாக நின்று தவம் செய்ததாக ஐதீகம். அதனால் கோவில்

● செவிசாய்த்த விநாயகர்

உள்ள இடத்துக்கு ஆலந்துறை என்று பெயர். பிரும்மதேவர் பூஜித்ததால் பிரும்மபுரீசுவரர் என்றும் வாகீச முனிவர் பூஜித்ததால் சத்திய வாகீச் வரர் என்றும் பெயர் பெற்றார். இறைவிக்கு சௌந்தர நாயகி என்றும் ஓர் அழகான பெயர்.

மகா விஷ்ணுவும் பூஜித்திருக்கிறார். கோஷ்டத்தில் மகாவிஷ்ணுவைத் தரிசிக்கலாம். பிரும்ம தேவருடைய சந்நிதியையும் காணலாம்.

பிரும்மா செய்த அபசாரத்தினால் சிவபெருமான் அவருடைய ஐந்து சிரங்களில் ஒன்றைக் கிள்ளி எடுத்து விட்டு நான்முகனாகச் செய்து விட்டார். பிரும்ம தேவர் தாம் செய்த குற்றத்துக்கு வருந்திப் பரிகாரம் தேடியபோது சப்த ரிஷிகள் வந்து அன்பில் ஆலந்துறையில் யாகம் செய்தால் உன் சிருஷ்டித் தொழில் உனக்கு மீண்டும் கிடைக்கும் என்று கூறினார்கள். உடனே சத்ய லோகத்திலிருந்து ஏழு லோகங்கள் வழியாக இறங்கிப் பூவுலகுக்கு வந்தார் நான்முகன்.

அவர் பிரேம புஷ்கரணியில் ஸ்நானம் செய்து கொண்டிருந்தபோது ஒரு காகத்தின் மூக்கில் அகப்பட்டுத் தவித்துக் கொண்டிருந்த தவளை ஒன்று, அந்த நீரில் விழுந்தது. தண்ணீரில் விழுந்த உடனே தேவ சரீரத்தின் காந்தியுடன் ஒரு அரசனாக மாறியது. பிரும்மதேவரை அந்த அரசன் வணங்கி "நான் மகத தேசத்தை ஆண்ட கேசவ ராஜன். சிவபக்தி குறைந்து நாஸ்திகனாக தர்ம காரியங்கள் செய்யாமல் வாழ்ந்தேன். அந்தப் பாபத்தின் பயனாகத் தவளையாகப் பிறந்தேன். தற்செயலாக ஆலந்துறையில் திருக்குளத்தில் விழுந்ததால் என்னுடைய பழைய சரீரத்தையும் நிலையையும் அடைந்தேன். தங்களைத் தரிசிக்கும் பாக்கியம் பெற்றேன்" என்று வணங்கினார். பிறகு பிரேமலிங்கத்தை வழிபட்டுச் சிவபதம் அடைந்தார். சதுரானனனுக்கும் படைப்புத் தொழிலைத் திரும்பக் கொடுத்தாராம் சத்திய வாகீச்வரரான எம்பெருமான்.

அப்பர் பாடியுள்ள தேவாரப் பாடல் சொல்லினிமையோடு அன்பில் என்ற வார்த்தை திரும்பத் திரும்ப மடக்கி வருவதால் கேட்பதற்கும் மிக அழகாக இருக்கிறது.

அன்பிலான் அஞ்சுறைத்துடையாய
என்பிலாரை எரித்துக் கனைத்தவன்
அன்பிலானை அம்மானை அள்ளூறிய
அன்பினால் நினைந்தார் அறிந்தார்களே!

படங்கள் : கோபிநாத்.

கமலமனோரஞ்சன்

அமர கீதம்

60. 'ஜட்ஜு' மாமா!'

சாருவுக்கு ஜுரம் விட்டதும் உடல் சுகமாகவே எழுந்தாள். ஆனாலும், முன்னைப்போல் அவளுடைய மனத்தில் குதூகலம் ஏற்படவில்லை. 'மாமியும் தாத்தாவும் ஒன்றாய்ப் போய்விட்டார்கள்; நான் தனியாகப் போய்விட்டேன்' என்ற எண்ணம் அவளுடைய உள்ளத்தை உறுத்திக் கொண்டே இருந்தது. நாளும் நாளுமாய் வளர வளரப் போகக் கொண்டேயிருக்கக் கூடாதா, எதற்காக இங்கே வந்தோம் என்று கூடத் தோன்றியது.

முன்னைப் போல் சாரு இப்போது பங்களாவின் தோட்டத்தில் திரிந்து விளையாடுவதில்லை. பங்களாவுக்குள் தனியாக எங்கேயாவது ஒரு மூலையில் போய் உட்கார்ந்து கொள்வாள். சோகமான துயரம் தோய்ந்த முகத் தோற்றத்துடன் சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருப்பாள். அல்லது, ஜிம்மியை மடியில் வைத்துக் கொண்டு அதனிடம் தன்னுடைய மனக்குறையை வெளியிடுவாள். ''மாமியும் தாத்தாவும் ஒன்றுதான்; நீயும் நானும் ஒன்றுதான்'' என்பாள்.

இந்த மாதிரி ஒரு நாள் சாரு ஜிம்மியை வைத்துக் கொண்டு சோகமான குரலில் அதனுடன் பேசிக் கொண்டிருந்த போது, சாவித்திரி அங்கே வந்தாள். ''சாரு! ஏன் இப்படித் தனியாகத் தனியாக வந்து உட்கார்ந்து கொள்கிறாய்? ஓடித் திரிந்து விளையாடுவதுக்கென்ன?'' என்று கேட்டாள்.

''என்னோடு விளையாடுறதுக்கு யார் இருக்கா? நான்தான் தனிப்பட்டவளாப் போய்விட்டேனே?'' என்றாள் சாரு.

''என்ன சாரு! பெரிய பாட்டி மாதிரி பேசறே! நீ தனிப்பட்டவளாய்ப் போகவாவது? உன்னோடே விளையாடுறதுக்கு நான் இருக்கேனே! வா நாம் இரண்டு பேரும் கண்ணாமூச்சி விளையாடலாம்'' என்றாள் சாவித்திரி.

சாரு, சாவித்திரியின் பின்னால் வந்து அவளுடைய புடவைத் தலைப்பை மடித்துக் கண்ணைக் கட்டுவாள். அப்போது சாவித்திரி, ''இதோ பாரு! என் கண்ணைக் கட்டிவிட்டு, முன்னே மாதிரியே எழுந்து ஓடிப்போயிடாதே. அந்த மாதிரி ஓடவிடக் கூடாது!'' என்று சிரித்துக் கொண்டே சொன்னாள். மறுபடியும், ''ஆனால், இப்ப நீ எங்கே ஓடறது! தாத்தாதான் இங்கேயே இருக்காரே?'' என்றாள்.

சாரு, இறுக்கும் கண்ணைக் கட்டிவிட்டு, ''சரி; ஒன்று இரண்டு சொல்லுங்கோ!'' என்றாள். சாவித்திரி, ''ஒன்று, இரண்டு, மூன்று....'' என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் போதே, சாரு அந்த அறையிலிருந்து ஓடி, ஆபீஸ் அறைக்குள் போனாள். அங்கே வக்கீல் ஆபத்சகாய ஐயர் உட்கார்ந்து ஏதோ எழுதிக் கொண்டிருந்தார். சாரு அவருக்குத் தெரியாமல், சத்தமில்லாமல் நடந்து ஒரு பீரோவுக்குப் பின்புறத்தில் ஒளிந்து கொண்டாள். ஒளிந்து கொண்டவள் மறுபடியும் சிந்தனையில் ஆழ்ந்து விட்டாள். 'தாத்தாவும் மாமியும் ஒன்றாய்ப் போய்விட்டனர். எனக்கு இப்போ ஓடறதுக்குக் கூட இடமில்லை' என்று எண்ணி அவள் மனம் ஏங்கிற்று.

சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் அந்த அறைக்குள் சாவித்திரி வந்தாள். ''வக்கீல் மாமா! சாரு இங்கே வந்தாளா?'' என்று கேட்டுக் கொண்டே வந்தாள்.

''இல்லையே, இங்கே வரலையே'' என்றார் வக்கீல். பிறகு, ''பத்திரம் எழுதியாச்சு; கையெழுத்துப் போடலாம்'' என்றார்.

உமா சோபாவுக்கருகில் உட்கார்ந்து, ''எங்கே வாசிங்கோ! கேட்கிறேன்'' என்றாள்.

ஆபத்சகாய ஐயர் அடிக்கடி, ''என்னிடம் நம்பிக்கை வையுங்கள்'' என்று உமாராணியிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாரல்லவா? அதற்குரிய சந்தர்ப்பம் இப்போது வந்திருக்கிறது. ஸ்ரீகாந்தனுடைய வக்கீல், கோர்ட்டில் குழந்தையைப் பற்றிக் கேள்வி கேட்டிருந்தது.

சாவித்திரி வெறிதும் கலக் கமடைந்து போயிருந் தாள். சாரதா மோகனை வேட்டை ஆட வேண்டுமென்று தோன் றிற்று.

ஆகவே, ஆபத்சகாய மையரிடம் தன் வரலாறு முழுவதையும் விவர மாகச் சொன்னாள். சாரு தான் தன்னுடைய குழந்தை என்று கூறி, சாவித்திரியிடம் அவருக் குத் தெரியாமல் குழந் தையை விட்டுவிட்டுப் போனதையும் விவரித் தாள். பிறகு, தகப்ப னாருக்குக் குழந்தை மேல் உள்ள பாத்தியதையைப் பற்றிச் சட்டம் என்ன சொல்கிறது என்று கேட் டாள்.

ஆபத்சகாய மையர் சட்ட புஸ்தகங் களையெல்லாம் நன் றாகப் புரட்டிப் பார்த்து விட்டு. "குழந்தைமேலே சட்டமாய் தகப்பனுக் குப் பாத்தியதை உண்டு. இப்போ நடக்கிற கேஸிலே நீங்கள் ஜெயிச்ச போதிலும், குழந்தை யைத் தம்மிடம் ஒப்பு விக்க வேணுமென்று அவர் உங்க மேலே மறு படியும் கேஸ் போட லாம்" என்றார்.

சட்டம் இந்த மாதிரி தான் இருக்கும் என்று சாவித்திரிக்கு முன் னாலேயே ஒருவாறு தெரிந் திருந்தது. அது இப்போது உறுதியாகவே, "வக்கீல் ஸார்! என்னுடைய கதி என்னவாவது ஆகட்டும்! ஆனால், என் குழந்தையை அவரிடம் ஒரு நாளும் ஒப்பு விக்க மாட்டேன். அதைவிட அவள், நான் இரண்டு பேரும் செத்துப் போனால்கூடப் பாதகமில்லை" என்றாள்.

பிறகு, சாருவுக்குத் தன்னுடைய சொத்தையெல்லாம் எழுதி வைத்து 'செட்டில்மெண்ட்' பத்திரம் செய்ய வேண்டுமென்றும், சாரு சாவித்திரியைக் காரியஸ்தையாக நியமிக்க வேண்டுமென்றும், "சாரு சாவித்திரியின் வளர்ப்புப் பெண்" என்று பத்திரத்தில் குறிப்பிட வேண்டுமென்றும் உறுதியாகச் சொன்னதன் பேரில், அதன்படியே, வக்கீல் ஆபத்சகாயமையர் பத்திரம் எழுதினார்.

உடனே சாருவைத் தூக்கிக் கொண்டு ஆபீஸ் அறைக்குள் வந்தபோது, வக்கீல் மேற்சொன்ன பத்திரம் தயாராகி விட்ட தென்று சொல்லிக் கையெழுத்திடச் சொன் னார். பத்திரத்தைப் படிக்கக் கேட்டுவிட்டுச் சாவித்திரி கையெழுத்து இட்டாள். பிறகு, "வக்கீல் ஸார்! எனக்கு நீங்கள் எத் தனையோ ஒத்தாசை செய்திருக்கிறீர்கள். அதையெல்லாம்விட முக்கியமான ஓர் ஒத் தாசை கேட்கப் போகிறேன். அதைச் செய்ய வேணும்" என்றாள்.

அருள் வாக்கு

[illegible]

[illegible]

"சட்டமாய்ச் செய்கிறேன்" என்றார் வக்கீல்.

"சாருவுக்கு நான் ஒரு கடிதம் எழுதி யிருக்கேன். அதில் அவள் என் குழந்தை என்கிறதையும், அவளோடு புருஷர் [illegible] சின்னக் குழந்தையாக இருக்கும்போது அவளை விட்டுவிட்டுப் போனதை யும் பற்றி எழுதியிருக்கேன். அவ அப்பா வைப் பற்றியும், ஏன் அவள் என் குழந்தை என்கிறதை மறைக்க வைச்சேன் என்பதை யும் பற்றிக்கூட எழுதியிருக்கேன். அந்தக் கடிதாசை நீங்க பத்திரப்படுத்தி வச்சிருந்து, குழந்தை பெரியவளானதும் அவள் கிட்டக் கொடுக்கணும்..."

"எல்லாத்துக்குமாக அம்மா இவ்வளவு பெரிய போனதை பண்ணிக் காரியம் செய்யறேள்? குழந்தை பெரியவளான போது, நீங்களே சொல்லிவிடலாம் போறதுதானே? கடு தாசி என்னத்துக்கு?"

"வக்கீல் ஸார்! என் கதி என்ன ஆகுமோ, யார் கண்டார்? எதுவும் எழுத் திலே இருக்கிறது நல்லது. நான் சொன்னபடி செய்யறதாக வாக்குக் கொடுப்பேளா, மாட் டேளா?" என்றாள்.

"அப்படியே செய்யறேன், அம்மா!"

"சாரு என் குழந்தை என்கிறதை யாரிட மும் சொல்ல மாட்டேளே?"

"சொல்லவே மாட்டேன்."

"எங்க அப்பா கிட்ட கூடச் சொல்ல மாட்டேளே?"

"சொல்ல மாட்டேன், அம்மா!"

"அப்படி, சத்தியமாய்ச் சொல்லுங் கள்" என்றாள் உமாராணி.

"சத்தியமாக யார் கிட்டயும் சொல்ல வில்லை" என்றார் ஆடியபாதய்யர்.

அதே அறையில் மேஜையின் கீழ் னைக் குனிந்து கொண்டிருந்த சாரு இதை யெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள். மாமி உண்மையில் தன்னுடைய அம்மா தான் என்றும், தாத்தா தன்னுடைய நிஜத் தாத்தாதான் என்றும் அறிந்தபோது குழந் தைக்கு உண்டான மகிழ்ச்சிக்கு அள வில்லை. அதோடு கூட, ஒரு மிக முக்கிய மான இரகசியத்தைத் தான் தெரிந்து கொண் டதில் அவளுக்கு ரொம்பப் பெருமையா கவும் இருந்தது. "மிஸ்! எனக்கே எனக்கு அம்மாவா இருந்துண்டு இப்படி மறைச் சிண்டா? இருக்கட்டும், இருக்கட்டும்" என்று கருவிக் கொண்டாள். ஏதாவது ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம் வரும்போது தனக்கு இந்த இரகசியம் தெரிந்திருப்பதை வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்றும் ஆசையும் அவளுடைய குழந்தை உள்ளத்தில் குடி கொண்டது. அந் தகைய சந்தர்ப்பமும் சீக்கிரம் வந்தது.

குறிப்பிட்ட தேதியில் கோர்ட்டில் மறுபடியும் ஸ்ரீதரன், உமாராணி கேஸ் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட போது, சாட்சி சாவித்திரி விசாரிக்கப்பட்டாள். ஆனால், அவள் மூலமாகப் புதிய உண்மை ஒன்றும் வெளியாகவில்லை. சாவித்திரி பூரண கர்ப்பவதியாக இருந்த நிலைமை யில், தெருக்கரைக்கு வந்துவிட்டுத் திரும் பினாள் என்று சமீபத்தில் நாடில் தாம் கேள்விப்பட்டதாக மட்டுமே சொன்னார். குழந்தை என்ன ஆயிற்று என்று தமக்குத் தெரியாது என்றும், சாவித்திரி தம்மிடம் கூடச் சொல்ல மறுப்பதாகவும் கூறினார்.

ராஜசேகரன், பி.ஏ., பி.எல்., சாவித் திரியை இலேசில் விட்டுவிடவில்லை. இப் போது அவள் வளர்ந்து வரும் குழந்தை எது என்று கேட்டான், சாவித்திரி வழக்கம் போல, "பகவத் எனக்குக் கொடுத்த குழந்தை"

இதிலே விசேஷம், இத்தனை பலம் இருந்தும் அது புலி, சிங்கம் மாதிரி மாமிச பக்ஷிணியில்லை. பக்ஷணமாகச் சாத்விகமாக இருக்கிறது. அதற்கு தேவையுள்ள புத்தி பலம், ஞான சக்தி எல்லாமும் நிறைய இருக்கிறது. மனுஷ்யனுக்கு அடங்கி ஒத்துழைக்கிற பண்பு குணமும் இருக்கிறது. [illegible], [illegible] முதுகை இடங்கொண்டு பெரிய பெரிய மரங்களைத் தூக்கிக் கொண்டு போய் வேலை செய்கிறதே தன் [illegible], ஆனால் வெளி டே [illegible] நல்ல பல மும், அதனை [illegible] புத்தி. [illegible] [illegible] குணம் முதலான எந்த அம்சங்களும் பெருமையென்று தெரிகிறது.

— ஜகத்குரு காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய ஸ்வாமிகள்.

என்று சொன்ன போது, கோர்ட்டில் எல்லாரும் சிரித்தார்கள்.

"இது கோர்ட்டு. எதையும் விளையாடாமல் உள்ளது உள்ளபடி சொல்லும்" என்றார் வாதி வக்கீல்.

இதன்பிறகு சாவித்திரியும் நிலைமையை உணர்ந்து, தான் புத்தர் கோவிலுக்கருகில் படுத்துத் தூங்கியதையும், கண் விழித்த போது இந்தக் குழந்தை அருகு கொண்டு கிடந்ததையும், சுற்றுமுற்றும் தேடியதில் ஒருவரும் இல்லாதபடியால், பராசக்தியினுடைய ஆக்ஞை என்பதாக எண்ணிக் குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு வளர்க்கும்படியும் [illegible] விவரமாகச் சொன்னாள். இதையெல்லாம் கோர்ட்டில் கூடியிருந்தவர்கள் எல்லாரும் ஆவலுடன் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பிறகு, உமாராணி என்ற சாவித்திரி மறுபடியும் சாட்சிக் கூண்டில் நிறுத்தப்பட்டாள்.

அன்று கேட்டதைத் தொடர்ந்து வாதி வக்கீல், "இப்பொழுதாவது சொல்லுங்கள்; குழந்தை என்னதான் ஆயிற்று?" என்று கேட்டார்.

கையைக் கட்டிக் கொண்டு கம்பீரமாய் நின்ற உமா, "சொல்ல முடியாது" என்றாள்.

"கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொல்லித்தான் ஆகணும்; மறுப்பது சட்ட விரோதம்."

"மறுத்தால்....?"

"மறுத்தால், குழந்தையைக் கொன்று விட்டாளென்று இப்போதே உங்களை 'அரெஸ்ட்' பண்ணும்படி கோர்ட்டார் உத்தரவிடலாம்" என்றார் வாதி வக்கீல்.

சாவித்திரியின் முகத்தில் புன்னகை உண்டாயிற்று. 'ரொம்ப நல்லதாய்ப் போச்சு. அப்படி ஏதாவது நடந்தால், எத்தனையோ தொல்லைகள் தீர்ந்து போகும். முக்கியமாக, 'இந்தப் புருஷனுடன் சேர்ந்து வாழ வேண்டியதில்லை' என்று எண்ணிக் கொண்டாள். கோர்ட்டுக்கு அன்று வந்தது முதல், ஸ்ரீதரனைப் பார்க்கப் பார்க்க அவளுடைய கோபம் அதிகமாகிக் கொண்டிருந்தது. தனக்கு முன்பே கொடுத்த கஷ்டமெல்லாம் போதாதென்று, இப்போது மன்ன [illegible] கஷ்டப்படுத்துகிறாயே! தன்னைப் படுத்தியது போதாதா? அப்பாவைக் கூட சாட்சிக் கூண்டில் ஏற்றி இப்படித் தொந்தரவு படுத்த வேணுமா? கேஸில் ஒரு வேளை தோற்றுவிட்டால், இந்த மனுஷனுடன் தான் சேர்ந்து வாழும்படி நேரிடுமோ என்று எண்ணியபோது, அவளுக்குச் சொல்ல முடியாத வேதனையும் ஆத்திரமும் உண்டாயின.

எனவே, வக்கீல் மேற்கண்டவாறு சொன்னதும், உமா ஒரு நிமிஷம் சும்மா இருந்துவிட்டு, "ஆமாம்; எனக்குப் பிறந்த குழந்தையைக் கொன்று விட்டேன். என்னை 'அரெஸ்ட்' செய்யுங்கள், இதோ கை!" என்றாள்.

கோர்ட்டில் திடீரென்று ஒரு வெடி குண்டு விழுந்தது போல் எல்லாரும் அதிர்ச்சியடைந்து போனார்கள். ஜட்ஜ் கனவான் சட்டென்று எழுந்திருந்து, "வாட் இஸ் திஸ்!" என்றார்.

சம்பு சாஸ்திரி, "சாவித்திரி! உனக்கு என்ன பைத்தியமா?" என்றார்.

நீதிபதிக்கு இந்தக் கேஸின் ஆரம்பத்தில் சாவித்திரியிடம் ரொம்ப அனுதாபம் இருந்தது. ஆனால், வர வர அவள் மேல் கோபம் அதிகமாகிக் கொண்டு வந்தது. அவளுடைய அதிகப் பிரசங்கித்தனமான பேச்சுக்களும், அநேக கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல மறுப்பதும் அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை. இதெல்லாம் கோர்ட்டின் தம்முடைய கௌரவத்துக்குப் பங்கம் விளைவிப்பதாக அவர் எண்ணினார்.

இப்போது குழந்தையைக் கொன்று விட்டதாக உமாராணி சொல்வது கதைப் பேச்சு; வேண்டுமென்றே சொல்கிறாள் என்பது அவருக்கு நன்றாய்த் தெரிந்திருந்தது. ஆனாலேயே அவருக்குக் கோபம் அதிகமாய் வந்தது. எனவே, கோர்ட்டில் நின்ற போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரைப் பார்த்து, "இன்ஸ்பெக்டர்! இந்த அம்மாளை 'அரெஸ்ட்' பண்ணி, கேஸை 'இன்வெஸ்டிகேட்' பண்ணுங்கோ!" என்றார்.

இன்ஸ்பெக்டரும், இன்னொரு போலீஸ்காரனும் சாட்சிக் கூண்டு அருகில் சென்றார்கள். சாரு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த சந்தர்ப்பம் அப்போது வந்தது.

குழந்தை ஒரு தாவுத் தாவி மேஜை மீது ஏறி நின்றாள். நீதிபதியைப் பார்த்து, "ஸ்டாப்! ஸ்டாப்! ஜட்ஜு மாமா! இந்த

அடுத்த இதழ்.....

திருவாரூர் சிறப்பிதழ்

●● கடவுளுக்குக் கடன் பட்டவர்கள்! - ஸ்ரீ [illegible] கவர் ஸ்டோரி

●● என்ன செய்கிறது, எம்.ஆர்.எல்? - தேசிய ரிப்போர்ட்

●● கலைஞரின் பள்ளித் தோழருடன் ஒரு சந்திப்பு

●● "மக்களுக்கு அக்கறை இல்லை!" - திருவாரூர் எம்.எல்.ஏ. [illegible] பேட்டி

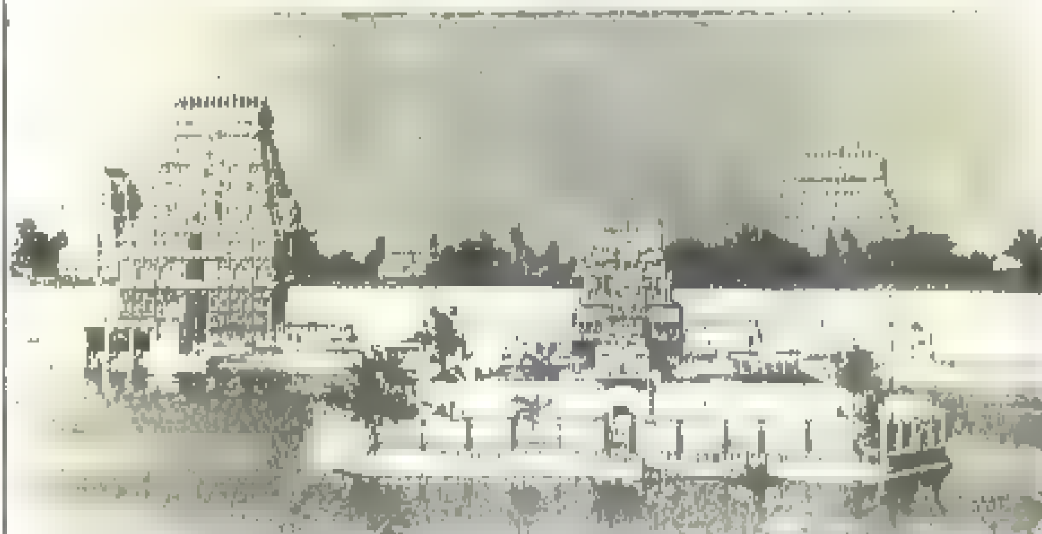

யாரும் சொல்லவில்லையென்று சொன்னார். அவ குழந்தையைக் கொல்லவே இல்லை. நான்தான் அந்தக் குழந்தை! என்னைக் கொன்றிருந்தா, நான் எப்படி உயிரோடு இருக்கமுடியும்?" என்றாள்.

"யார் இவ? ஆம் இவ?" என்றார் நீதிபதி.

"இதோ இருக்காரே, எங்க தாத்தா - அவர் புத்தர் கோவில்லே தூங்கிண்டிருந்த போது, எங்க அப்பா என்னைப் போட்டுட்டுப் போயிட்டாளாம். இதையெல்லாம் ஒரு பெரிய கடுதாசியிலே எழுதி, நான் பெரியவளானதும் அப்புறம் என்கிட்டக் கொடுக்கச் சொல்லிட்டு, இந்த வக்கீல்மாமா கிட்ட எங்க அம்மா கொடுத்தா. நான் அவாளுக்குத் தெரியாம மேடைமறைவிலே உட்கார்ந்துண்டு, எல்லாவற்றையும் கேட்டுண்டிருந்தேன்!" இப்படிச் சொல்லிவிட்டு, சாரு மேடையின் மேலேயே இரண்டடி நடந்து சாவித்திரியின் அருகில் சென்றாள்.

"அம்மா! அப்பா உங்க மேலே கேஸ் போட்டிருக்காரேன்னு என்னை உங்க குழந்தைன்னு சொல்லிக்கிறதுக்கு வெட்கமா இருக்கா?" என்றாள்.

சாவித்திரி உடனே எட்டிக் கட்டி அணைத்து "என் கண்ணே, சாரு!" என்று சொல்லிக் கொண்டே, குழந்தையைக் கட்டிக் கொண்டு முத்தமிட்டாள். கோர்ட்டில் பெரிய பரபரப்பு ஏற்பட்டது.

நீதிபதி மேஜையை பலமாக ஓங்கித் தட்டினார். பார்லிமென்ட், "சைலன்ஸ்!" என்று கத்தினார். போட்டோகிராபர்கள் சாவித்திரியை 'அட்டாக்' பண்ணுகிறதா, இல்லையா என்று தெரியாமல் திகைத்து நின்றார்கள்.

சாரு, சாவித்திரியின் அணைப்பிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு கீழே இறங்கினாள். நேரே, ஸ்ரீதரன் இருக்கும் இடத்துக்குப் போனாள். ஸ்ரீதரன் (சிலையாக நின்றிருந்தவனை) போல் குழந்தையை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவள் அருகில் வந்ததும் சாரு, "நானும் பத்துவருஷமா அப்பா பார்த்திருக்கேன். உங்களைப் போல அம்மா மேலே கேஸ் போட்ட அப்பாவைப் பார்த்ததே இல்லை" என்றாள்.

அப்போது கோர்ட்டில் உண்டான கலகலப்பு அடங்குவதற்கு வெகு நேரம் ஆயிற்று.

(தொடரும்)

பாலம்

●● நாங்கள் மூவரும் விழியிழந்த மாணவர்கள். எங்களுக்குத் தமிழில் பாடங்களைப் படிக்க உதவி தேவை. ஆர்வமுள்ளோர் தொடர்பு கொள்ளவும்.

- வி.[illegible], [illegible],
[illegible] வேலி,
தமிழக விழியிழந்தோர் சங்கம்,
[illegible] பேட்டை, சென்னை - [illegible].

●● பலவகைச் சிறு சேமிப்பு [illegible] பற்றிக் கருத்து ஒரு வேண்டுகோள். சிறு சேமிப்பு [illegible] நம் நாட்டில் எவ்வெங்கு உள்ளன என்ற தகவல் அறிந்தவர்கள் எழுதித் தெரிவிக்கவும். நன்றி.

- [illegible],
[illegible] தெரு, [illegible],
[illegible] - [illegible].

●● புடைவைகளின் அழகில் வைத்துத் தைக்கப்படும் நாடாவை கட்டன், பாலி வெல்ட் "[illegible]" தயாரிப்பில் ஈடுபட விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமான தொழில்நுட்பம் அறிந்தவர்கள் தொடர்பு கொள்ள வேண்டுகிறேன். நாடாவை [illegible] தயாரிப்போர் விரும்பினால் விற்றுத் தரவும் தயாராக இருக்கிறேன்.

- [illegible],
14/5, M.F. சாலை,
இராணிப்பேட்டை - [illegible].

●● 1950 களில் வெளிவந்து கொண்டிருந்த "[illegible]" மாத இதழில் நான் படைத்த "அன்புப் புறா" என்ற தமிழ்க் காவியம் (வெண்பாக்கள்) வெளியிடப் பட்டது. அந்த இதழ் யாரிடமேனும் இருந்தால் தந்து உதவும்.

- நா. ஆர. [illegible],
4, [illegible] தெரு,
[illegible],
சென்னை - 600 0[illegible].

●● என்னுடன் [illegible] எஸ்.ஏ.வி. பள்ளியில் 1973-75ல் படித்த, [illegible] தன் சகோதரனுடன் வசித்த ஸ்ரீதரைச் சந்திக்க விரும்புகிறேன்.

- [illegible],
[illegible] சாலை,
[illegible] - [illegible].

●● என் தந்தை [illegible] வெங்கடாசலம், Chief goods clerk. [illegible], போத்தனூர், ஈரோடு முதலிய இடங்களில் வேலை செய்து 19[illegible]ல் திருச்சியில் இறந்து போனார். எனக்கு இன்று வயது [illegible]. ரயில்வேயில் விதவைகளுக்கு பென்ஷன் அறிவித்துள்ளார்கள். ஆனால் என் தாயார் இறந்து [illegible] வருடங்கள் ஆகிவிட்ட படியால் அவர் ரயில்வேயில் வேலை பார்த்தார் என்பதற்கு அத்தாட்சி எதும் என்னிடம் இல்லை. என் தந்தையைத் தெரிந்தவர்கள் - பென்ஷன் பெறுபவர்கள் இருந்தால் தயவு செய்து தொடர்பு கொள்ளவும். எனக்கு உதவித் தொகை கிடைக்க இது பேருதவியாய் இருக்கும்.

- [illegible],
[illegible], [illegible] வது தெரு, [illegible],
[illegible],
தஞ்சாவூர் - 613 [illegible].

●● பல்வேறு கல்லூரிகளைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் ஒன்றிணைந்து "[illegible]" மாத இதழ் வெளியிடுகிறோம். படைக்க விரும்பும் மாணவ, மாணவியர் மற்றும் வாசகர்கள் தொடர்பு கொள்க.

- "[illegible]"
C-29, ஏ. வி. எஸ். நகர்,
[illegible], திருச்சி - [illegible]

●● பருப்புப் பொடி, மிளகாய்ப் பொடி, சாம்பார்ப் பொடி, [illegible] சிறிய அளவில் ரூ.1000 முதலீட்டில் தயாரித்து விற்பனை செய்ய ஆர்வமுள்ளோர் தொடர்பு கொள்ளவும்.

- எஸ்.செல்வி,
[illegible] - முதல் மாடி,
[illegible] தெரு, கொரட்டூர்,
சென்னை - 600 0[illegible].

●● டெல்லியில் நல்ல உத்தியோகத்தில் இருக்கிறேன். ஓய்வு நேரத்தில் வாசகர்கள் - தொழிலதிபர்களுக்கு டெல்லி பிரதிநிதியாகச் செயலாற்ற விரும்புகிறேன்.

- எஸ்.கோபாலகிருஷ்ணன்,
[illegible], [illegible],
புதுடில்லி - 110 001.

(பாலம் மூலம் இணையும் வாசகர்களின் வெற்றி தோல்விகளுக்குக் [illegible] எவ்விதத்திலும் பொறுப்பு [illegible] இல்லை. - ஆ.)

வெள்ளித் திரையில் காணத் தவறாதீர்!

நாயக்கமார் தெருவில் மொபெட்டில் நுழையும்போது ஜெனரேட்டர் சத்தம் காதைப் பிளந்தது.

தார்ரோடு போடுகிறார்களா? யோசித்துக் கொண்டே, என் வாகனத்தை நெருங்க நெருங்க, அந்த வெளிச்சம் கண்களைக் கூசியது. மாலை நேர வெளிச்சம் என்று எழுதிய ஜெனரேட்டர் வாகனத்திலிருந்து நாடு நாடாக கேபிள்கள் காலனியில் உள்ளே நெளிந்து ஓடிக் கொண்டிருந்தது.

அட ஷூட்டிங்! என்னுள் ஒரு இனிய அதிர்ச்சி ஏற்பட்டு முகத்தில் சந்தோஷம் படர்ந்தது.

மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக ரிஃப்ளக்டர்களை சுற்றுவளைத்திருந்தார்கள். சுற்றிப் பார்த்தேன். டிராலிகள், காஸ்ட்யூம் வேன், மேக்கப் பெட்டிகள், நாற்காலிகள், சின்ன மேஜைகள், டைரக்டர் தொப்பிகள், வாட்டர் கேன்கள்... அந்த ஹீரோயின் யார்? எப்படி அந்தப் பெண் ஜெயிப்பாள்? எப்படி இருக்கப் போகிறாள்?

கையில் குழந்தை வேறு. ரொம்ப கவலையாகயிருந்தது.

"என்ன படம்?" குத்து மதிப்பாக நாலு பேரைப் பார்த்துக் கொண்டே கேட்டேன். தெரிந்த முகம் ஒன்றும் கண்ணில் படவில்லை. யாரும் பதில் சொல்லவில்லை. சுவாரஸ்யமில்லை. எம்புயூனிட் ரிலீஸான நாவலத்தை வைத்து காம்பவுண்டாகக் கண்டு பிடிக்க ஆர்வம் வந்தது. ஆர்வத்துடன் எக்கி எக்கி ஒவ்வொரு மனித இண்டு இடுக்குகளில் வழியாக கொஞ்சமாவது ஷூட்டிங் தெரிகிறதா என்று பார்த்து, முடியாமல் விட்டு விட்டேன். பின் பாக்கெட் பர்ஸைப் பிடித்துக் கொண்டேன். நாற்காலி தவிர கொஞ்சம் கூட இடைவெளி விடவில்லை. அந்தப் பக்கம் முயற்சி செய்து பார்த்து தோல்வியுடன் அடைந்தேன். உடம்பு வியர்த்துக் கொட்டிக் கலைந்தது. எப்ப ஷூட்டிங் முடியும்? எப்ப உள்ளே போவது? கோபமாகக் கோபம் வந்தது.

குழம்பிக் கொண்டிருக்கும்போது ஒரு சின்ன இடைவெளியில் ஜோன் பவுடர் அப்பப்போடு ஒரு துளை துடைத்தான். பக்கத்தில் அசட்டுச் சிரிப்போடு மோகநாதன். கையை ஆட்டினேன். மோகநாதன் கவனிக்கவில்லை. இரண்டாவது தடவை கையை ஆட்டுவதற்கு வரும்போது இடைவெளி மறைந்து விட்டது. நொந்து கொண்டே.. என் மொபெட் இருக்கும் இடத்திற்கு வந்தேன். அங்கும் சுற்றம் கொஞ்சம் அமைதி தெரிந்தது. யாரோ கை தூக்கி கொட்டாவி விட, இடைவெளி தெரிகிறதாயிருந்தது. உடனே வில்லனுடைய நீளமான கிடைத்த நாயகி அவனைப் போல் விடுவிடுவென அதை நோக்கி ஓடினேன்.

"சார்... இங்க போகல்ட் இல்லை. அது கேட்டை பார்க்கப் போயிருக்கு..." தடுத்தான்.

எனக்கு திடுமெனவே கோபம் வந்து விட்டது. பின்னே என்ன? பேசாமல் போட்டு எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு இந்த காலனியில் இருக்கும் பிளாட்டை வாங்கினேன். உள்ளே விடாமல் தடுக்கும் தன்மை உணர்ச்சி தலை தூக்கியது. "நான் உள்ளப் போகணும்பா...."

ஏர்போர்ட் பிளாட் இந்த காலனி யிருந்து... தெரிஞ்சவா கூப்பிடும்படி அந்த [illegible]...'' [illegible] கேட்டேன்.

''ஏன்... இது மாதிரி சொல்லிக்கிறது [illegible] பேர் உன்னை பூட்டணுமா...'' [illegible] ஒரு [illegible]. [illegible] [illegible] என்று தெரியவில்லை. [illegible] [illegible] மாறியிருக்கும் '[illegible]' [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] என்று [illegible] [illegible] பேச பயமாகவும் இருந்தது.

அவளைப் பார்த்து இன்றுவிட்டு [illegible] நின்றேன். ''[illegible] நேரம் இரு [illegible]... இந்த [illegible] [illegible] [illegible]...'' சொல்லிவிட்டு [illegible] இரண்டு [illegible] தரையில் தட்டிவிட்டு ''[illegible] நில் [illegible]'' என்று சொல்லி அவள் இடத்திலும் போய் [illegible] பார்க்க ஆரம்பித்தாள்.

''டேக் கேர். ஷார்ட் தெர்டி''

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பூட்டு [illegible] [illegible] கொண்.

'[illegible]' - [illegible] [illegible] சத்தம். ''[illegible]...[illegible] [illegible]

[illegible]...''

[illegible] முகம் [illegible]. [illegible] குனிந்தாள். படபடப்பு நின்றது. [illegible] [illegible] சேர்ந்து [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] கொண்டேன். '[illegible] பேரு... [illegible] பேரு...' என்று [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பார்த் [illegible]. [illegible] சொல்லியிருந்தால் இடம் கொடுத்திருப்பாளோ என்னவோ!

அடுத்த காட்சிக்கு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] அமைந்து இடம் பிடிக்கத் [illegible] [illegible]. [illegible] முறையாக [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஆரம்பித்தாள். அந்த [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] '[illegible]' என்று [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

அழைத்து வந்திருந்தாள்.

என் பிளாட்டை நெருங்கிப் போனேன். முன்னே பின்னே பார்த்திராத அந்நிய முகங்கள் பிளாட்டில் அங்கேயும் இங்கேயும் ஓடி அடித்து என்ன என்று தங்களுடைய அம்மா அப்பாக்களுக்கு சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். கல்யாணி வாசலிடம் 'கேஸ் கேட்டுறேன்' போல் ஒரு பெருமித வலையம் சுற்றிக் கொண்டிருந்தது.

''டேய்..கலை வந்தாச்சுடா வழி விடுடா...'' யாரோ ஒருவன் என் பிளாட்டின் முன் துணி உலர்த்தும் கொடியில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தான். யாரோ துணை நடிகர் பெரியவிட்டு ஜூர்த்தலை பல் சொல்லு தும்பினான். என் வீட்டுக் கையில் தெரிந்து வள்ளக் கோலங்கள் ஆகிற்று. உடனே தண்ணீர் விட்டதைக்குக் கறைபோகும். தண்ணீர் எடுத்து வந்து அழுத தரிசனமாக இருந்தது. சினிமா விளக்குகளின் வெளிச்சம் தினை போல எல்லா குழந்தைகளிலும் படர்ந்திருந்தது. வைட்டே போடவில்லை.

''சாயந்திரம் நாலு மணிக்கே ஷூட்டிங் ஆரம்பிச்சுட்டாங்க. ராத்திரி பன்னிரெண்டு மணி வரை நடக்குமாம். சுரேஷ், சாந்தி, நிரோஷாவெல்லாம் வந்தாங்களாம். ஷாட்டுக் கடையை மூணாவது முடிச்சிட்டாங்க. இப்பதான் சமையல் பண்ணிட்டேன். அப்புறம்.. நான், 'B3' புஷ்பா, 'A4' சுதா எல்லோரும் அஞ்சோட்டுயும் ஆரம்பிச்சிட்டு அதெல்லாம் ஆச்சு. நீங்க என்ன பண்ணப் போறீங்க?'' என்றாள் மனைவி.

''அது இருக்கட்டும். முதல்ல எனக்கு குடிக்க காப்பி வேணும்...''

''வாணிங்க.. பாப்பாவும் யாமினியும் உள்ள விடலையாம். கல்யாணி பாலை சினிமாக் காரங்களுக்கு ஜாஸ்தி விலைக்கு வித்துட்டு ஷூட்டிங் பார்த்துட்டு இருக்கட்டாளாம்.''

''போகட்டும் போ.''

''பாவங்க இவங்க. ஒவ்வொரு சீனும் எடுக்க எவ்வளவு கஷ்டப்படறாங்க தெரியுமா? டேக் வைட்டு, பம்பு போட்டுட்டு தண்ணீர் வெடிக்க எவ்வளவு பாட்டுப் பாத்திருக்கா? அந்த டேக் வைட் தேடுவதால் அந்த கக்கூஸ் நடந்து வரர மாதிரி சீன். அந்த ரைட்டரியல் எவ்வளவு திட்டு வாங்கினான். பாவங்க அவன்... ஷூட்டிங் ஒரு மணி நேரம் நின்னு போயிடுச்சு.. சோர்ந்து விழுந்திருந்தும் போயிட்டான். அப்பா... எவ்வளவு சேவை பண்றாங்க.''

''நானே நீ படம் பார்த்துட்டு வந்தது சொல்லிடறீ''

கோபம் வைத்து விட்டு என்னை முறைத்தாள்.

''சரி போகட்டும். நடிக்கறவங்க யாராவது உனக்கு அடையாளம் தெரியுதா?''

''ஷூட்டிங் நடக்கும் போட்டுண்டு இரவில் கம் பெண்ணுமே அவளை தொடர்பு படத்

தூங்க பார்த்துக்கோங்க. தூரோவிட்ட அழுவாள் இல்லே காய்ச்சல் வந்துடு இவ்வளோ சப்த் வந்துடுமோ என்னோ போறதுன்ன தூங்க புக்குனு விழுவாள். கொஞ்ச நேரம் கழிச்சு எழுந்துண்டு வருவாள்... அவள் பேரு..."

சொன்னாள். இரண்டு துணை நடிகைகளின் பெயரையும் சிரித்துச் சொன்னாள்.

"திருஷ்டி பட்டுபோச்சு!"

"முக்கியமான விஷயம் தெரியுமா. நம்ம வீட்டு பால்கனி, மொட்டை மாடி எல்லாம் ஷூட்டிங் எடுத்தாங்க. நீயே வந்து இந்த வீட்ல குடியிருக்கிற மாதிரியாம். எதிர் வீட்டில குடி வந்து வேவு பார்த்துட்டு ஆள ஒத்து கும்பல் பண்றாங்களாம். நம்ம கல்யாண போட்டோ; பாதுகாப்பு [illegible] கலர் BPL கலர் [illegible] எல்லாம் விழுந்திருக்குங்க... இந்தப் படம் கட்டாயம் பார்க்கணுங்க... எங்கம்மா, அக்கா மென்று பெருக்கும் மொட்டை மெஷின் [illegible] பண்ணப் போறேன்..."

எனக்கும் சந்தோஷமாகத்தான் இருந்தது. எங்கள் கல்யாண போட்டோ படத்தில் எப்படி விழும் உடனே போய் அதைப் பார்த்துவிட்டு வந்தேன்.

"தொடங்கி விட்டு வைக்கிறாரே, அழகா இருக்கு..."

"இல்லீங்க.. அப்படியே தேங்காய இருக்கட்டுமேன்னு சொல்லிட்டாங்க..."

மனைவி புடவை மாற்றிக் கொண்டு கிளம்பினாள்.

பிளாட் வாட்ச்மேன் பேட்டை, கேமரா தூக்கியோடு [illegible] கொண்டிருந்தான். பக்கத்தில் பிரிவான பொட்டலம். 'G3' எண்ணுள்ள இந்தப் படத்துக்கு காம்பின் [illegible] கொடுக்குமா என்று பாலிடெக்னா கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். பக்கவாட்டில் [illegible] விரித்துப் போட்டு அதில் மூன்று துணை நடிகைகள் உட்கார்ந்து கொண்டு அரட்டை அடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதன் அருகில் [illegible] ஒன்று [illegible] இருந்தது. என் [illegible] ஆசையாக பாய்ந்து ஓட்டது. 'அம்பிகா [illegible]' பகுதியில் 'பார்த்தால் தெரியும் [illegible]' என்று விளக்கம் கேட்டு பிறகு பக்கத்தில் பாய்ந்து ஓட்டது.

"ஸ்டார்ட் கேமரா, ஆக்ஷன்"

ஒரு வெள்ளை மாருதிக்கார் விர்ரென்று வந்து [illegible] வெளிச்சம் [illegible] சென்று ப்ரேக் போட்டு குலுங்கி நின்றது. அதிலிருந்து வெறுத் தூக்கிட்ட இளைஞர்கள் கையில் [illegible] கொண்டோடு உதிர்த்து, [illegible] கொண்டு மெயின் கேட்டை நோக்கி ஆளுக்கொரு பக்கமாக பாய்ந்து 'பட்பட்' என்று சுட்டார்கள்.

'கட் கட் கட்' என்று அடிவயிற்றில் கத்தி

RETIRING?

Lavanyaa will show you the easy, comfortable and peaceful way.

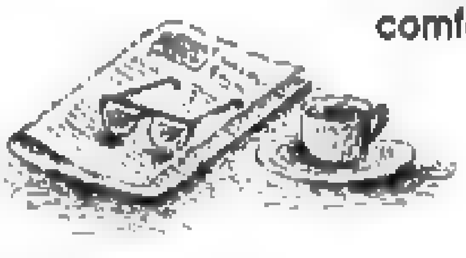

Kousalya Estates

Residential apartments at Puthur, Trichy-17.

Project Manager :

LAVANYAA

Property Developers (P) Ltd.,
C-24, Fort Station Road,
Thillainagar, Trichy-18. Ph. 31447

"புதுப் புடவை வாங்கிக் கொடுத் தும் உன் முகத்திலே சந்தோஷமே காணோமே?"

"எப்படிங்க சந்தோஷப்பட முடி யும்? அக்கம்பக்கத்து வீட்டுக்காரங்க பொறாமைப் பட்டாதானே!"

- வஸந்த செல்லம்மா

வார் டைரக்டர்.

"சே... எங்கள வேலை உள்ள உடுப்பி ஹோட்டல் மாதிரி எல்லா லைட்டையும் போட்டு இறுவந்து கட ஆரம்பிச்சிருக்க. லைட் லைட்டா வேற போட்டுக்கிறு வாங்க... கொஞ்சமாவது சென்ஸ் வேணாம்? எல்லா லைட் பிலிம் வாங்குது...!"

இரண்டு மூன்று அசிஸ்டெண்ட் டைரக்டர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டு நொந்து போனார்கள்.

டைரக்டர் கோபித்துக் கொண்டு தன் அறைக்குப் போய் உட்கார்ந்தார். அரைமணி நேர இடைவெளிக்குப் பிறகு மீண்டும் காட்சி எடுக்கப்பட்டு ஓகேயானது. நாலை டைரக்டர்களைப் பார்க்க பரிதாபமாகயிருந்தது.

அடுத்த காட்சிக்கு யூனிட் தயாரானது. மீண்டும் 'கட் கட்', பிறகு 'டேக்'. இட மாற்றம். அங்கும் இங்கும் ஒரு எல்லா வற்றையும் மாற்றினார்கள். நாலைந்து நடிகை நடிகர்கள் உடைமாற்றி, மேக்கப் போட்டார்கள். வரப்போகும் ஒரு சிறுக்காக நாலுமணி நேரம் காத்திருந்தார்கள். சிலபேர் கச்சேரி குட்டி தூக்கத்திலிருந்து எழுந்தனர். விளக்குகள் உயரமான இடங்களில் வைக்கப்பட்டு கேமரா பார்த்தார்கள். அப்போதுதான் என் மனைவி சொன்ன எலக்ட்ரீஷியன் தென்பட்டான். வேர்த்து விரலிருந்து உடை முழுவதும் தொப்பலாக நனைந்திருந்தான். பரிசப்பட்டுப் அழைக்கப்பட்டு ஒரு மினிட்டுக்குள் மாடிக்கு ஓடினான். பல ஒயர்களை மாற்றினான். யூனிட்டாளர்கள் வெகுநேரம் திருப்பதற்குண்டான எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்து முடித்தான். டைரக்டர் பார்த்து விட்டு திருப்தியாகாமல் மீண்டும் மாற்றச் சொன்னார். யூனிட் உதவியாளர்கள் தலையை சரி செய்தார்கள். எவ்வளவு உழைக்கிறார்கள்?

ஷூட்டிங் முடிந்தவுடன் தலைவலி மாதிரி எல்லா நட்டு முட்டு சாமான்களையும் தூக்கிக் கொண்டு அடுத்த ஷூட்டிங் ஸ்பாட்டுக்கு ஓட வேண்டும். மக்கள் இரண்டரை மணி நேரம் பொழுது போக்க இவ்வளவும் பார்க்காமல் ஒரு கும்பல் அயராது உழைக்கிறது. 'வீட்டைக் கட்டிப்பார்', 'கல்யாணம் பண்ணிப்பார்', என்பது போல 'சினிமா எடுத்துப்பார்' என்பதையும் சேர்க்கலாம் போலத் தோன்றியது. இந்த உழைப் பெல்லாம் வீணா அல்லது பாக்ஸ் ஆபீஸ் ஹிட்டா. இதோ இந்த கேள்விக்கு பார்க்கும் ஜனங்கள்தான் ஓட்டுப் போட்டு சொல்ல வேண்டும். சண்டைப்படம், குடும்பப்படம், ரொமான்ஸ். சென்டிமென்ட் ஆக்ஷன் சேர்ந்து ஒரு வாட்டி பார்க்கலாம். கேமிரா நன்று. ஹிட், கவுண்டமணிதான் படமே!

டைரக்டர் பெயர் வரும்போது எல்லா ரசிகர்களும் டைட்டானிக்போல் கைதட்டி விசிலடித்து தூக்கி நிறுத்துவார்கள். ஆங்கிலத்தில் ஒரு முறை. அதே வாசிப்போடு தமிழிலும் ஒரு முறை. இந்த எலக்ட்ரீஷியன் பெயர் சின்னதாக ஒரு ஓரத்தில் வந்து போகும்.

"என்னங்க இந்த ஷூட்டிங் எப்ப முடியும்? மணி பன்னிரெண்டு ஆகப் போகுது!" கொட்டாவி விட்டபடி மனைவி கேட்டாள்.

"ரெண்டு மணியாகும்."

தூக்கம் கண்களைத் தழுவ, பிளாட்பார நேராக நடந்தோம். சாக்கடை பக்கத்தில் புல்தொட்டிகளைக் கொண்டு வந்த இளைஞன் முண்டாப் போர்த்தி தூங்கிக் கொண்டிருந்தது பரிதாபமாயிருந்தது.

வீட்டுக்குப் போய் படுத்தோம்.

"பாவங்க அந்த எலக்ட்ரீஷியன் பாத்..."

"எல்லாரையும்... ஹீரோயின் ஆர்டிஸ்ட். எல்லாருக்கும் சொன்னா உதைப் பாங்க..."

"சரிங்க.. கொழுந்தைங்களோட தூங்க நாங்க கெஞ்சுற மாதிரி சுப் பிடறாங்க. கொழுந்தைங்க கொசக்கடி அழுவது. மீதி மீந்திப் போனா இவங் களுக்கு எவ்வளவு கிடைக்கும்?... இன் னிக்கு ஷூட்டிங் செலவு மட்டும் ஒரு லட்ச ரூபாயிருக்கலாம்..."

"என்ன பண்றது? அவங்க பொழைப்பு அப்படி."

"ஏங்க... அவசியம் இந்தப் படத்த ரிலீஸ் ஆனதும் போய்ப் பாக்கணும். இவங்க உழைச்ச உழைப்பெல்லாம் எப்படி வந்து ருக்குன்னு பாக்கணும்."

"கவலைப்படாதே! சினிமா முதல் நாளேயே வீட்ல உட்கார்ந்துகிட்டே திருட்டுத் தனமாப் பார்க்கலாம்."

"ப்ளீஸ் வேண்டாங்க. திருட்டு வீடியோ கஸெட் பாக்க வேணாம்." சொல்லியபடி மனைவி தூங்கிப் போனாள்.

மனைவியை அதிசயமாகப் பார்த்தேன். 'இந்தப் படம் ஓட்டுமா...' என்று கேட்க ஆரம்பித்து, முடிக்காமல் கண் சொருகியது.

கலிவன் கார்டன் பெனிபிட் பண்டு லிமிடெட்

பதிவு அலுவலகம் :- 8, கற்பகாம்பாள் நகர், மயிலாப்பூர், சென்னை - 600 004 போன் : 4993341/4990953
கிளை அலுவலகம் : 138, ராமப்ப செட்டி தெரு, பாரீஸ் டவுன் (முதல் மாடி), சென்னை - 600 005
போன் : 563055

வேலை நடவடிக்கை : காலை 8:30 முதல் மாலை 5:30 வரை
ஞாயிறு காலை 8:30 முதல் பகல் 12:30 வரை
வரவு செலவுகள் அங்கத்தினர்களுடன் மட்டுமே
(வெள்ளிக் கிழமை விடுமுறை)

கடன்	நகைகள் பேரில் கிராம் 10க்கு ரூ. 3000/- வழங்கப்படும். சென்னை மாநகரில் உள்ள கட்டிடங்கள் பேரிலும் வழங்கப்படும்.

இயக்குநர்கள் :

பெயர் :	விலாசம் :
திரு T. V. சீனிவாசன்	15, லஸ் அவென்யூ, சென்னை - 4.
திரு P. K. சந்திரசேகரன்	69, போயஸ் கார்டன், சென்னை 86
திரு [illegible] கோவிந்தராஜ்	72, போயஸ் கார்டன் சென்னை 86
திருமதி P. C. சந்திரமதி	சந்திரமதி கல்யாண மண்டபம், எழும்பூர், சென்னை 7 - ☎ 8281076
திரு P. K. G. ரமேஷ்	69, போயஸ் கார்டன், சென்னை - 86
திரு D. ராஜசேகர	21/1A, மதுரை [illegible] ரோடு, மதுரை - 625 009
திரு P. C. பாஸ்கர்	69, போயஸ் கார்டன், சென்னை - 86
திரு K. R. [illegible] குமார்	1, [illegible] ரோடு, சென்னை - 86
திரு P. S. சிவராம் சந்தர்	69, போயஸ் கார்டன், சென்னை - 86
திரு K. S. சிதம்பரம்	Y-210, [illegible] அவென்யூ, அண்ணா நகர், சென்னை - 40.

OUR VALUED DEPOSITOR

Sri K. G. Appusamy
Ex. Chairman & Managing Director – AIR INDIA

சேமிப்பே செழிப்புக்கு வழிகாட்டும்

ஒருவரையும் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்ற கோடம்பாக்க வட்டாரத் தகவலை நம்பிக் கொண்டு, 'கட்டுமரக்காரன்' தொடக்க விழாவிற்கு ஆசைக் கனவுகளோடு படையெடுத்த ஏராள நடிகைகளுக்கும், அவர்களது தாய்க் குலங்களுக்கும் பயங்கர ஏமாற்றம்.

பிரபு-வாசு காம்பினேஷனில் கடைசியாக வந்தது செந்தமிழ்ப்பாட்டு. இரண்டு வருட இடைவெளிக்குப் பிறகு இப்போது 'கட்டுமரக்காரன்'. கட்டுமரக் காரனாகப் பிரபு நடிக்கிறார்.

பிரபுவிற்கு ஜோடியாக ஒரு முன்னணி நடிகையும், புதுமுகம்

இந்தி நடிகை ஃபராவின் தங்கை டபூ (இப்படியும் பெயர்களா!) கதாநாயகியாக ஏற்கெனவே முடிவு செய்யப்பட்டுவிட்டார்! டபூ, நேற்றுவரை சஞ்சய்கபூருடன் கிசுகிசுக்கப்பட்டவர்! வாசுவின் நல்லாசியில், பிரபு-குஷ்பு போல இந்த பிரபு-டபூ ஜோடியும் ஜொலித்து வளரக் கூட்டுப் பிரார்த்தனை செய்வோமாக!

மதுபாலா இந்தியிலும், தெலுங்கிலும் படு பிஸி... இப்போதைய ஒரே தமிழ்ப்படம் 'செந்தமிழ்ச் செல்வன்'.

பிரபு குஷ்பு
பிரபு டபூ!

அரண்மனைக் காவலனைத் தயாரித்த லட்சுமி மூவி மேக்கர்ஸ், தாங்கள் அடுத்ததாகத் தயாரிக்கும் சரத்குமார் படத்துக்குக் கதாநாயகியாக மதுபாலாவை அணுக, விஜய சாந்தியின் சம்பளத்தில் முக்கால் பங்கு கேட்டிருக்கிறார்.

தயாரிப்பாளர் அரண்டு போய் விட்டாராம். கடைசித் தகவலின்படி மதுரமாக பேரம் படிந்திருக்கிறது.

ஓர் உழைப்பாளியின் கதையைக் கேளுங்கள். சூப்பர் ஸ்டார் அல்ல, பாசுரா புரொடக்ஷன்ஸ் ஆர். தனபாலன். 1973வரை தொண்ணூறு ரூபாய் சம்பளத்திற்கு விறகு கடையில் வேலை பார்த்தவர். பிறகு சின்னதாக ஒரு ஹார்டுவேர் கடையைச் சொந்தமாக ஆரம்பித்து, அதற்குப் பிறகு இரண்டு லாரி வாங்கிப் போட்டதில், இன்றைக்கு

பிரபு : ஜோடி கிடைச்சாச்சு!

ஆர்.தனபாலனின் நிர்வாகத்தில் பதிமூன்றுக்கும் மேற்பட்ட தொழில்கள் உள்ளன. பூச்சிக் கொல்லி மருந்து, டாங்கர் லாரிகள், நார் பொருட்கள், தேக்குப் பண்ணை, நட்சத்திர ஓட்டல்... இது தவிர பாசுரா புரொடக்ஷன்ஸ் என்ற சினிமா கம்பெனி வேறு.

'ஞானப் பறவை', 'தங்கமனசுக்காரன்', 'மணிக்குயில்' என்று இவர் எடுத்த எல்லாப் படமுமே ஊற்றிக் கொண்டிருந்தாலும் தொடர்ந்து 'செவந்தப் பொண்ணு' படத்தைத் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

● தலைவாசல்: குருவின் கட்டளை

● நீருசர்மா: இன்னொரு கதாநாயகி?

"ஏன் இப்படி?"

"என் ஆன்மீக குருவான யாகவா முனிவரின் கட்டளை இது. அவருடைய ஆத்மா என்னை நம்பி பதினொன்று படம் எடுக்கச் சொல்லியிருக்கிறது. லாப, நஷ்டம் பாராது அதை நிறைவேற்றுவேன்" என்கிறார் ஆர்.தனபாலன்.

'கிருஷ்ணா'- பட ஆடியோ கேசட்டை வெளியிடுவதற்காக வந்த கமல்ஹாசனுக்கு ஓர் இனிய அதிர்ச்சி. 'மகாநதி'க்கு விருது கிடைத்ததற்காக யுனிக் கிரியேஷன்ஸ் சார்பில் நடக்கும் முதல் பாராட்டு விழாவையும், அதனை அறிவித்து, மகாநதி கலைஞர்களை கௌரவப்படுத்தினார்கள். "மேலை நாட்டு 'ராப்' இசையைப் போல, தமிழில் அமைக்க நானும் இன்னபிறரும் முயற்சிகள் செய்து கொண்டிருந்தாலும், அது சரியாக அமையவில்லை. 'கிருஷ்ணா'வில் "எக்கச்சக்கமா அவ திப்பா, திப்பா..." பாடலில் 'ராப்'பின் உண்மையான இசையும் வடிவமும் பொருந்தியுள்ளது. நான் கேட்ட முதல் ராப் தமிழ்ப்பாடல் இதுதான்" என்று கமல் பாராட்டினார்.

பாடலுக்கு ஆடிய பிரசாந்தையும், இசையமைத்த எஸ்.ஏ. ராஜ்குமாரையும் விட அதிக மகிழ்ச்சி அடைந்தவர் மெட்டு அமைத்தவர் ராஜா கிருஷ்ணமூர்த்தி! அந்த அமர்க்களத்தின் பாடலாசிரியர் அவர்தானே!

இதயம் நல்லெண்ணெய் புதிய விளம்பரத்தில் 'சமையலில் நானும் ஒரு கில்லாடிதான்' என்று பேசி நடித்த நீரு சர்மாவின் புகைப் படத்தைப் பார்த்து விட்டு பம்பாய்க்குத் தொடர்பு கொண்டு பேசியிருக்கிறார் ராஜ்கிரண். 'எல்லாமே என் ராசாதான்' படத்தில் அந்த இன்னொரு கதாநாயகியின் இடம் இன்னும் காலியாகத்தானே இருக்கிறது..?

- ஹார்வே ராஜ்.

பரிசு ரூ. 250/-
மகிழ்ச்சி என்பது....

மகிழ்ச்சி என்பது ஒரு பட்டாம்பூச்சி போன்றது. அதைத் துரத்த துரத்த விலகி ஓடும். ஆனால் முற்றிலும் எதிர்பாராத நேரத்தில் தானே தேடி வந்து தோள் மீது மென்மையாக அமரும்.

'மகிழ்ச்சி'க்கு அகராதியில் இப்படி எத்தனையோ விதமான இலக்கணம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. எங்கே! நீங்கள் வகுக்கும் மகிழ்ச்சி இலக்கணத்தை ஒரு தாளில் எழுதி, கீழே உள்ள கூப்பனை நிரப்பி இணைத்து அனுப்புங்கள். இரண்டு நிபந்தனைகள் : உங்கள் சுய முயற்சியில் எழுத வேண்டும். உங்கள் இலக்கணம் 25 வார்த்தைகளுக்கு மிகாமல் இருக்க வேண்டும். கூப்பனுடன் உங்கள் விடைகள் வந்து சேர வேண்டிய கடைசி தேதி 25.8.94. உறைமீது 'மகிழ்ச்சி என்பது....!' என்று குறிப்பிடவும். சிறந்த இலக்கணத்துக்கு ரூ. 250/- பரிசு. பிரசுரமாகும் பிறவற்றுக்கு ஆறுதல் பரிசுகள். ஆசிரியர் தீர்ப்பே முடிவானது.

என் பெயர் : ....

விலாசம் : ....

....

....

வீட்டின் பேரில் கடன்

- வீடு/மனை/பிளாட் பேரில் கடன் வழங்கப்படும்
- மிகக்குறைந்த வட்டிக்கு
- விரைந்த சேவை
- சென்னை மாநகராட்சி எல்லைக்குள் இருக்கவேண்டும்

நகைக் கடன்

- மிகக்குறைந்த வட்டிக்கு
- 22 ct. தங்க நகைகளுக்கு 1 கிராமுக்கு ரூ.300/- வீதம் கடன் வழங்கப்படும்.
- R.D. கட்ட தேவையில்லை
- எந்த சார்ஜும் வசூலிப்பதில்லை.

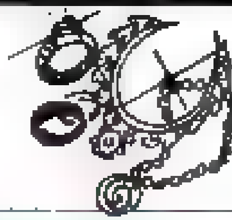

லிமிடெட்

வாழ்க்கை முறையில் புதிய சொகுசு காண

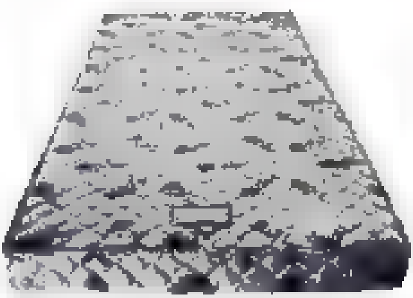

FIBROFLEX

MATTRESSES • PILLOWS • CUSHIONS

ISI

தயாரிப்பாளர்கள்

hm

திருநெல்வேலி - 627 010

EXELADS

வண்ணத்துப்பூச்சி வேட்டை

20

சுஜாதா

ஏதுக் காரணம் என்று சொல்ல முடியாதபடி அர்ஜுனனிடம் அந்த சமரசம் நிகழ்ந்தது எனக்கு. ஒரு வாரத்துக்கு சண்டை போடாமல் இருந்து விட்டோம். மாமியாருடன் ஒரு முறை பல்லாங்குழி ஆடிவிட்டேன். மாமனாருக்கு ஒருமுறை அவர் சாப்பிட வேண்டிய மாத்திரைகளை எடுத்துக் கொடுத்தேன். மெல்ல மெல்ல அந்த வீட்டில் என் அன்னியத் தன்மை குறைந்ததற்கு முக்கியக் காரணம் கோவை விஜயமும் காயத்ரியும்தான். காயத்ரி ஊருக்குப் புறப்பட்ட போது கொஞ்சம் அனாதியாகவே இருந்தது. பழையபடி சண்டைகளும் கோபங்களும் ஆரம்பிக்குமோ என்று கவலைப்பட்டேன். அப்படி நடக்கவில்லை. அர்ஜுனன் தொடர்ந்து அன்பாகவே இருந்தார். ஆபீஸிலிருந்து தினம் இரண்டு முறை போன் பண்ணுவார். உரையாடல்கள் இவ்வாறு இருக்கும் :

"என்ன பண்றே?"

"என்ன பண்றது? உங்களுக்கு வத்தக் குழம்பு நறுக்கிக் கொடுத்தேன். நடுவில் பேப்பரில் ஒரு ஆர்ட்டிக்கிள் படித்தேன். பசியும் கொஞ்சம் பிடிப்பாக இருந்தது; அதை கொஞ்சம் பிசைந்து தின்னேன்."

"குண்டாயிண்டிருக்கே நீ?"

"ஆமாம்! இந்த மாதிரி சாப்பிட்டு சாப்பிட்டு வீட்டிலேயே உட்கார்ந்திருந்தா?"

"வேற எதும் காரணமில்லையே?"

"சே! கேக்கறதைப் பாரு. அந்த கவலையெல்லாம் வேண்டாம். கல்யாணமே இல்லை இன்னும் இரண்டு வருஷத்துக்கு."

"ராணியம்மா உத்தரவா! நீ எப்ப சொல்றியோ, அப்ப நான் ரெடி."

இரவில் ஆபீஸ் விஷயம் பேசுவார். டெண்டர் கைக்கெட்டும் வாய்ப்பில்லாமல் என்ன ஆச்சு, இலவசம் என்ன ஆச்சு என்று புரியாவிட்டாலும், அப்படியா அப்படியா என்று பொய்யான ஆர்வத்துடன் கேட்டுக் கொண்டிருப்பேன். பத்தரை ஆனது விட்டால் அப்புறம் பேசுவோம் என்று வைத்து விடுவார். நிஜ நான் பதினைந்து நிமிஷம் கூடப் பேசுவார். எனக்கு வர வர அவர் குரலைக் கேட்பதிலும் அவர் பனியனை சர்ஃப் போட்டுத் தோய்ப்பதிலும் சுவாரஸ்யம் ஏற்பட்டது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பரிபூரண சிஷ்ய பத்தினி டைப் மனைவியாக மாறி வருகிறேன் என்பதைத் தெரிந்தே செய்தேன். பொழுது போவதற்காகவாவது கணவனின் சின்னச் சின்ன விவரங்களை கவனிக்கப் பழகிக் கொண்டேன்.

அவர் நாவிடமே "அம்மா, அவருக்கு காப்பியில் சர்க்கரை அதிகம் போட வேண்டாம்; அவருக்கு உப்புமா பிடிக்காது" என்று அவருடைய உணவுப் பழக்கங்களில் ஏழெட்டைக் கூட மாற்றிக் கொண்டிருந்தேன்.

இல் வாழ்க்கையில் இருக்கும் அசிங்கமான விஷயங்களை கூட சுவாரஸ்யமாக்க இதெல்லாம் செய்தாக வேண்டும் என்பதை அறிந்து கொண்டு விட்டேன்.

> எனக்கு வரவர அவர் குரலைக் கேட்பதிலும், அவர் பனியனை சர்ஃப் போட்டு தோய்ப்பதிலும் சுவாரஸ்யம் ஏற்பட்டது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பரிபூரண சிஷ்ய பத்தினி டைப் மனைவியாக மாறி வருகிறேன் என்பதைத் தெரிந்தே செய்தேன்.

இப்போது அர்ஜுனனின் புத்தகங்களை அடுக்கிக் கொண்டிருக்கிறேன். அர்ஜுனனின் பொத்தான்களை தைத்துக் கொண்டு, அவருடைய பாண்ட்டு சட்டைகளுக்கு இஸ்திரி போட்டு அர்ஜுனனின் நகம் வெட்டுவதையும்

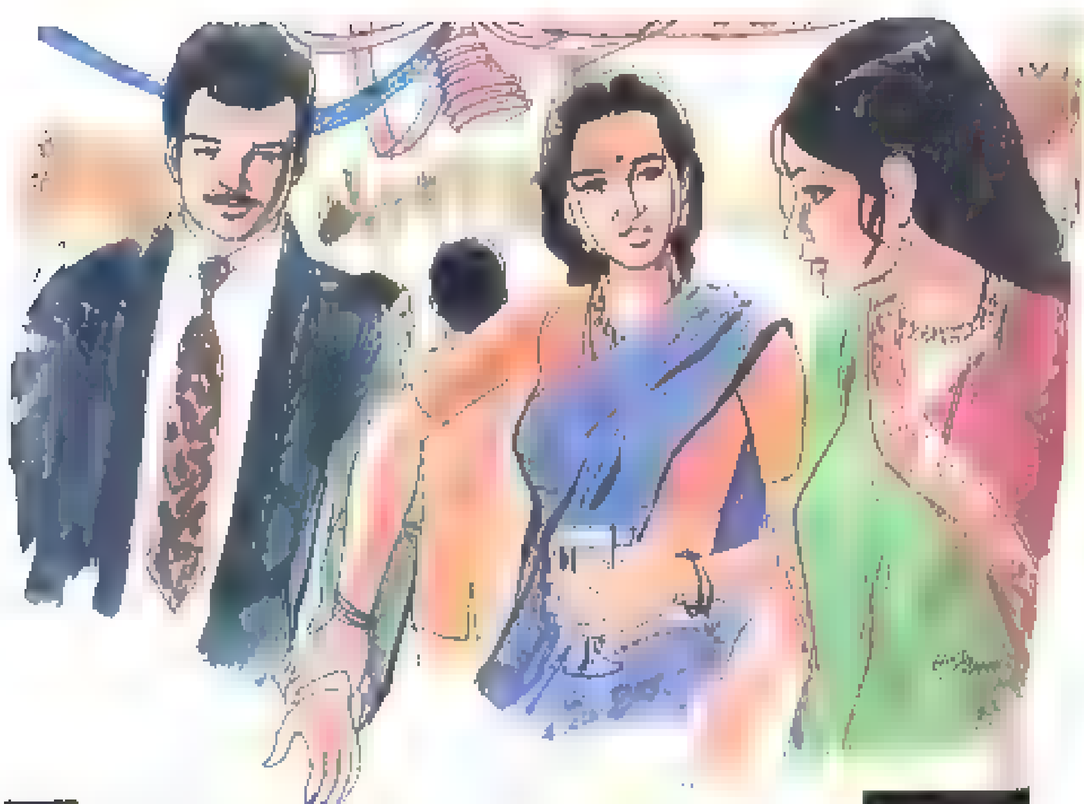

அர்ஜுனின் பேனாவையும் கடிகாரத்தை இடத்தில் வைத்து, சட்டைப் பை களை ஆராய்ந்து காலி பண்ணி அதன் பின் என் புடவைகளை பார்த்துப் பார்த்து மடித்து வைக்க வும் எனக்கு அதிகமாக சமயமிருந் தது. வீட்டுப் பெண்டாட்டி - மறுபடி வைப்பு அதான் என் பெயர். போதா அம்மா!

இதில் ஒருவாறு திருப்தியும் ஏற் பட்டுக் கொண்டிருப்பதுதான் விந் தையாக இருந்தது. என் எடை இரண்டு கிலோ மூன்றுமாதத்தில் கூடியிருந்தது.

எங்களுக்குக் கல்யாணம் ஆகி முதல் ஆண்டு நிறைவு விழாவை எப் படிக் கொண்டாடுவது என்று அர் ஜுன் கேட்டான்.

''கோவிலுக்கும் போகலாம்'' என்றேன்.

''கோவிலுக்கும் போகலாம், வேறு ஏதாவது சொல்லு. சினிமா பார்க்க வேண்டாமா? ஹோட்டலில் சாப் பிட வேண்டாமா? ஒரு அந்த நட்சத் திர ஓட்டலில் டின்னர் வைத்து நண்பர்களைக் கூப்பிட வேண் டாமா?''

''இதெல்லாம் அவ்வப்போது நடந்து வந்திருக்கிறதே? வெட்டிங் ஆனிவர்சரி என்று விசேஷமாக என்ன?'' என்றேன்.

''விசேஷமாக உனக்கு ஒரு சர்ப்ரைஸ் வைத்திருக்கிறேன். அதை அப்போது சொல்கிறேன்.''

''வைரம், தங்கம் நகை என்றால் வேண்டாம்! இருக்கிற நகைகளே லாக்கரில் தூங்குகின்றன.''

''நகையெல்லாம் இல்லை. இது வேறு'' என்றான்.

''சிறு விஷயம் சொல்லிவிடு விட்டுடு. அதைத் தவிர வேறு ஏது இருக்க முடியும்?''

''பார்ப்போம்'' என்று சிரித்து எனக்கு முத்தமிட்டான்.

எனக்குப் புரியவில்லை. இருந் தாலும் அர்ஜுன் எனக்கு ஏதோ ஆச் சரியம் அளிக்கப் போகிறான் என் பதைப் பற்றி நான் அதிகம் கவலைப்படவில்லை. ஏதாவது ஷேர் மார்க்கெட் வெப்சைட்டில் அதிகப் பணம் பண்ணியிருக்கிறேன் என்று சொல்லப் போகிறான் என்பதை ஒருவாறு எதிர் பார்த்தேன்.

இரவு ஐந்து நட்சத்திர ஓட்டலில் பார்ட்டி நடந்தது. அர்ஜுன் ஸூட் போட்டுக் கொண்டு வந்தான். விளம்பரப் படத்தில் புருவம் ஒட்டி ஒருவன் வருவானே, அது போல இருந்தான். நான் ஆரஞ்சு கலரில் பச்சை நிறத்தில் பெரிய பார்டர் போட்டு புடவை கட்டிக் கொண்டிருந்தேன். தோழர்கள், எனக்கு சாயங்காலம் வந்து அதை அணிவித்து 'யூ லுக் ராயலி' என் றாள். அர்ஜுன் கூட "வாவ்" என்று விசில் அடித்தார். மீதி வந்த டைம் காக்டெயில் பாருக்குச் சென்று கையில் ஒரு கோப்பை வைத்துக் கொண்டதில் என்னிடம் பேச வில்லை. ஜோ கையில் கூட சர்பத்துக்கு உரிய கலரில் பானம் இருந்தது. நான்தான் லைம் ஜூஸ் போன்ற [illegible] சாப்பிட்டேன்.

அது முடிந்ததும் டின்னர் தான்.

தேநீர் போனதும், புன்னகை நட்புகளை கொடுக்கும் போது, அர்ஜுன் என்னை செல்லத் தட்டி "யுவர் அட்டென்ஷன் ப்ளீஸ்" என்றார்.

"நண்பர்களே! உங்களுக்கு ஒரு முக்கிய மான செய்தி சொல்ல விரும்புகி றேன். இன்றிலிருந்து உங்கள் கம்பெனிக்கு ஒரு புதிய வைஸ் ப்ரெஸிடெண்ட். அது நான் என் திரு வாழ்வில் மனைவியான தேவா அர்ஜுன் என்று சொல்ல யாவரும் கைதட்டினார்கள்.

"வாவ் தேவா, [illegible] மேடம், [illegible]" என்று [illegible] கூட்டம் அலைமோதியது. நான் பேசக் காத்திருந்தார்கள்.

"நான் என்ன சொல்வேன்? வைஸ் ப்ரெஸிடெண்ட் என்றால் என்ன அர்த்தம் என்றே எனக்குத் தெரியாது."

"எங்களுக்கும் தெரியாது" என்றார் அர்ஜுன். எல்லோரும் சிரித்தார்கள்.

"எல்லாம் அர்ஜுன் தீர்மானித்து, அர்ஜுன் நிறைவேற்றுவதை நான் ஒருத்தி இருக்கிறேனா? - என் சம்மதம் தேவை யில்லை என்று அவர் தீர்மானித்திருக்க லாம். ஆனால் என்னை வைஸ் ப்ரெஸி டெண்ட் என்றாலும் இல்லாவிட்டாலும் நான் ஒரு சாதாரண வீட்டு மனைவி. அவ் வளவுதான்."

"தலைவர் பேசும் போது இடை யில் அடிக்கடி, 'பத்து செகண்ட்ஸ், இருபது செகண்ட்ஸ்'னு சொல் றாரே... ஏன்?"

"வார்த்தைகளை அளந்து பேச றதை சிம்பாலிக்கா சொல்றார் போலிருக்கு!"

- ஏ.கே. ஆனந்தப்பிரியா

"உங்கள் பெயரில் நிறுவனமே துவங்கி விட்டோம். தேவா கிரியேஷன்ஸ்."

"நான் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை."

"அதெல்லாம் தப்பாட்டம். ஏற்றுக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். உங்களுக் கும் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டான் அர்ஜுன். அதன்பின் எல்லாரும் என்னை மறந்து விட்டார்கள்.

கருநீல ஜார்ஜெட் புடவை கட்டிக் கொண்டு கழுத்தைப் பிடிக்கும் படியாக வைரக் காலர் அணிந்து கொண்டு என் னிடம் ஒருத்தி வந்து, "நமஸ் நான் பாமா மணி. அர்ஜுன் என்னைப் பற்றி சொல்லி இருப்பாரே! வைத்யநாதன் வைஃப்ஸ் சிஸ்டர்" என்றாள்.

"சொல்லியிருக்கலாம், ஞாபகம் இல்லை."

"அர்ஜுன் எப்போதுமே அப்படித் தான். சட்டென்று தீர்மானித்துவிடுவார். வாழ்த்துக்கள்."

"எதற்கு?"

"புதிய கம்பெனிக்கு டைரக்டர் ஆன தற்கு."

"எனக்கு எதுவுமே தெரியாது பாமா மணி."

"எல்லாம் அவரே பார்த்துக் கொள் வார். கவலை விடு பாமா."

"பாமா?" - எனக்கு அந்தப் பெயர் நினைவில் நெருடியது.

"நீங்கள்தான் அர்ஜுனுக்கு ஒரு சட்டை பரிசளித்தீர்களா?"

"ஆமாம்! சட்டை சரியாக பொருந் தியதா?"

"அர்ஜுன் அந்த சட்டை பாமாம்ப மணியன் என்று ஒருவர் கொடுத்ததாகச் சொன்னார்."

அவள் சிரித்து "நோஸ் அர்ஜுன், யூ தமிள்" என்று அர்ஜுனை கோட்டுக் கை யைப் பிடித்து இழுத்து, "உன் மனைவி யிடம் அந்த சட்டை பாமாம்பமணி கொடுத் ததாகச் சொன்னாயாமே? என் பெயர் பாமா சுப்ரமணியமா?"

"பாமாம்பமணி - பாமாமணி என்ன வித்தியாசம்?"

"அர்ஜுன் இட்ஸ் ஓ கேட்" என் கண வனை விட மொத்தமான ஆசாமி நீ. அவருக்கு மீதான் என் பெயரே மறந்து போகும்! வாழ்த்துக்கள்" என்று இளநகை யுடைய உடலர்ந்தவன் அவருக்கு. முப்பது வயதிருக்கும். ஒல்லியாக இருந்தான். கொஞ்சம் மாநிறம். பெரிய கண்கள். ஸ்டிக்கர் போல் உடம்பை உருவி விட்டாற் போல வைத்திருக்கிறான். இவனை எங்கோ பார்த்திருக்கிறேன் என்று தோன்றியது.

"உங்களை எங்கோ பார்த்திருக் கிறேன்."

"என் முகம், சோப் விளம்பரத்தில்

வரும். தூக்கத்தில் பாட்டுப் போட்டி யில்...''

ஆம். இப்போது ஞாபகம் வந்து விட்டது. எந்த மாதிரியெல்லாம் கேரப்பில் பெண்கள் வருகிறார்கள் இப்போ என்று வியப்பாக இருந்தது. பின்ன கதையில் வராமல் பையன் போல இருந்தாள். அவள் சீக்கிரமே புறப்பட்டுப் போய் விட்டாள். நாம் நிச்சயம் மறுபடி சந்திப்போம் என்றாள்.

பார்ட்டி முடிந்து திரும்பிய போது அர்ஜுன் நடையில் சற்றே தள்ளாடினாலும் தெளிவாகப் பேசினார். ''பார்ட்டி பிடித்திருந்ததா?'' காரை கிளப்பாமல் ஸ்டீயரிங் மேல் சாய்ந்து எனக்கு முத்தம் கொடுத்த போது ''வித்தியாசமானது'' என்றேன்.

''எப்படியாவது ஒரு நாள்.''

''என்னைக் கேட்காமல் பதவி எல்லாம் கொடுத்தீர்கள்.''

''என் வாழ்க்கையில் மட்டும் பார்ட்னர் இல்லாமல் பிஸினஸிலும் ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டாமா?''

''குட் நியூஸ் என்று சொன்னீர்களே இதுதானா அது!''

''இல்லை இது இல்லை!''

''பின் என்ன அது குட்நியூஸ்?''

''நான் உன்னை கல்யாணம் செய்து கொள்வதற்கு முன் டின்னரில் பேசிக் கொண்டோம் ஞாபகம் இருக்கிறதா?''

''என்ன, குறிப்பாக என்ன?''

''முப்பத்தைந்து வயசுக்குள் முப்பத் தைந்து லட்சம் பண்ணிவிட வேண்டும் என் றேனே ஞாபகம் இருக்கிறதா?''

''ம்.''

''கை கொடு'' என்றார்.

''என்ன, பண்ணி விட்டீர்களா?''

''முப்பத்தைந்து வயசாக வில்லை. அதற்கு இன்னும் ஆறு வருஷம் உள்ளது. ஆனால் முப்பத்தைந்து லட்சம் பண்ணிவிட் டேன்! முப்பத்தாறு புள்ளி ஏழு லட்டு கைகொடு'' என்று கையைப் பற்றிக் குலுக் கினார்.

''எனக்கு ரொம்ப சந்தோஷம்! ரொம்ப ரொம்ப சந்தோஷம்!''

''எதையும் அடையுமுன். அது முடியும் என்று நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும்.''

''என் சந்தோஷம் அதில் இல்லை.''

''எதில்?''

''முப்பத்தைந்து லட்சம் பண்ணியதும் பணம் துரத்துவதை நிறுத்தி விடுவேன் என்று சொன்னீர்களே ஞாபகம் இருக் கிறதா?''

அர்ஜுன், ''நிறுத்துவதா? இப்போதா? இந்த சமயத்திலா? நோ நோ! முடியாது! இது புலி சவாரி! இறங்கினால் சாப்பிட்டு விடும். நிறுத்த முடியாது'' என்றார்.

(தொடரும்)

கடைக்கு கோகுலம் வந்தாச்சு!
குழந்தைகள் தூக்கத்தை மறந்தாச்சு!

கோகுலம்

ஜூன் இதழில்

* முத்து முத்தான முல்லா கதைகள்!

- படக்கதை

* பாடத் தெரியாத பாட்டி!
* குட்டைய மச்சர்!
* காலப் பெட்டகம் தெரியுமா?
* திருட்டுப் பழி!

- படக்கதை

+ 4 போட்டிகள்,
ஏராளக் கதைகள்!
இன்னும் எத்தனை
எத்தனையோ!

மூன்றே ரூபாய்க்கு 96 பக்கங்கள்!

குழந்தைகளுக்கு மட்டுமல்ல.
குடும்பத்தினர் அனைவருக்கும்
மகிழ்ச்சியளிப்பது கோகுலம்

கோகுலம் [illegible],
சென்னை - 97.

முதல் மரியாதை
டைரக்டருக்கே உரித்து,
அனுபவித்து எடுத்திருக்கிறார்.
ஆம், அமர முதல்
காட்சியிலிருந்து, கடைசி
வரை ஒவ்வொரு
கேரக்டரையும் தனித்
தன்மையோடு
உருவாக்கியிருக்கிறார்.

வழக்க
மான பழி
வாங்கும்
கதைதான்.
இங்கே
வில்லன்,
தம்பியே. ஆக, சென்டி
மென்டுக்குக்
குறைவில்லை. மனோரமா
அம்மா. கடனை அடைக்க தாலியைக்
கழட்டிக் கொடுக்கிறார்.
போராட்டுகிறார். தோள் மேல் வைத்துத்
தேற்றுகிறார். 'நீயும் எனக்கு ஒரு
பிள்ளைதாம்பா' என்பதுபோன்ற
டயலாக்கும் உண்டு. தாய்க்குலம்
தாரை தாரையாய்க் கண்ணீர்
உகுக்கலாம்.

விஜயகாந்துக்கு மற்றொரு துணைவி.
கலைப்பளர் அழகிறார். அப்பப்போ
கொஞ்சம் காமெடியும் வருகிறது.

கதாநாயகி ஆம்னி, வசையான
வழியில் நாயகி. சுமதாய் முடிக்க
வேண்டும் என்பதற்காக கொஞ்சமி.
டாக்டரால். வெள்ளைக் கோட்
இரண்டு மூன்று
சீன்களில் தெரிந்து.
அம்புட்டுதேன்!

குறிப்பிட வேண்டியவர் அந்த
வில்லன். மனைவியான இறக்குமதி.
நடிப்போ ஆளும் காலம் வெகுதூரமில்லை.

சீ-செக்காரியக்கில் இளையராஜா
கலக்கியிருக்கிறார். அதுவும் காதல்
காட்சிகளில் தான்!

ஆரம்ப சீன்களில் 'புரொட்யூசர்
தெரைய ரசிக் வாங்கிக் கொடுத்
திருப்பார் போல' என்று யாரோ
கமென்ட் அடித்தார்கள்.
பின் பகுதி தேவலாம்.
பின்னணிக்காட்சிகளை உதறி
எழுகிறது.

ரொம்ப நாள் கழித்து ஓர்
உருப்படியான விஜயகாந்த் படம்.
சீரான காம்பிநேஷனில்
தலையெடுத்திருக்கிறது.

– துளசி.

நஷ்டம் மட்டுமா?

அரசுத் துறையில் நடக்கும் நிறுவனங்கள் உண்மையில் பொதுமக்களுக்கே சொந்தம். எனவே அவற்றின் தலைவிதி நம்மையும் நிச்சயம் பாதிக்கிறது.

இந்திய அரசு பல்வேறு அரசுத் துறை நிறுவனங்களில் முதலீடு செய்துள்ள தொகை ரூ.1,50,000 கோடி! இதற்கு அரசுக்குக் கிடைக்கும் லாபம் பங்கீடு - நம்புங்கள் - இரண்டு சதவீதம் கூட இல்லை; அதற்கும் குறைவு! காரணம், ஒரு சில நிறுவனங்கள் தவிர மற்ற எல்லாமே நஷ்டத்தில் நடப்பதுதான்.

இன்றைய அரசின் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் அடிப்படையில் அரசுத் துறை நிறுவனங்களின் முதலீடுகளில் பொதுமக்களும் பங்கேற்க அனுமதிக்கப்படலாம் என்று முடிவாகியுள்ளது. இதில் அரசுக்கு இருவித லாபம் உண்டு.

முதலாவது, அரசே எல்லாப் பங்குகளையும் தன் வசம் வைத்துக் கொள்ளாமல் பொதுமக்களுக்கும் விநியோகிக்கும் போது கிடைக்கும் பணம், அரசின் சிரமமான பொருளாதாரச் சூழ்நிலையில் கை கொடுத்து உதவும். இரண்டாவது, அரசுத் துறை நிறுவனங்களின் முதலீடுகளில் பொதுமக்களும் பங்கு பெறுவது சாத்தியமாகும்போது, அவர்களுக்கு நேரடியாகப் பதில் கூற வேண்டிய நிர்பந்தம் நிர்வாகத்துக்கு ஏற்படுகிறது. இதனால் அரசுத் துறை நிறுவனங்களின் செயல்பாட்டில் அபிவிருத்தி ஏற்படும்.

நோக்கம் சரியானதுதான். ஆனால் இதனை அமல்படுத்தும் போது தர்ம நியாயமாக நடந்து கொள்ள வேண்டாமா?

நடந்தது என்ன!

அரசுத்துறை நிறுவனங்களின் பங்குகள் நேரடியாகப் பொதுமக்களுக்கு விநியோகிக்கப்படவில்லை. மாறாக, யூனிட் டிரஸ்ட் ஆஃப் இந்தியாவும் அதுபோன்ற சில நிதி நிறுவனங்களும் விலை கேட்குமாறு கோரப்பட்டன. அதாவது, யூனிட் டிரஸ்ட் போன்ற நிறுவனங்களில் மக்கள் பங்கேற்றிருப்பதால், இந்த நிறுவனங்களுக்குப் பங்குகளை வழங்கினாலே மக்களுக்கும் விநியோகித்த மாதிரி ஆகி விடும் என்று நாடகம் நடத்தியிருக்கிறது, அரசு. இந்த நிதி நிறுவனங்களும் ஏதோ ஒரு விலைக்கு வாங்கிக் கொள்வதாகச் சொல்ல, அவற்றுக்கும் பங்குகளை அரசு விற்று விட்டது. இன்னொன்று: ஒவ்வொரு நிறுவனத்தின் பங்குகளையும் தனித் தனியே

கொள்ளையும் கூடவா?

விற்காமல், லாபம் காணும் நிறுவனப் பங்குகளுடன் நஷ்டம் காணும் நிறுவனப் பங்குகளையும் இணைத்து, ஒட்டுமொத்தமாக வாங்கிக் கொள்ளச் செய்திருக்கிறது.

இதனாலெல்லாம் சென்ற ஆண்டு அரசுக்கு–அதாவது மக்களுக்கு - ரூ.3600 கோடி நஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதாகப் பிரதம கணக்காயர் அலுவலகம் மதிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறது.

அரசு எப்படி நடந்து கொண்டிருக்க வேண்டும்?

தனியார் துறை நிறுவனங்கள் பங்கு மார்க்கெட்டுக்கு வரும்போது அந்தந்த நிறுவனத்தின் செயல்பாட்டின் அடிப்படையில் பங்குகளின் மதிப்பு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. பத்து ரூபாய் பங்கை மக்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் கூடுதல் விலை தந்து ரூ.25க்கோ அல்லது ரூ.50க்கோ கூட வாங்குவார்கள். இந்திய யூனிட் டிரஸ்ட் போன்ற நிதி நிறுவனங்களுக்குப் பங்குகள் ஒதுக்கப்படும். ஆனால் கணிசமான பகுதி பொது மக்களுக்கு நேரிடையாகவும் விநியோகமாகும்.

அதேபோல் அரசுத் துறை நிறுவனங்களுக்கும் தனித்தனியே பங்குகளின் விலையை நிர்ணயம் செய்து, பங்கு மார்க்கெட்டுக்கு வந்து, பொதுமக்களுக்கும் விநியோகிக்க வேண்டும். விலை நிர்ணயம் செய்ய நிபுணர்களுக்கு அரசு இலாகாக்களில் பஞ்சமே இல்லை.

இவ்வாறு செய்யாமல், ஏதோ சில நிதி நிறுவனங்களை மட்டும் விலை கேட்கச் சொல்லி, அவற்றிடம் விற்றுவிட்டதில் பிரதம கணக்காயர் கூறியபடி நஷ்டம் மட்டுமல்ல; அதற்கும் மேலே ஏதோ கோல்மாலும் நடந்திருக்கக் கூடும் என்ற சந்தேகம் மக்களுக்கு எழுவது இயல்பு.

நடப்பு ஆண்டிலும் ரூ.2500 கோடிக்கு அரசுத்துறை நிறுவனப் பங்குகளை விற்க அரசு தீர்மானித்தது. அடிமட்ட விலையை நிர்ணயித்து அதை ரகசியமாக வைத்துக் கொண்டது. இதற்கு ரூ. 4500 கோடி வரை பல்வேறு நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்தாலும், அடிமட்ட விலைக்கும் அதற்குச் சற்றுக் கூடுதலாகவும் வந்த விண்ணப்பங்களைக் கணக்கிட்டால் ரூ. 2100 கோடிதான் தேறுகிறது. மற்ற விண்ணப்பங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன. அரசு நிர்ணயித்த அந்த அடிமட்ட விலை என்ன? இதில் ரகசியம் எதற்கு? ஏன் பங்கு மார்க்கெட்டுக்கு வந்து பகிரங்கமாக மக்களுக்கே நேரடியாகப் பங்குகளை விநியோகிக்கக் கூடாது! போன்ற கேள்விகள் அரசின் உள்நோக்கத்தைச் சந்தேகிக்க வைக்கின்றன.

- வி.கோபாலன்

ஞாபகப்படுத்துகிறோம்!

அமரர் கல்கி நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டிக்கான கதைகள் வந்து சேரக் கடைசி நாள் ஜூன் 15! விரிவான விவரங்களுக்குச் சென்ற இதழைப் பாருங்கள். அல்லது அடுத்த இதழ்வரை காத்திருங்கள்!

- ஆசிரியர்

சக்கரவர்த்தித் திருமகன்

ராஜாஜி

ராவணன் தன் முடிவில் பிடிவாதமாக இருந்தபோதிலும், சீதையைப் பற்றித் தன்னுடைய ஆசை நிறைவேறவில்லையே என்றும், நெருங்கிய உறவினர்களும் தன் காரியங்களைக் குற்றமாகக் கருதுகிறார்களே என்றும் நினைத்து சாந்தியை இழந்தான். ஆனால் அதைக் காட்டிக் கொள்ளாமல் மறுபடியும் சபை கூட்டினான். காமமும் கோபமும் புத்தியை நேர் வழியில் செல்ல விடாமல் போனாலும் தான் செய்ததில் தவறு இருப்பதை உணர்ந்து மற்றவர்களோடு ஆலோசனை செய்வதில் ஒரு ஆறுதல் கண்டான்.

தங்க மயமான தேரில் ஏறித் தெருவில் சென்றான். மிக உயர்ந்த ஜாதிக் குதிரைகள் பூட்டிய தேர். கத்தியும் கேடயமும் தரித்த வீரர்கள், கண்ணைக் கவரும் உடுப்புகள் அணிந்து முன்னும் பின்னும் இரு பக்கங்களிலும் சென்றார்கள். சிலர் தேர், யானை, குதிரை முதலிய வாகனங்களில் ஏறி பலவகையான தோமரம், கோடரி, சூலம் முதலிய ஆயுதங்களைத் தரித்து ராவணனுடைய தேருக்குப் பின்னால் சென்றார்கள். சங்கம், பேரி முதலிய போர் வாத்தியங்கள் முழங்கின. ராஜ வீதியில் லங்கேசன் பரிவாரத்துடன் இப்படி வெகு கம்பீரமாகச் சென்ற போது வழியில் நின்றவர்கள் எல்லாரும் கை கூப்பித் தலை வணங்கி நமஸ்கரித்து வெற்றி கோஷங்கள் செய்தார்கள். திக்குகள் நடுங்கும்படி, சங்கங்களும் பேரிகைகளும் கோஷிக்க ராக்ஷசேந்திரன் சபைக்குள் பிரவேசித்தான்.

தங்கத்தாலும் வெள்ளியாலும் செய்யப்பட்ட தூண்களும் ரத்ன விரிப்புகளும் மயனுடைய சிற்பமும் சாமர்த்தியமும் விளங்கிய அந்த மண்டபத்தில் வைடூரிய சிம்மாசனத்தின் மேல் ராவணன் அமர்ந்தான். நூற்றுக் கணக்கான பிசாசங்கள் சபைக்குக் காவலாட்களாக நின்றன. ராக்ஷசேந்திரன் உத்தரவின்படி ராக்ஷச வீரர்கள் ஆயிரக்கணக்காக வந்து குழுமியிருந்தார்கள். அவர்கள் வந்த வாகனங்கள் வெளியில் நெருக்கமாக நின்றன. அமாத்யர்கள் பதவிக்குத் தக்கவாறு ஆசனங்களில்

உட்கார்ந்தார்கள். புரோகிதர்கள், வேதம் ஓதுபவர்கள் நற்குணங்களைக் கொண்ட வந்து வேறு வரிசைப்பட்டு அமர்ந்தார்கள்.

விரூபாக்ஷன், கரன், பிரஹஸ்தன் முதலிய வர்கள் ராஜபோகங்களை வகித்து விட்டுத் தங்களுடைய ஆசனங்களில் அமர்ந்தார்கள். ஆலோசனை சபையில் நிர்வாகிகள், மந்திரி லோகத்தினர் எல்லோரும் வந்து கூடியிருந் தார்கள். அவர்கள் அனைவரும் மகா நிபுணர் கள், சூரர்கள், ராஜ பக்தர்கள்.

ராவணப் பொருமையின் வைபவ மண்டபத்தில் வீற்று, ஒருவருடன் ஒருவர் பேசாமல், சப்தம் அடங்கி, ஜனங்கள் மிக அமைதி யாக அறிவாளிகளும் மகாபுருஷர்களும் உக்ர வீரர்களும் நிறைந்து தேவேந்திரனு டைய சபைக்கு நிகராக விளங்கிற்று.

நீல ராஜ்யத்தில் சேதத்தைக் கேள்வி யுற்று இருந்தவனாகப் பிறந்த அதிகாரமிகு மன்ன ராவணன் கவலையில் தோய்ந்தவனாக இருந்தான். பெருங் கவலையிலிருந் தாலும் ராஜ்யபாரத்தாலும் அகங்காரத்தாலும் சீதையை போகத்தை வெல்ல முடியாத நிலையி லிருந்தான். சபையில் கூடிய தன் பந்துக் களும் தன் நண்பர்களை விரும்புகிறவர்களு மான ராஜகுல கூட்டத்தைப் பார்த்துச் சொன் னான் :

"எல்லாமறிந்திருக்கும் நீங்கள் இவ்வளவு காலமாக எத்தனை சிக்கலான விஷயத்திலும் சரி யான யோசனை சொல்லும் சக்தி வாய்ந்த வர்கள். இதுவரை நீங்கள் ஆலோசித்துச் சொன்ன எந்த விஷயமும் பலன் பெறாமல் போகவேயில்லை. ஆகையினால் உங்களை இப்போது கேட்கிறேன். நான் செய்த காரியம் உங்களுக்குத் தெரியுமே. தண்ட காரண்யத்தில் வசிக்கும் கோஸலராஜ குமாரனின் மனைவியைக் கொண்டு வந்து விட்டேன். அவள் மேல் எனக்கு உண்டாகியிருக்கும் ஆசையை என்னால் அடக்க முடியவில்லை. அவளை நான் திருப்பி அனுப்ப முடியாது. இப்போதும் அவள் மேல் எனக் குள்ள விருப்பத்தை நீக்கிக் கொள்ள என் னால் முடியவில்லை. இதை நான் உங்கள் முன்னிலையில் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன்.

"என் விருப்பத்துக்கு அவள் இணங்க வில்லை. ராமன் வருவான், தன்னை மீட் டான் என்று நம்பி வருகிறாள். 'அவன் வர முடியாது. உன்னை அவன் அடைய முடி யாது. என்னை ஒப்புக் கொண்டு சுகமாக இரு' என்று எவ்வளவோ நான் சொன்னேன். ஒரு வருஷ காலம் கெடு கேட்டாள். நானும் அதற்கு ஒப்புக் கொண்டேன். இப்போது உங்கள் யோசனையைக் கேட்கிறேன். என் இஷ்டம் பூர்த்தியாகவில்லை. சீதையைத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டு ராமனிடம் மன்னிப்புக் கேட்க என் மனம் ஒருநாளும் இசையாது. இது வரையில் நானும் வீரர்களாகிய நீங்களும் எந்த யுத்தத்திலும் தோல் வியைக் கண்டதில்லை. இந்த சமுத்திரத்தைத் தாண்டி ஒரு வானரன் எப்படியோ வந்து இந்த நகரத்தைச் சேதம் செய்து விட்டுத் திரும்பிவிட்டான். ஆயினும் வானர சேனையும் கடலைத் தாண்டி வரு வது கஷ்டம். எதற்கும் எனக்குப் பயமில்லை. நன்றாக யோசித்துச்

சொல்லுங்கள். கடல் எதிர்க் கரையில் ஏராளமான பணக்காரர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். ஏராள வசதியுள்ள வரைக் கொண்டுதான் உங்களைக் கொள்ளுங்கள்.

“நான் முந்தியே வரை கட்டிவிட்டேன். ஒருவரையும் விரும்பக் கொள்ளவில்லை. அதற் காகக் காத்திருந்தேன்” என்றான்.

இவ்வாறு காரணங்கள் கூறியிருந்து; தன் வைரத்தை மறைத்துக் கொண்டான். கொண்டுவரப் பட்டதையும் ஒரு வாறு காவல் செய்து கொடுக்கவில்லை. தன் கதையைத் தாம் மாற்றிக் கொள்ள இவ் வாறு மாற்றிக் கொண் டான்.

(தொடரும்)

''டாக்டர் பெரிய ஆளுப்பா!''
''என்ன விஷயம்?''
''ஆபரேஷன் தியேட்டருக்கு வெளியே 'ஆறிலும் சாவு நூறிலும் சாவு; கவலை யேன் வேண்டா'ம்னு எழுதி வச்சிருக்கார்!''

- அம்பை தேவா

''பத்திரிகைக்காரங்க எதையெதைத் தான் 'எடிட்' பண்றதுன்னு விவஸ்தை யில்லாம போச்சு...!''
''ஏன்...?''
''கதை 'போர்'னு கடிதம் எழுதினா கதை 'தேர்'னு வெளியிடறாங்களே''

- ஜவேரியா தேஜ்.

''உங்களுக்கு இப்ப ரொம்ப நேரமா டயம் நடக்குது; ஆபீஸ்ல லஞ்சம் வாங்கினா கண்டுபிடிச்சு மாட்டிக் கிறீங்க...''
''அப்ப, லஞ்சத்தை வீட்டுல கொண்டு வந்து தரச் சொல்லிடலாம் போலே!''

- சிவாஜி வி. சேகர்.

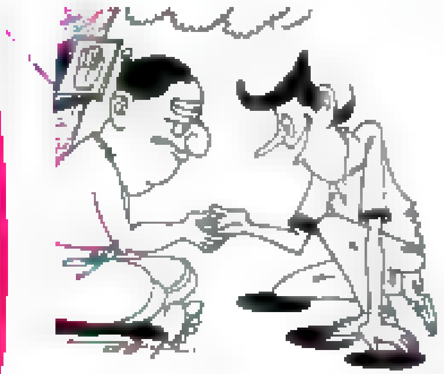

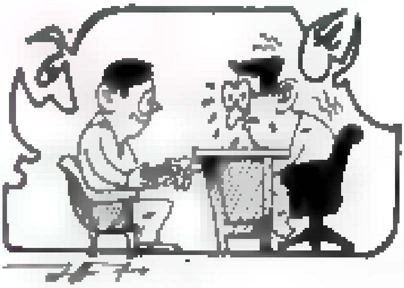

''இதுக்குத்தான் கீழ்மட்டத்தி லேர்ந்து படிப்படியா வந்த ஆளை மானேஜராப் போடணும் கிறது! நேரடியாக வந்தால் இப்படித் தான்; சே!''
''என்னாச்சு?''
''பின்னே பாருங்களேன்! பத்து ரூபாய் லஞ்சம் வாங்கறதுக்குள்ள எப்படி வேர்த்துக் கொட்டுது அவ ருக்கு!''

- எஸ்.ரமேஷ்.

ஏமாந்தவன்

கே. கந்தவேல்

பேங்க்...

கேஷ் கவுண்டரில் சட், சட்டென பணத்தை வாங்கி, எண்ணி, என்ட்ரி போட்டு அனுப்பிக் கொண்டிருந்தான் ரகு.

கடைசியாய் வந்தவர் நீட்டிய கற்றை நோட்டுகளை வழக்கம்போலவே வாங்கி எண்ணியவன் கொஞ்சம் திகைத்தான்.

இதென்ன? இவர் நீட்டிய ஸ்லிப்பில் நாலாயிரம் என்று எழுதியிருக்கிறது! ஆனால் நாற்பத்தோரு நூறு ரூபாய்த் தாள்களை நீட்டுகிறார்?

"எவ்வளவு சார்?" சந்தேகத்திற்கு ஒருமுறை கேட்டுக் கொண்டான் ரகு.

"நாலாயிரம்" என்றார் அவர்.

ரகு மீண்டும் ஒரு முறை வேகவேகமாக எண்ணினான்.

நாற்பத்தொன்றுதான் இருந்தது. ஒரு நோட்டைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடலாமா என ஒரு செகண்ட் யோசித்தான். ஆனாலும் ஆசை விடவில்லை.

பணத்தை பாக்ஸில் போட்டுவிட்டு என்ட்ரி போட்டு, ரப்பர் ஸ்டாம்ப் அடித்து கவுண்டர்ஃபைலை நீட்டினான்.

அவர் எதுவுமே தெரியாதது போல வாங்கிக் கொண்டு போய்விட்டார்.

அட ஏமாளி! ரகு மனம் குதூகலித்தான்.

"கமலா! நம்ம வசந்தாவுக்கு பார்த்திருக்கற வரன் சரிப்பட்டு வரும்னு தோணலை."

"ஏங்க? மாப்பிள்ளை பேங்க்லதானே வேலை பார்க்கறார்?"

"ஆமா, ஆனா கை சுத்தம் இல்ல. நாலாயிரத்துக்கு நாற்பத்தோரு நூறு ரூபா நோட்டு கொடுத்தேன். ரெண்டு தடவை எண்ணிப் பார்த்தும் அந்த ஒரு நூறு ரூபா நோட்டை அவன் திருப்பித் தரல. இப்படி நேர்மையில்லாதவன் நாளைக்கு பேங்க் பணத்துலேயே கை வச்சாலும் வைப்பான். மாட்டிக்கிட்டா வேலையைத் தொலைச்சிட்டுத் தெருவுல நிப்பான். அப்புறம் நம்ம பொண்ணுதான் கஷ்டப்படணும். வேணாம். நாம வேற இடம் பார்க்கலாம்."

தேவை: ஜம்ஷெட்பூர் மாப்பிள்ளை!

இடை இடையே மதியம் என்று சாப்பிட்டு ரயில் நிறுத்தப்படுவதையும் அதனால் ஏற்படும் தாமதத்தையும் சகித்துக் கொண்டு, ஒரு நாள் பயணித்து, கரக்பூர் சென்று அடைய வேண்டும். இந்தியாவிலேயே நீளமானது என்று பெருமையுற்ற பிளாட்பாரம் மீது நடந்து, நடந்து, நடந்து வெளியே வந்து 200 கி.மீ.

ஜம்ஷெட்பூர்.
எஃகு நகரம்.

இங்கு நகாராதும் மனித மனங்கள் இரும்பல்ல, கரும்பு. அதிலும் தமிழர்கள், முக்கியமான நிலைகளில் உயர் பதவிகளில் இருந்து கொண்டு, உள்ளூர்வாசிகளுடன் உற்சாகமாக ஒத்துழைத்துப் பெரிய பெரிய காரியங்களைச் சாதித்து வருகிறார்கள்.

என்ன சாதனைகள்? தெரிந்து கொள்ள, நாமும் ஒரு சாதனை புரிய வேண்டும். கோரமண்டல் எக்ஸ்பிரஸில் ஏறி, ரெண்டாம் வகுப்பு என்றாலும் குஷியாகக் 'குடு குடு'வென்று குலுக்கும் தெருக்குமகை ஓடும் கரப்பான்களுக்காகக் கால்களை அவ்வப்போது 'விசுக் விசுக்'கென்று உயர்த்திக் கொண்டு, ரயிலில் தரப்படும் உணவை எப்படியோ மென்று விழுங்கிக் கொண்டு, கள் பயணம் மேற்கொள்ள வேண்டும். (கரையில் உள்ளூர்வாசிகள் போல் சுவருமாக ஏறி சமாளிக்கத் தயாரானவர்களுக்கு பலமுறை இடம் கிடைக்கும்!) படபடவென்றும் வெளியில் 'டமால் டமால்' என்று தூக்கிப் போட்டுப் பந்தாடும் சாலையில் பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு மூன்று மணி நேரம் பயணித்தால் சொர்ணமுகி ஆறு குறுக்கிடும். அங்கே ஒரு கால்வாய் ஒரு மணி நேரம் உங்கள் பொறுமையைச் சோதித்துப் பிறகு வழி விடும்.

ஆற்றைத் தாண்டிவிட்டால் எங்கும் பசுமை, பசுமைதான். பெங்களூரைத் தோற்கடிக்கும் மர நிழல் நகரம் ஜம்ஷெட்பூர். "முதலில் மரங்களைத் திட்டமிட்டுப் பயிரிடு; பிறகு எஃகு ஆலை; அப்புறம் குடியிருப்புப் பகுதிகள்" என்று வரிசைப்படுத்திய ஜம்ஷெட்ஜி டாடாவின் தீர்க்க தரிசனம் பலன் தந்து இன்று கடும் கோடையிலும் ஜம்ஷெட்பூரை ஜில் நகராக்குகிறது.

● தமிழ் சங்கப் புத்தகசாலையைக் கவனிக்கும் தீவிரம் என்று....

ஆரம்ப நாட்களிலிருந்தே டாடா எஃகு ஆலையில் தமிழர்கள் பலர் சேர்ந்து பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். வீட்டு நினைவே இன்றி தினம் 12 மணி நேரம், 14 மணி நேரம் என்று உழைத்திருக்கிறார்கள். வீட்டில் தனித்து விடப்பட்ட மனைவிமார்கள் பொழுது போகாமல் தவித்து, சில காலத்துக்குப் பிறகு நூற்றாறு பெண்களைச் சேர்ந்து ஒரு மாதர் சங்கம் ஆரம்பித்தார்கள். தமிழை [illegible]

ஆங்கில முதலெழுத்துக்களா: டி.பி.எம்.எஸ்.

இன்று பொன் விழா காண்டிருக்கும் இந்த மாதர் சங்கத்தில் ஆரம்பத்தில், எங்கேயும் போலத் தான் அரட்டை, கோலப் போட்டி, பிக்னிக், தையல் வகுப்பு, சமையலுக்கு ரெஸிபி என்று நடந்திருக்கிறது. சில காலம் சென்றதும் குழந்தைகளுக்குப் பள்ளிக் கூடம் வசதியாக இல்லாதது உணரப்பட்டிருக்கிறது. டிஸ்கோ நிர்வாகம் ஸ்டீல் தயாரிப்பிலிருந்து கவனத்தைத் திருப்பி எதிர்காலத் தலைவர்களை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட விரும்பவில்லை. ஆனால் இந்தப் பொறுப்பைக் கர்ம சிரத்தையுடன் ஏற்பவர்களுக்கு ஓரளவு உதவத் தயாராக இருந்தது. இந்த வாய்ப்பை மகிள சமாஜம் பயன் படுத்திக் கொண்டு ஒரு ஹிந்தி மீடியம் பள்ளி ஆரம்பித்தது.

சிறப்பான இந்த சமுதாயப்பணி பின்னர் ஆங்கில மீடியம் பள்ளி ஒன்று தொடங்கவும் வழி வகுத்தது. அப்போது தான் ஜம்ஷெட்பூரில் வசிக்கும் எல்லோருடைய ஏகோபித்த நன்றிக்கும் பாராட்டுதலுக்கும் டி.பி.எம்.எஸ். பாத்திரமாயிற்று. காரணம், ஸ்டீல் ஆலையில் இந்தியாவின் எல்லா பாகங்களிலிருந்தும் வந்து பணியாற்றுவோர் இருந்தார்கள். பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தை எண்ணி ஆங்கில மீடியத்தில் படிக்க வைக்க விரும்பினார்கள். படிப்படியாக வளர்ந்த இந்தப் பள்ளியில் இன்று 2750 மாணவ மாணவியர் படிக்கிறார்கள் என்றும் அட்மிஷனுக்கு அனுமார் வாலாக நீண்ட லிஸ்ட். பள்ளியின் கட்டடங்களும் பரிசோதனைச் சாலைகளும் இதர பல வசதிகளும் பிரமிக்கத்தக்க முன்னேற்றத்தை

• வளர்ந்துவிட்டன. கல்வித் தரமும் கூடவே

உயர்ந்திருப்பதை பள்ளி மாணவ மாணவியரே மேடை ஏறி, ஆடிப் பாடி, நாடகம் நடத்தி நிரூபித்தார்கள். டி.பி.எம்.எஸ்.ஸின் பொன் விழாவையொட்டி நடந்தன இந்தக் கலை நிகழ்ச்சிகள்.

நாடகம் என்றால் ஏதோ காதல் கதையோ, புராணமோ அல்ல. ஜோக் ஜோர் வையோ என்றால் அதுவும் அல்ல. இன்றைய இந்தியாவின் நிலை. 'இந்தியாவில் கல்வி வளர்ச்சி' என்று நமது பண்பாட்டின் சிறப்பை உணர்த்தும் ஒரு நாடகம்; பெண் உரிமையை நிலைநாட்ட நடக்கும் போராட்டங்களைச் சித்திரிக்கும் நாடகம்; அரசியல்வாதிகளுக்கு சாட்டையடி கொடுக்கும் ஒரு அங்கத நாடகம் என்று பல வகை. ஒரு டி.கே.எஸ். முத்திரையையோ பாலசந்தர் தொடர்பையோ நாடகத்தில் காண முடியாமல் போகலாம்; ஆனால் நாடகத்தின் இலக்கில், அதன் இலக்கிய அமைப்பில் தாங்கள் யாருக்கும் சோடை போகவில்லை என்பதை மாணவ மாணவியரே காட்டியுள்ளார்கள்.

தவிர பாரத மகிள சமாஜம், பள்ளிகள் நடத்துவது தவிர வேறு பல பணிகளும் செய்கிறது. ஆதரவற்ற பெண்களுக்குப் புனர் வாழ்வு

• படங்கள்: இவடி ஜோதி ஜோஷி

லையம் நடத்துகிறது. இவர்களுக்கு டபுள்-ரொட்டி தயாரிக்கும் கலையைக் கற்றுக் கொடுக்கப் போக, இன்று DBSMS ரொட்டி ஜம்ஷெட்பூரில் மட்டுமின்றி சுற்று வட்டாரத்திலும் பிரசித்தி பெற்று விட்டது - அதன் ருசிக்கும் தரத்துக்குமாக. இந்த அமைப்பும் வளர்ச்சியடையவே இன்று மிக நவீனமான ரொட்டி தயாரிப்பு உபகரணங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. வருவல் வறுப்பு, கேக் போட்டி போன்ற வழக்கமான அம்சங்களுக்கும் குறைவில்லை.

ஜம்ஷெட்பூர் வாழ் மக்கள் இப்படி யென்றால் அவர்களின் கைவண்ணம் எப்படி? பாதுகாப்புக்கான தலையில் இரும்புத் தொப்பி மாட்டிக் கொண்டு டிஸ்கோ ஸ்டீல் ஆலைக்குள் நுழைந்தால் தெரியும். இங்கு எல்லாமே பிரம்மாண்டம் தான். ஆரம்ப கால ஆலை முதல் அதிநவீன அமைப்புகள் வரை டிஸ்கோவின் படிப்படியான வளர்ச்சியைப் பறை சாற்றுகின்றன. ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் ஒவ்வொரு நிலையிலும் தவறிப் போய் நடுவில் விழுந்தால் கூட ஒரு தமிழ்முகத்தான் நம்மைத் தாங்குவார். ஆனால் இவர் சங்கோஜ நோக்குடைய தமிழர்.

ஓர் உதாரணம் பாருங்கள். இத்தாலியிலிருந்து ஒரு அதிநவீன ஸ்டீல் ஆலை போர்த் தகரத்துக்குத் தருவிக்கப்பட்டது. ஆனால் ஏதோ அரசியல் குறுக்கிட்டு, போர்ச்சுகலின் அந்த ஆலையைத் தருவித்தவர்களால் நிறுவ முடியவில்லை. சான்ஸைப் பிடித்தான் ஜம்ஷெட்பூர் தமிழன். பிரம்மாண்ட ஸ்டீல் ஆலையை என்ன செய்வது என்று தவித்துக் கொண்டிருந்தவர்களிடம் போய் தண்ணிய விலைக்குத் தட்டிக் கொண்டு வந்து டிஸ்கோ வளாகத்தில் நிறுவி விட்டனர்! திட்டமிட்ட காலக் கெடுவுக்கு முன்னதாகவே அது இயங்க ஆரம்பித்து இரும்புக் கழிவுகளை ஒரு பக்கமும் சிமெண்ட் தயாரிப்புக்குப் பயன்படும் கழிவுக் கசடுகளை இன்னொரு பக்கமும் ஓட விடுகிறது. இரண்டுமே அனல் பறக்கும் செந்நிறக் கழிவுகள். எல்லாவற்றையும் ஏ.ஸி. அறைக்குள் நாமு போர் பட்டனைத் தொட்டு கொண்டு கம்ப்யூட்டர் திரைகளை இயக்கி கட்டுப்படுத்துகிறார்கள்.

உருகி ஓடும் இரும்பு, ஸ்லாக் என்ற கழிவு செம்மையானதாக மாற்றப்பட்டு வரும் அதனை வேலை விதிக்கும் ஆலின் தொல்லொல்லை போகும் கருவி குறிப்பிட்ட நிலையில் நின்று போடுவதும் வெட்டப்பட்டு முன்னேறும் பாளங்கள் மறுபுறக் கருவிகள் இடையே சிக்கி நீ நீ நீட்டப்படுவதும், நின்று தெளியும் ஸ்லாக் தகடுகள் பாளங்கள் உருட்டப்படுவதும், வசதியில் ஏற்றப்பட்டு ஏற்றுமதிக்கும் உள்நாட்டுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவும் விரைவதும் தேசிய கௌரவப் பட்ட கோணத்தை கண் கொள்ளாக் காட்சிகள்.

இந்த டிஸ்கோவுடன் சென்னை கேரளி நிறுவனம் இணைந்து தமிழகத்தில் ஒரு ஸ்டீல் தொழிலகம் அமைக்க முற்பட்ட போது, தமிழக அரசு நெருப்புத் தொழிலை மனையில் முதல் மற்றும் முதல் கொண்டு கோடி போடுவதில் கோடி செய்து முடிந்தது. அதில் வரட்சியை என்பது தான் கேள்வி. நஷ்டம் தமிழகத்துக்குத்தானே?

ஜம்ஷெட்பூர் டிஸ்கோ வளாகத்தில் பல காலம் முன்பு நிறுவப்பட்ட பழமையான ஸ்டீல் ஆலைகளும் தங்கள் பணியைச் செய்துதான் வருகின்றன. ஆனால் இவற்றின் வயம் முறையான என்பதுடன் சுற்றுச் சூழல் மாசும் ஒப்பு நோக்க அதிகம். ஜம்ஷெட்பூர் டாடாவின் மாசு தடுப்பு மேற்பார்வையும் தான் மாசைக் கட்டுப்படுத்தும் கவசமாக உதவுகிறது. ஆரோக்கியம் பாதிக்கப்படுவதில்லை. ஆயினும் நவீனமயமாக்கலுக்கு இந்தப் பழைய ஆலைகள் படிப்படியாகத் தலை வணங்கியே ஆக வேண்டியிருக்கும்.

ஜம்ஷெட்பூரின் வளர்ச்சியில் ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால் பெண்மணிகளின் ஒத்துழைப்பு இருப்பதால்தான் வீட்டுக் கவலை இன்றி தங்களால் டிஸ்கோ தொழிலகத்தின் முன்னேற்றத்துக்கு முழு மூச்சுடன் உழைக்க முடிகிறது என்று புருஷர்களும், ஆண்களின் ஒத்துழைப்பு இருப்பதால்தான் தங்கள் இப்படிப்பட்ட சேவைகளை மட்டுமின்றி ஸ்வயமாக சுதந்திரப் பணியும் ஆற்ற முடிகிறது என்று குடும்பத் தலைவிகளும் சத்தியம் பண்ணுகிறார்கள்! சாட்சியமாக, டி.பி.எஸ்.எம்.எஸ். போன்ற விருதுகளை அதன் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் தொண்டாற்றிய பெண்மணிகள் மட்டுமின்றி அவர்களின் கணவன்மார்களும் கௌரவிக்கப் பட்டார்கள்!

விதிவிலக்கின்றி எல்லோரும் மனம் சேர்ந்து கொண்டாடுவது மகிள சமாஜத்தின் தலைவி பாரு மதி நிவாஸன் அவர்கள். பாரு - மதி என்ற பெயருக்கு ஏற்ப இவரது

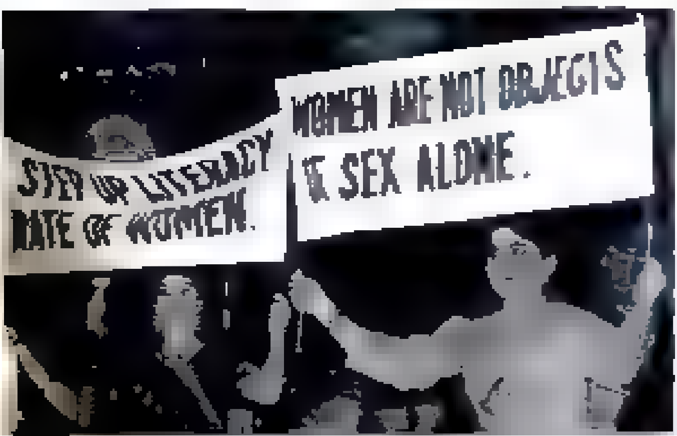

• நாடக மேடையிலும் பெண் உரிமைப் போராட்டம்

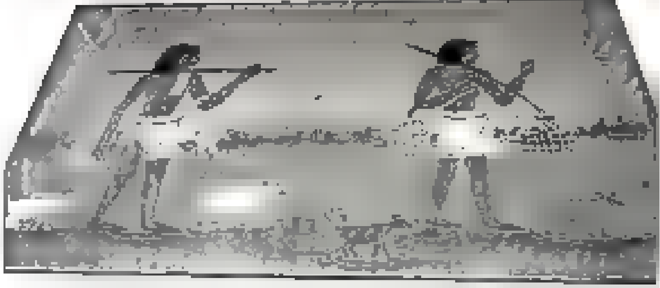

• பெண் விடுதலையையொட்டி [illegible] போட்டியும் உண்டு

ஊக்குவிப்பும் உற்சாகமான தலைமையும் இல்லாது போனால் - கூடவே கண்டிப்பும் கறாரும் இல்லாதிருந்திருந்தால் - தமிழ பாரத மகிள சமாஜம் இந்த அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கவே முடியாது என்று எல்லோருமே ஏகமனதாகச் சொல்கிறார்கள். நீலகண்டன் பணி ஓய்வு பெற, பானுமதி - நீலகண்டன் தம்பதி சென்னையில் குடியேறினாலும், "சதா எங்களுடனேதான் இருப்பார்கள்" என்கிறார்கள். அப்படி எல்லோருடைய இதயத்திலும் குடியேறியிருக்கிறார் பானுமதி!

மகிள சமாஜம் தவிர, மதராஸி சம்மேளனம் ஒன்றும் 75 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஜம்ஷெட்பூரில் நடந்து வருகிறது. தனது சமுதாயப் பணியின் ஓர் அங்கமாக விசாலமான திருமணக் கூடம் ஒன்று அமைத்திருக்கிறது. கலைஞர்களைத் தருவித்தும் அங்கத்தினர்களே கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்தியும் தமிழர்களின் கலாசார தாகத்தைத் தணிக்கிறார்கள். நான் போயிருந்த போது "அகஸ்தியன்" பாணியில் ஒரு சிரிப்பு நாடகம் நடத்தி தமிழ்ப்பத்திரிகைகள் சிலவற்றைப் பிழி பிழி என்று பிழிந்தார்கள், மதராஸி சம்மேளனத்தினர். மறுபடி ஒட்ட வைப்பதற்குள் பெரும் பாடாகி விட்டது!

இரண்டு நாட்கள் முழுமையாக ஜம்ஷெட்பூரில் தங்கியிருந்து விட்டு மூன்றாம் நாள் புறப்பட்டு கொரமாண்டலில் திரும்பும் போது ஏற்பட்ட எண்ணம் இதுதான் : "மங்கையராய்ப் பிறப்பதற்கே மாதவம் செய்திட வேண்டும் அம்மா!" என்று கவிஞன் பாடியிருக்கலாம்; ஆனால் அதை நேற்று வரை நான் நம்பியதில்லை. காரணம், 'ஏன் தான் பெண்ணாய்ப் பிறந்தேனோ?' என்ற பிரலாபத்தைக் கேட்டதுதான் அதிகம். ஆனால் தமிழ பாரத மகிள சமாஜத்தின் சாதனைகளைப் பார்த்த பிறகு, அடுத்த ஜன்மத்திலாவது பெண்ணாய்ப் பிறக்கலாமே என்ற ஆசை தோன்றி விட்டது! அதுவும் ஜம்ஷெட்பூரில் பிறக்க வேண்டும். அல்லது ஜம்ஷெட்பூர் மாப்பிள்ளைக்கு வாழ்க்கைப் படவாவது வேண்டும்!

– கி. ராஜேந்திரன்
படங்கள் : மோகன

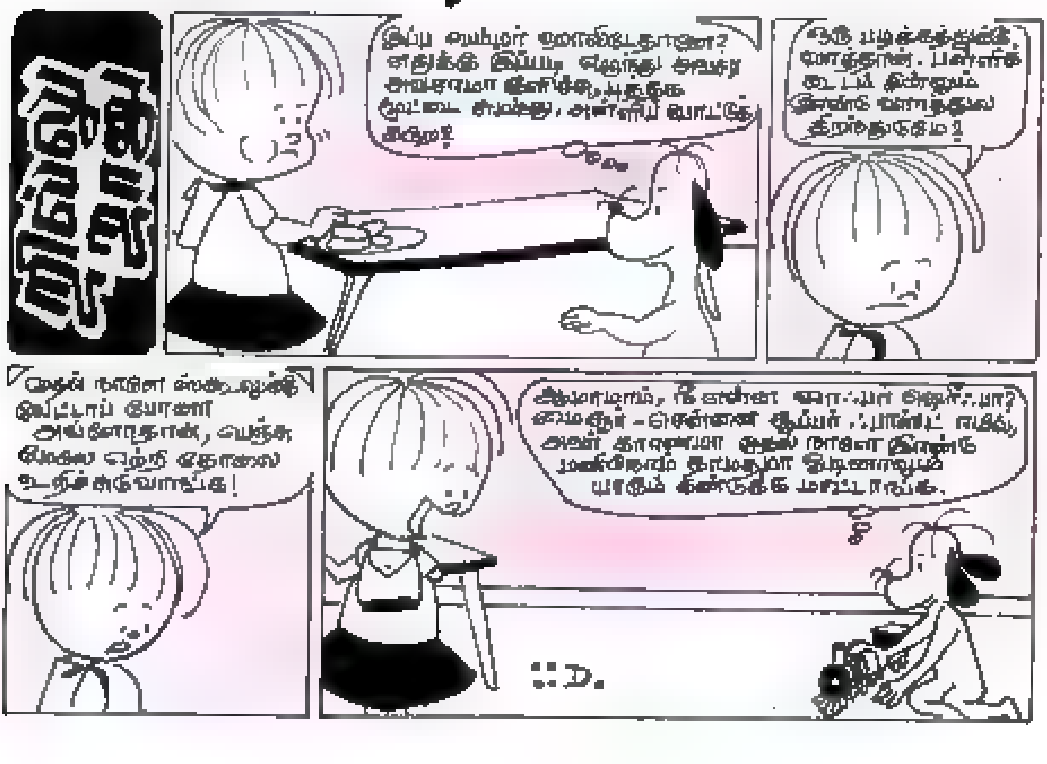

எல்லா வேலை பேச் சென்றும் தியானம் செய்வதாகக் கூறுகிறார்களே, நாமும் தான் செய்து பார்ப்போமே என்று நம் வெள்ளம் ஒரு நாள் கிளம்பியது எழுந்தது. உடனே, 'உலகமே முடியுமா...?' என்று உள் மனம் கேள்வி கேட்டது. 'அதெல்லாம் இல்லை இருந்துவிட்டுப் போகிறேன் · நான் · அந்த நிமிடம் பலனைத் தான் பார்க்க றேனே.....' என்று அந்தக் கனவை விட்டு விட்டுக் கால் மடித்து உட்கார்ந்தேன்.

கண்கள் மூடி இருந்தான். உள் வழியே மனம் செல்கிறது விடுகிறது. எனவே, கண்களை இறுக மூடிக் கொண்டு மனத்தைக் கட்டுப் படுத்த வேண்டும். எனினும் மனம் ஓடுகிறது. இப்போதும்.

''மாதியைச் செய்திகள் வாசிப்பது இதுவா பலமாதி. கட்டளையில் தேர்ந்து மீண்டும் அமளி ஏற்பட்டது. மத்திய அரசின் மீது முதல்வர் புகார் கூறியிருக்கிறார்...''

''அட சே! மனமே அந்த ரேடியோவை கொஞ்சம் ஆப் பண்ணேன். ஒரே நிறுவனம் மக்களை வருத்துகிறாரா கேட்கிறது? ஒரு அஞ்சு நிமிஷமா வது தியானம் பண்ண விடு!''

ரேடியோ அணைக்கப்பட்டது. என் கடவுள் காதுகளுக்குக் கேட வைக்கவில்லையா? உள்ளே... மனக் குரங்கே தேவையற்ற சிந்தனை வேண்டாம். ஒழுங்காக தியானம் செய்.

அமைதி. மின் விசிறியின் சப்தம் மட்டும்தான் கேட்கிறது. வலது, பக்கம் வரு டக்களுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. மாற்ற வேண்டும். ஐந்நூறு ரூபா யாவது ஆகும். தியானம்... இப்ப

ளம்... எங்கேயோ போகுதே.

மனமே கொஞ்சம் சாப்பாட்டைப் பத்தி ஏன் போகிறது. கூடவே இட்லியும் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். ரி நிறைவும்

செய்யும் போது இட்லி சாப்பாட்டைப் பற்றி என்ன நினைப்பு! இந்த அப்பளமா மனதைக் கைக்குள் கொண்டு எப்படி நான் அடைவது?

இப்படியாகச் செய் வது ஒன்றும் கஷ்ட

வேறு காரியம் இல்லை. அந்தக் காலத்தில் விஸ்வாமித்திரர் தூங்குமூஞ்சிகளை வருடக் கணக்கில் தவம் செய்திருக்கிறாரே.

அவரால் எப்படி முடிந்தது? பசியே எடுத்திருக்காதா? மனம் தவம் செய்தாலும் வயிறு சும்மா இருந்திருக்குமா? தயிர்சாதக் கேட்டிருக்குமே! மணிக்கணக்கில் முதுகும் உணர்வும் விட்டுபோனால் இல்லையா... நீ மூக்கு பிடிக்கன் மைதானைக் கட்டுப்படுத் தினால் தூக்கம் வரும். கவனம் கவனம் செல் தக்கக் கடைசி. சாதுப் பற்றியும் நினைக் காதே... பேனாவைப் பெய்.

"போர் பேனாவை பண்றதா போயிருக்கு. சரி, நான் அப்புறம் வரேன்!"

எதிர் வீட்டு ஆசாமியின் குரல் கேட்டது.

"இருங்க. பேப்பருக்கோ நான் எடுத்துத் தரேன். ஏங்க... கொஞ்சம் எழுந் திருங்களேன். பேப்பர் மேலேயே உட் கார்ந்து பேனாவைப் பண்றீங்களே?"

என்னைத் திருக்கமேலேயே தள்ளி கொண்டேன். திருத்தவும் பேனாவைக் கெட்டு விடும். காலை பேப்பரை எடுத்து அவரிடம் கொடுத்து அனுப்பினாள்.

நானோ இன்னும் பேப்பர் படிக்க வில்லை. விடியாததாலே, இரவு எழுந்து முடித்து விட்டுச் சமையலறைப் பக்க லாம் என்றிருந்தேன். அதற்குள் பேப் பரைப் பிடுங்கிக் கொண்டு போய் விட்டான் அந்த ஆள்.

சரி சரி... மனத்தைத் திருப்பு. பேனா வைக்கத்தில் போ. பேனாவைச் செய்தால் மனம் அமைதி பெறும். அமைதியான நதிக் கரையோ இடம்... அருவியையோ பாட்டு. வெஜிட் என்கிறவள் தூங்கியிருந்தாள்? அதா வசியமாய் அறிவியலில் நுழைந்து வெள் ளை மனைக் கற்பனை மறுபடுத்தியி கொண்டான். வெஜிட் கவேசன் இல்லாத நிலை உலகம் என்னவோ போலிருக்கிறது. ஏன் அவள் ஒரு படத்தை வை டாட் செய்யக் கூடாது? அடடடா... பேனாவைத்தை விட்டு விலகி விட்டேனே. மனமே... ஏன் இப்படி கெஞ்சுகிறாய்? அமைதியாய் ஒரு இடத்தில் நில்லேன்!

காலை மதுமிதா மலர்க மறந்து போட் டுக் கொண்டேயே அப்போதும் செய்து கொண்டதால். அது அந்தக் காலம். இப் போது, மாத்திரை போட்டுக் கொண்டால் நான் பாதுகாப்பு தந்தலோ வருகிறது. உடம் பையாவது உணவால் இருக்க. மனதைப் மட்டும் எப்படி முடிக்கும்? உடம் வேறு, மனம் வேறு என்றால், உடம் அழிந்த பிறகு மனம் என்ன ஆகிறது? எங்கே போகிறது? அடக்கி! தமக்கு எதற்கு இந்த தத்துவ விசாரம்? கலையாத்தும் அம்மாவுக்கும் நடக்கும் சண்டைக்குமே தீர்வு சொல்ல முடியாத நமக்கு இவ்வளவு பெரிய தத்துவ விஷயம் எல்லாம் எப்படிப் புரியும்?

"எங்க அப்பா 'ஐ.ஏ.எஸ். பரீட்சை' பாஸ் பண்ணின பிறகு பெண் பார்க்க ஆரம்பிச்சாங்க."

"ஏன்? என்ன பண்றாங்க?"

"மாப்பிள்ளை வீட்டுக்காரங்க ஏத்துக்கணும் மாதிரி கற்றுக்கொண்டு தீர் போனோம். இப்ப மாப் பிள்ளை வீட்டுக்காரங்க அலைஞ்சுக்கொண்டு கேட்கறாங்க!"

– குலசேகர் அல்லாப்பக்ஷ்

கொஞ்சம்... மனமே சும்மா இரு. பேனாவை முடிந்த பிறகு சமையல் பற்றி கொண்டுபோனா லும் நினை. ப்ளீஸ்... கொஞ்சம் ஒத்துழை யேன். அதை பார்த்து வருந்துவதேயே.

'அவை பாவங்கு கண்ணா...! என் மனம் அலைபாயுதே!' கவலையைப் பெண் பாக்கப் போனபோது அவள் இந்தப் பாட்டைத் தான் பாடினாள். அப்படியும் நான் அவளையே கல்யாணம் செய்து கொண்டு விட்டேன். ஒரு பாட்டுக்காக ஒரு பெண்ணை நிராகரிப்பது எனக்குச் சரியாகப் படவில்லை.

அட, அடங்காப்பிடாரி மனமே! ஏன் இப்படி சண்டித்தனம் செய்கிறாய்? ஒரு பத்து நிமிடம் அமைதியாய் இரு. அப்புறம் எங்கே வேண்டுமானாலும் போய்த் தொலை.

இப்போதுதான் புரிகிறது. மனம் ஒரு குரங்கைப் போலி. யாராலும் கட்டுப் படுத்த முடியாது. தறிகெட்டு செல்லக் கூடியது. அதன் இஷ்டத்திற்கு விட்டு விட வேண்டியதுதான். ஆட்சிக்கு வருபவர்கள் அப்படித்தான் செயல்படுகிறார்கள். அது தான் சரி.

முடியாது. என்னுடைய மனம் என் சொல்கேட்காதுபோகுமா? எப்படியாவது தேய வைக்க முடியும் சரி, ஒரு நிமிடமாவது மனத்தை அடக்காமல் விடுவதில்லை. அட்டேன் ஆக. பல்லைக் கடித்து மனத்தை நிறுத்தி வேண்.

ஆட்கேலின் முகம் தெளிவில்லாமல் நினைவுக்கு வந்தது. இந்த ஆள் இங்கே ஏன் வருகிறான்? போய்யா... தயவுசெய்து அரி வாங்கு வந்து பார்த்துக் கொண்டேன். கடிகாரம் கூட முகம் காட்டி விக்கிறதா... அதே!

இனசெய்து நான் எங்கோ மறக்க ஆரம்பித்தேன். ஒ!ஹோ... இதுதான் தியா னமா?

எவ்வளவு நேரம் அப்படி இருந் தேனோ தெரியவில்லை.

யாரோ என்னை உலுக்கி எழுப்பினார் கள். கமலாதான்.

"என்ன... எழுந்திருங்க! பேனாவைப் பண்றதுக்கேபோது தூங்கிட்டீங்க என்ன தூக்கம்டா?"

● ராக்கெட் முன்னேற்றம்..

● ...இவரைப் பாராட்டவில்லை?

● கே.ஏ.காளிமுத்து, ராணிப்பேட்டை.

? "ராமர், புத்தர், முகம்மது - இவர்களை வழிபடுபவர்களை பெண்ணாக வைத்தால் நீடிக்காது" என்று சந்திரசாமி கூறியிருப்பது பற்றி...?

! அரசியல்வாதிகள், தமிழ்மஹான்களைப் பற்றி அதிகம் பேசாமலிருப்பதே நல்லது என்று தோன்றுகிறது. பேசப்பேச அசடுவழிதல்தான் அதிகமாகிறது.

● பி.ஆர்.மணி, செங்குன்றம்.

? நிலவென்று நெல்சன் மண்டேலாவைச் சந்தித்தால் என்ன கேட்பீர்கள்?

! இருபத்தேழு ஆண்டுகள் சிறையில் இருந்த போது எதிர்காலக் கனவுகள் எப்படி இருந்தன? நம்பிக்கை இழக்காமல் இருந்தது எவ்வாறு?

● உ.ஜூன்ராவ், கோவில்பட்டி.

? பெண்டாட்டி சொல்படி கேட்டு நடப்பது தான் புருஷ லட்சணமா?

! காதில் வாங்கிக் கொள்ளவே கூடாது என்ற தீர்மானமும் புருஷ லட்சணமல்ல.

● என். ஜெயராமன், சென்னை.

? தனித்து நின்று தோற்றாலும் சொந்தக் காலில் நிற்க முயன்று வைகோவுடன் நடப்பதற்கு ஒருவரி பாராட்டு எழுதக் கூடாதா?

! இதோ பாராட்டு விழுகிறேன். ஆனால் ஒற்றுமையின்றி உட்கட்சிப்பூசல் ஓங்கினால் சொந்தக் காலில் நிற்கும் நல்ல முயற்சியெல்லாம் விழலுக்கு இறைத்த நீர்

● ஜெ.பெயரில் காட்டமில்லையா?

...கிறதே என்று வருத்தம்தான் எனக்கு.

● ப.சுரேஷ்சந்திரவதன், சென்னை-19.

? 'அரிஜனங்களை 'ஜெ ஜனங்கள்' என்று சொல்ல வேண்டும்' என்று ஒரு அ.தி.மு.க. எம்.எல்.ஏ. கூறியுள்ளாரே!

! ஹரியின் (கடவுளின்) ஜனங்கள் என்ற அர்த்தத்தில் காந்திஜி பெயர் சூட்டினார். அவ்வளவு உயரத்தில் கொண்டு வைத்தார்! இப்போது உருட்டித் தள்ளப் பார்க்கிறார்கள்.

● தி.மா.தமிழழகன், திருச்சி.

? "எங்கள் பெருந்தன்மையால்தான் தண்டனையை (பிரசுரம் செய்த ஆசிரியர் மீது) ரத்து செய்யக் கோருகிறோம்" என்று ஜெ. கூறுவது எந்த விதத்தில் நியாயம்?

! அதுவும் அரசியல்; இதுவும் அரசியல். இதிலே பெருந்தன்மை, நியாயம் எல்லாம் எங்கே தலைகாட்டுவது? ஒரு மண்ணும் இல்லை.

● எம்.அசோக் ராஜா, அரவக்குறிச்சிப்பட்டி.

? பிடிவாதம், வைராக்கியம் என்ன வித்தியாசம்?

! சரியான விஷயங்களில் உறுதி, வைராக்கியம் எனவும் தவறான விஷயங்களில் காட்டும் நிலைத்தைப் பிடிவாதம் என்றும் கூறலாம். ஆனால் எது தவறு; எது சரி என்பதிலேயே கருத்து வேற்றுமை முளைக்க, வைராக்கியம் பிடிவாதமாவது சகஜம்.

● என். குமார், கனைக்குடி.

? காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் [illegible] தற்காலிக நீக்கம் செய்தது சரியா?

! கொஞ்சமாவது சொரணை இருக்கிறது என்று காண்பித்துக் கொள்வது தப்பா?

● ப.கணேசன், பொன்னகரம்.

? 'ஜெ'க்கு நோபல்பரிசு தரப்படுமா?

! அது என்ன டாக்டர் பட்டமா? காசுக்கு விலை வாங்கிப் போட்டுக் கொள்ள?

● தென்றல் பாரதன், திருச்சி.

? ஜெயலலிதா பெயரில் ஆப்பிள் கூட வரப்போகிறார்களே!

! அவர் பெயரால் அமைய முடியாத ஒரே ஒரு பொது நல வாதியும் உண்டு!

● ஆர்.சங்கரநாராயணன், குளச்சல்.

? ஜனனம் - என்ன விளக்கம்?

! மரணத்துக்காகவே ஏற்படுவது என்றாலும் எத்தனை மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது! எத்தனை எதிர்பார்ப்பைத் தோற்றுவிக்கிறது! வாழ்க்கையை அர்த்தமுள்ளதாக்குகிறது! ஒவ்

'ஜெ' பெயர் சூட்டினால் மட்டும் ஏன் எகிறிக் குதிக்கிறீர்கள்?

பொழுது நாளும் காலையில் மலரும் பூக்கள் எனக்குள் புத்துணர்ச்சி ஊட்டுவது உண்மைதான் என்றாலும், உள்ளமே புதுப்பிக்கப்படு கிறது!

● அன்பு கதிரேசன், கீழ்க்கட்டளை.

? 'குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கூடம் அனுப்பாத பெற்றோருக்கு நூறு ரூபாய் அபராதம்' என்று தமிழக அரசு அறிவித்திருப்பது, கல்விக் கண்ணைத் திறக்குமா?

! வருந்த வழமுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் விளம்பரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அவ்வளவு தான். பள்ளிக்குப் பிள்ளைகள் வராமல் போனதற்குக் காரணம் என்ன என்று அனுதாபத் துடன் புரிந்து கொண்டு அதை அகற்ற முற்பட வேண்டுமே தவிர, அபராதம் ஒன்றை யும் சாதிக்காது.

● எஸ்.பழனியப்பன், கீழச்சேரி.

? அம்மையின் தங்கள் வைத்தியம் பார்த்த நிகழ்ச்சி!

! எல்லாத்துறைச் சொல்லச் சொல்லவா. அரசு பொது மருத்துவ மனையில் அறிவு இல்லை என்று சொல்லி நோயாளிகளை மேலும் நோகடித்த கொடுமையையா, சேரிக் கோட்டில் விலை பேசப் பெண்களை கட்டம்ல அதிகாரிகள் சந்தேகித்துச் சோதனை செய்வதாகக் கூறி அம்மணமாக்கி அவமானப் படுத்திய அக்கிரமத்தையா, மெத்தப் படித்த வல்ல அதிகாரிகளும் அமைச் சர்களும் தேதிகள் அறிவித்து தொடர்ந்து நடத்தி நாட்டுப் பொருளாதாரத் தைக் குட்டிச் சுவராக்கும் போக்கையா, பழவேற்காடு ஏரியில் படகுச் சவாரி என்று கூறி பள்ளிப் பிள்ளைகளைப் பலி கொடுத்த சோகத்தையா, பட்டப்பகலில் பம்பாய் தொழிலதிபர் கட்டாள் குண்டர் களால் கடப்பட்டு மாண்ட சோகத்தையா, மைந்தரை வாட்டி வதைக்க நாலிதழில் கம்ப வங்களை இல்லையா போதுமடா சாமி! போதும்! போதும்!.

● ஏ.அலி, ஒட்டன்சத்திரம்.

? கலைஞர் ஆட்சியின் புத்துக்கும், தென் றலுக்கும் 'கருணா', 'பந்நா' என்று பெயர் சூட்டவில்லையா? ஜெயலலிதா பெயர் வைத்தவுடன் ஏன் எகிறிக் குதிக்கிறீர்கள்?

! அப்போது ஒரு தடவை எகிறிக் குதித்து

● பேசப் பேச...

● என்ன கேட்கி...

வைத்தோம். இப்போது எகிறிக் குதிப்பது தவிர வேறு எதற்குமே நேரமிராது போலிருக்கிறது! அத்தனை 'ஜெ' பெயர் சூட்டல்! எகிறி குதித்துக் குதித்து உடம் பெல்லாம் வலிக்கிறது ஸாரே!

● எம். சசிகுமார், செங்குன்றம். ❑

? சமீபத்தில் நடந்த ராக்கெட் சோதனை பற்றி...?

! அன்று காலை 'வாக்' போனபோது வானில் தென்பட்ட கோலம் வேடிக்கை யாக இருந்தது. மறுநாள் பத்திரிகைச் செய்தி தான் ராக்கெட் சோதனை வெற்றியை அறி வித்தது. இந்த வெற்றியானது, செயற்கைக் கோள்களை விண்ணில் சுற்றிவரச் செய்து செய்தி தொடர்புக்கும் இதர பல பணிகளுக் கும் நாம் பயன்படுத்துகிற நாள் வெகு தூரத்தில் இல்லை என்பதைத் தெரிவிப்ப துடன் ஏவுகணை தயாரிப்பிலும் திறமை பெற்று வருகிறோம் என்பதை உணர்த்து கிறது. இதுதான், உலகின் அமைதிக் காவல னாகத் தன்னை எண்ணிடும் அமெரிக்கா வுக்கு கலக்கத்தைத் தருகிறது. இனிமேல் நம்மிடம் நாவ் பேசப் பார்த்தது இத் திசையில் நமது முன்னேற் றத்தைச் சற்று தாமதப்படுத் தலாம்; தடுத்துவிட முடி யாது!

● பெயர் சூட்டவில்லையா?

❑ ரூ.25 பரிசு பெறுபவர்:
எம்.சசிகுமார்,
120, மேட்டுத் தெரு,
செங்குன்றம்,
சென்னை - 52.

[illegible]

நடக்குமா அதிசயம்?

[illegible]

கலைஞருக்கு என்ன அவசரம்?

[illegible]

குதிரை வீரர் வை.கோ.

[illegible]

இது நியாயமா?

[illegible]

[illegible]

சென்னை - 36, [illegible]

ஸ்பெஷல் சாதா!

[illegible]

சென்னை - 14, [illegible]

குட்டன் பதூர்!

[illegible]

திருச்சி - 8. [illegible]

ஜெனனியில் குடும்பப்பா!

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ஆசிரியர் : [illegible] நிர்வாக ஆசிரியர் : [illegible]
[illegible] 47, [illegible], சென்னை - 600 087. தொலைபேசி - ஆசிரியர் குழு அலுவலகம் : 2345824; [illegible] : 2345823; விளம்பரம் - சந்தா : 2345822; [illegible] : 2345821.
ஆண்டுச் சந்தா - உள்நாடு : ரூ. 156/-; வெளிநாடு - கப்பல் தபால் : ரூ. 400/-; விமானத் தபால் ரூ. 1050/-.
அரையாண்டுச் சந்தா - உள்நாடு : ரூ. 78/-; வெளிநாடு - கப்பல் தபால் : ரூ. 200/-; விமானத் தபால் ரூ. 525/-.

எங்களைப் பெரியவரை நினைத்து எல்லோரும் நமஸ்காரம் பண்ணுகிறீர்களே என்று எனக்கு நிறையவே பெரியவர்களை இருக்கப்பட்டவர்களை நமஸ்காரம் பண்ணுவதென்பது நியதி இருக்கிறது. ஆசார்ய ஸ்தானம் - குருத்துவ பீடாதிபதி. இன்றும் பகவத்பாதாள் பெயரே - நிலை வகையிலேயே. ஒரு லோகத்தையும் இப்படி பெயரே வந்துசேர்ந்து விட்டதால், 'பெரியவர்' என்று பேரே நடைமுறைக் கொண்டுருக்கிற இவ்வொருத்தருக்கு நமஸ்காரம் பண்ணும் பாக்கியம் அமைந்திருந்தே (அமைந்திருந்தே) இல்லாமல் போய்விட்டது. என் நமஸ்காரத்தை பெருமளவில் வாங்கிக் கொண்டு, நாம் ஒருத்தருக்கும் நமஸ்காரம் பண்ணாமல் இப்படியொரு துப்ப நன்மையா என்று இருக்கிறது.

இந்தளவிலும் ஆசார்யாள் ஒரு பெரிய தப்பு பண்ணியிருக்கிறாள். என்ன வென்றால் - 'லத்தியாவிலேன் என்று இருக்கிற எங்களைப் பெரியவர்களாக வைத்து நீங்கள் நமஸ்காரம் பண்ணுவோரும் வாய்ப்பத்தில் அந்த நமஸ்காரம் எங்களைச் சேர்ந்தது என்று நாங்கள் நினைத்துவிடக் கூடாது. லோக வ்யவஹாரம் அனைத்தையும் நடத்திக் கொண்டிருக்கிற பரமாத்மாவையும் பகவத்பாதாளை ஒன்றுக்குத்தான் என்று, எங்கே செய்கிற நமஸ்காரமும் போய்ச் சேரும்' என்று அவர் ஞாபகப்படுத்தியிருக்கிறார். அதோடு நிற்காமல், நீங்கள் செய்கிற நமஸ்காரத்தை நாங்கள் எங்களுக்கேயானது என்று ஸ்வீகரித்துக் கொண்டு விடாமல் அந்த ஒன்றிடம் சேர்த்து விடும்படியாக எங்களுக்கு ஒரு விதியும் பண்ணிக் கொடுத்திருக்கிறார். என்ன விதி என்றால், கேட்கிறதற்கு வேடிக்கையாகத் தோன்றும், அப்படி ஒன்று.

நமஸ் விஷயத்திற்கு லோக சக்தி என்று சொன்னேனே, அதை ஆசார்யாள் தம்முடைய பாஷ்யப் புத்தகங்களில் 'நாராயண' என்ற பெயரை வேறு குறிப்பிடுறது பார். அதற்கு

நமோ நம:

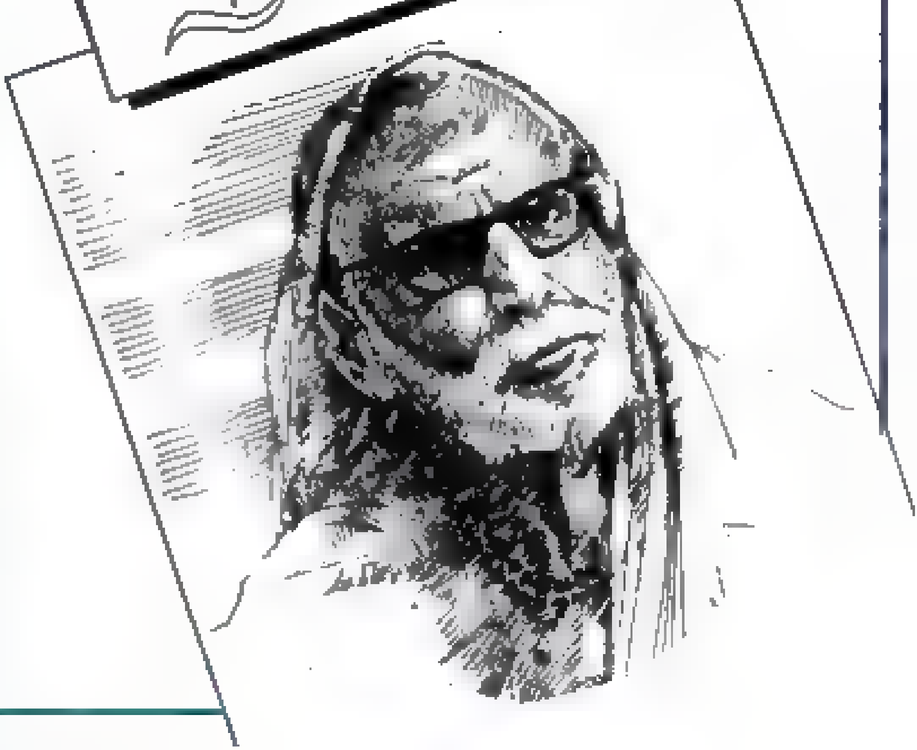

- ஜகத்குரு காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சந்திர சேகரேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள்.

மட்டும் உங்களுக்கும் எனக்கும் ஒரு சம்பந்தமுமில்லை என்று சத்தித்தேன் என்றால் அது எப்படி நியாயமாகும்?

சரி, அதற்காக நான் உங்கள் நன்மைக்கு ஆசீர்வாதம் பண்ணுகிறேனென்றால் அந்த ஆசீர்வாதம் நிஜமாகவே நல்லது பலனை விடுமா? அந்த சக்தி அதற்கு உண்டா? நிஜமாகத் தபோசக்தி பெற்றவர்களாக இருந்து கொண்டு பரமார்த்தமுடன் 'டச்' வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுடைய ஆசீர்வாதத்திற்குத்தான் சக்தி இருக்கும். மற்றவர்கள் ஆசீர்வாதம் பண்ணுவதென்பது எந்த வட சிந்தனைக்கும் கொஞ்சம் நல்லது பண்ணும் சக்தி உண்டு என்ற அளவில் ஏதோ துளி. நமஸ்காரமாகப் பண்ணுவதோடு முடிந்து போய்விடும்.

வேடிக்கை என்னவென்றால், என் சம்பந்தமே இல்லை என்று சத்தித்திருக்கிறேனே அவர்களுக்குத்தான் ஆத்ம லாபம் சத்தியம் இருக்கிற 'டிடேச்'மென்டும், அதிலே அவன் அடைந்திருக்கிற அநுபவமும் வாயும் ஆசீர்வாத சக்தி - அருள், அனுக்ரஹம் என்கிறது - ஸ்வாபாவிகமாகவே (தன்னியல்பாகவே) உண்டாகி விடுகிறது! அவனுக்கே தெரியாமலும், அவன் உத்தேசம் பண்ணாமலும் கூட அந்த ஆசீர்வாதம் அவனை நமஸ்காரம் பண்ணுகிறவனிடம் போய்ச் சேர்ந்து அவனுக்கு நல்லது பண்ணி விடும் - பழுத்த பழம் தானாகவே வெடித்து, ஏன் அதற்குள் இருக்கிற விதை நிலத்திலும் சத்துள்ளதைக் கொட்டுகிற மாதிரி!

அவன் மாதிரி ஸ்வாநுபூதி ஒன்றே குறி என்றில்லாமல் ஸர்வ பரோபகாரம் செய்வது என்று இருந்துப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிற எங்கள் மாதிரியுள்ள ஸ்வாமிகளாகப் பட்டவர்கள்: நாங்கள் இருந்துப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிற சட்டைக்கே எங்களை இழுத்துக் கொண்டு - அநுபூதிக்காரனாகப் பண்ணிக் கொள்ள முடியாமல் 'டச் இல்லாமல்' பண்ணி இழுத்துக் கொண்டு - போய் விடுகிற ஆபத்து இருக்கிறது. பெரிய 'ரிஸ்க்'. அதிலிருந்து எந்த அளவுக்குத் தப்பித்து, ஆத்ம லக்ஷ்யத்திற்குத் துக்கமில்லாமலே லோகத்திற்கான காரியங்களை - குருவாகச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை - பாதுகாத்துக் கொண்டு, இந்த இரண்டும் பரஸ்பரம் பாதகம் பண்ணிக் கொள்ளாமல், ஒன்றுக்கொன்று ஸாதகமாக, ஸாதனை மார்க்கத்தின் குருவாகப் பண்ணும் லோக க்ஷேம காரியம் புண்ய பெருகுவதாகவும், இப்படி லோக க்ஷேமத்தைத் தொண்டு பண்ணுவதே சித்த சுத்தியை விருத்தி பண்ணி அதன் மூலம் ஸாதனைக்கு இன்னும் பலம் தருவதாகவும் அமைக நிறைப்படுத்திக் கொண்டு, ஸம்பூ தப்பாமல் போவதில் எந்த அளவுக்கு ஜயிக்கிறோமோ, அதைப் பொறுத்தே ஆசீர்வாத சக்தியும் உண்டாகும்.

அப்போதுகூட அந்த சக்தி மூலம் நான என்கிறான். அதை ஒருநாளும் மறந்துவிடக் கூடாது. அவனன்றி அணுவும் அசையாது என்றால் ஆசீர்வாதமும் அவன் திருவுள்ளம் கொண்டபடிதானே காரிய ரூபத்தில் பலன் தரும்? ஆகையினால் ஒரு பக்கம் நாங்கள் நமஸ்காரத்தில் ஸம்பந்தமேயில்லை என்று நினைக்கக் கூடாதென்றும், இன்னொரு பக்கம் எங்கள் ஆசீர்வாதத்துக்கே சக்தி இருப்பதாக நினைத்து ஆசீர்வதிக்கவும் கூடாது. நீங்களே என்ன பண்ண வேண்டுமென்றால், நீங்கள் எங்களுக்கு முன்னாலே சரீரத்தைப் போட்டு நமஸ்காரம் பண்ணும்போது நாங்கள் 'நாராயண' சொல்லி அதனால் அவனை நினைத்துக் கொண்டு மானஸிகமாக அவனுக்கு நமஸ்காரம் பண்ணி, ''இந்தக் குழந்தைகளுக்கெல்லாம் நல்லது நடக்க அருள் செய்யப்பா!'' என்று ப்ரார்த்தித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

'அஹங்காரப்' படுத்துகிற பாடு, இப்படிப் பண்ணுகிற ப்ரார்த்தனையைக் கூட எங்கள் மாதிரி இருக்கிறவர்கள் வாயினாலே அநுஷ்டிப் பண்ணிச் செய்ய முடிவதில்லை! நீங்கள் எங்களுக்கு நமஸ்கரிக்கிறபோது நாங்களே ஆசீர்வாதம் பண்ணுவோம், பண்ண வேண்டும் என்றுதான் எதிர்பார்க்கிறீர்கள், நாங்களும் இன்னொருத்தருக்கு நமஸ்காரம் பண்ணி அந்த ஆசீர்வாத 'லெவலை'த்தான் 'டிப் பண்ணப்' பார்க்கிறோம் என்றால் உங்களுக்கு ஏமாற்றமாயிருக்கும். பண்ணிய நமஸ்காரத்திற்கு, மறுக்கப் பண்ணிவிட்டது அனுப்பியிருந்தே கூடவே ஆசீர்வாதம் வந்தவர்களே ஆறுதலாயிருக்கும்? அதனால் நாங்கள் மனதுக்குள்ளே உங்கள் நமஸ்காரத்தை நாராயணனுக்கு அனுப்பி வைத்துவிட்டு, வெளியிலே அவ

நமக்கு அர்ப்பணம் பண்ண வேண்டிய எதையும் உங்களுக்கு ஆசீர்வாத அபிஷேகமாகத் தரக் கூடிய வேண்டியிருக்கிறது!

இத்தனை வருஷமாக நித்தமும் நீங்கள் கட்டம் கட்டமாக எனக்கு நமஸ்காரம் பண்ணிக் கொண்டு வந்திருப்பதில் நானும் உங்களுக்காக அனேக வனவாசம் நடித்து, உங்கள் நன்மைக்காக ப்ரார்த்தித்துக் கொண்டுதான் முடிந்த மட்டும் முயற்சி பண்ணி வந்திருக்கிறேன். இருந்தாலுங்கூட நீங்கள் ப்ரார்த்திக்கிற விஷயங்களில் ஏதாவது பலித்திருக்கிறதென்றால் அதற்கு என் முயற்சியை விட உங்கள் நம்பிக்கைதான் முக்ய காரணம். நீங்கள் எல்லாருமே அதை நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறீர்களே அந்த அளவுக்கு 'ஸின்ஸிய'ராக உங்களுக்காக என்னால் ப்ரார்த்திக்க முடியுமா என்றே தோன்றுகிறது. அதனால்தான் கொஞ்சம் கொஞ்சம் ஆசீர்வாத பலன் என்று நினைப்பது கூட அனேகமாக உங்களுடைய நம்பிக்கையின் பலனேதான் என்று. முடிவாகப் பார்த்தால் உங்கள் ப்ரார்த்தனை பூர்த்திக்கு முதலான காரணம், என் வந்தனத்து ஈஸ்வரன் அந்த நாராயணனுக்கே உங்கள் முன்பே சேர்த்து சித்தத்தான்.

பெரியவர் போல் மூட்டை, தலை, ஆசீர்வாதம் என்று நீங்கள் நமஸ்காரம் பண்ணி, அது போதாதென்று, "ஒன்ன ஆசீர்வாதத்துக்காகத்தான் இல்லை இல்லை நடத்துது; ஆசீர்வாதம் நடத்த" என்று வேறே சொல்லும் போது, ஆசீர்வாதம் பண்ண நமக்கே 'அருகதை' இருக்கிறது என்று பிரமைப்படாமல் நடக்க வேண்டு கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. இதில் கொஞ்சம் தப்பினால் கூட மாயைத் தாவணத்தின் உடனே 'ஸ்லிப்'பண்ணிக் கொண்டு பெரிய அபராதமாகி விடும்.

வெளியிலே பட்டம் கட்டிக் கொண்டு 'ஸ்வாமி' கொண்டாடிக் கொண்டாலும் வாஸ்தவத்திலே பாரத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு கூலி வேலை செய்கிறதுதான்! கூலி வேலை செய்கிறவனையே இங்கிலீஷில் Cooly என்கிறார்கள்! அப்படித்தான் நானும். இவ்வளவு பேருடைய பாரத்தைச் சுமக்கிற மாதிரிதான் நானும். அவன் உடம்பாலே பாரம் தூக்குகிற மாதிரி நான் உங்கள் நமஸ்காரத்தை மனஸாலே தூக்கி, உங்களுக்காக நான் செய்கிற ப்ரார்த்தனையின் 'வெயிட்'டையும் அதோடு சேர்த்து நாராயணனிடம் கொண்டு இறக்க வேண்டும். ஆனால் ஒரு கூலித் தொழிலாளிக்குத் தெரிகிற லக்ஷ்யம் எனக்குத் தெரியுமா என்பதே கேள்வி! நான் தூக்குகிற பாரமான தன்னுடையதல்ல. இன்னொருத்தருடையதைத்தான் தூக்குகிறோம்; அதை இறக்க வேண்டிய இடத்தில் இறக்க வேண்டியதே தன் தொழில் என்று அவர் நினைக்கத் தெரிகிற அந்த லக்ஷ்யத்தோடு கொண்டோமானால் நாம் இந்த பாரத்தை - நமஸ்காரம் என்கிற வர்ணனை - இறக்க வேண்டிய அந்த நாராயண பதத்தில் இறக்கி விட்டதும் அந்த அபாரத்திற்கு அவர் 'கூலி கொடுத்து விடுவார்' என்கிறான் நமக்கும் ஞானம் அளவுக்கு பாரமாயிருக்கிற மனிதி நமஸ்காரத்தையும் எங்களுக்குப் பண்ணுகிற பக்குவமாக நினைக்காமல் பாரத்தைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். லக்ஷணம் பக்கத்திலோ அந்த பாரத்தை வாங்கிக் கொண்டே தங்காமல் தக்ஷணமாகத் தாங்கி பகவானிடம் இறக்கித்தான் வேண்டுமென்றாலும் தாங்குகிற மட்டும் பாரம் பார்த்தான். அப்படி இறக்காமல் எங்களுக்கே என்று நமஸ்காரம் பண்ணிக் கொண்டால் அது நிரந்தரமான பாப பாரமே ஆகி விடும்.

நமஸ்காரம் பண்ணப்படுகிறவன் கதை இத்தனை 'கிளிஷ்டம்'ஆக இருக்கிறது!

மீது பக்கம், நமஸ்காரம் பண்ணுகிறவரோ, அவனைப் பார்த்தால் அவன்தான் பாக்யசாலி என்று தெரிகிறது. என்ன பாக்யம் என்றால் பாரத்தைத் தள்ளி விட்டு அக்கடா என்று இருக்கிற பாக்யம்! பெரியவர் என்று அவன் நினைக்கிற ஒருவருக்கு முன்னால் தன்னுடைய உடம்பைத் தள்ளி நமஸ்கரிக்கிற போதே அவன், 'இவர் நம்முடைய பாரத்தையும் பார்த்துக் கொள்வார்' என்று பாரத்தையும் தள்ளி விடுகிறான். "ந மம", அதாவது என்னுடையது இல்லை" என்று தன்னுடையதே 'நம:' என்று சொல்லிவிடுகிறான். நிஜமான நமஸ்காரம் என்றால் அந்த க்ஷணத்தில் தான் பண்ணுவது நமஸ்காரம் இருக்கும். அதனால், கொம்பப் பேர் பண்ணும் நமஸ்காரம் அவ்வளவு நிஜமாக இல்லாமல், ஒரு பெர்ஃபெக்ட் - பார்மாலிடி என்று முன்னே பிடித்துக் கொண்டாலும். அப்படி 'பார்மல் நமஸ்கார'மாகத்தான் இருக்கிறது அப்படி இருக்கும் போது கூட நமஸ்காரம் பண்ணும் அந்த க்ஷணத்திலே மட்டுமாவது அவன் பாரத்தைத் தள்ளி விட்டு லேசாக இருப்பவனாகத்தான் இருப்பான். ப்ரத்யக்ஷத்திலும் அப்படித்தான் தெரிகிறது.

இந்த மாதிரி பாரத்தைத் தள்ளி லேசாகி ஒருத்தருக்கு முன்னே நமஸ்கரித்துக் கிடக்கிற பாக்யம் எனக்கு பட்டம் கட்டியதோடேயே போய் விட்டது; பதவி போய் விட்டது

'ஸ்தானம்' வந்து பாக்யத்தைப் பறித்துக் கொண்டு போய் விட்டது!

ஸ்வாமிக்கு, அநேக தேவதாமூர்த்திகளுக்கு, பூர்வாசார்யர்களுக்கு எல்லாம் நமஸ்காரம் பண்ணத் தடையில்லைதான். ஆனால் இங்கேயும் கூட இரண்டொரு 'எக்ஸெப்ஷன்' தவிர விழுந்து பூமியிலே நன்றி நமஸ்காரம் பண்ண எங்களுக்கோ சாஸ்திரம் இடம் கொடுக்கவில்லை. 'தண்ட வஸ்த்ரம்' என்பதாக எங்களுடைய தண்டத்தை ஒரு மாதிரி அங்குலியில் சுற்றி அதனால் தொட்டே நமஸ்காரம் பண்ண வேண்டும். நீங்கள் செய்யும் நமஸ்காரத்தையும் 'தண்டாகார நமஸ்காரம்', 'தண்டவிடு

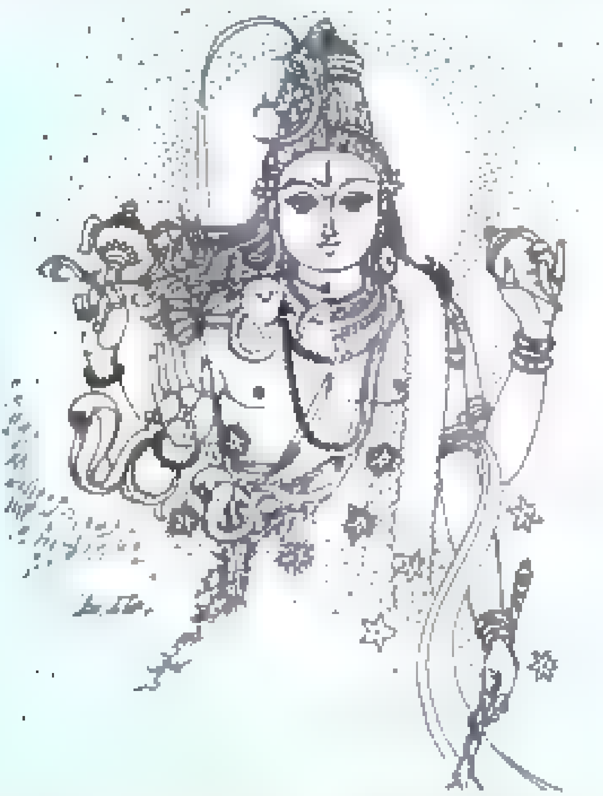

வது' என்றுதான் சொல்கிறோம். அங்கே அர்த்தமே வேறே. தண்டம் என்பது அங்கேயும் கழிதான். ஆனால் அஸல் கழியை இல்லாமல், அதை உபமித்து (உவமித்து) 'தண்டவிடுவது' என்று வந்திருக்கிறது. கழியை நிறுத்திப் பிடித்தால் அது துளிக்கூட குறைவு இல்லாமல் அப்படியே நிற்கிறது. 'கழியாட்டம் விறைத்துக்கொண்டு நிற்கிறே!' என்று பணிவு இல்லாதவர்களைக் கேட்கிறோம். அந்த கழி, பிடியை விட்டு விட்டால் ஒரே படிமானமாக பூமியோடு பூமி படுத்து அப்படியே கிடக்கிறது. ஜீவ மனம் பொதுவாகக் கழி மாதிரி விறைத்துக் கொண்டு நிற்பதுதான். அஹம்பாவம் அதைப் பிடித்துக் கொண்டு உயர்த்தி நிறுத்தி இருப்பதில்! அந்த அஹம்பாவப் பிடிப்பை விட்டு விட்டால் மனம் தாழ்மையாகக் கிடக்கும்; அப்படிக் கிடந்தே உயர்ந்ததில் உயர்ந்த ஸௌக்யத்தைப் பெற்று விடும்! இந்த மாதிரி மனதைக் கிடத்துவதற்கு அடையாளந்தான், பிடியை விட்ட தண்டம் விழுகிறதுபோல பூமியோடு பூமி நமஸ்கரித்துக் கிடப்பது. 'தண்டாகார நமஸ்காரம்' என்று பெயர் இதனால்தான். இந்த தாத்பர்யத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல் நமஸ்கரித்தால் அந்த நமஸ்காரமே 'தண்டம்'தான்!

எங்களுக்கு தண்டம் எதற்கென்றால் அதுவே மனதை ஸமப்படுத்தி அடக்கி வைத்திருப்பதற்குத்தான். தண்டம் என்பதை அடுத்து, அடக்குகிற ஆயுதமாக உபயோகிக்கிறோமல்லவா? தண்டாயுதம், தண்டாயுத பாணி என்கிறோமே! 'தண்டனை' என்ற வார்த்தையே 'தண்ட'த்திலிருந்து வந்தது தான். ஜனங்கள் தப்பு வழிகளில் போகாமலும் சத்ருக்கள் தலையெடுக்காமலும் அடக்கி ஆளுகிற ராஜாங்கத்தின் முக்ய கார்யமானதால் அரசியல் சாஸ்திரத்துக்கே 'தண்ட நீதி' என்றுதான் பெயர். அந்த ரீதியிலே எங்கள் மனதை அடக்கி வைத்துக் கொள்வதற்கு 'ஸிம்பல்'ஆக, ரூபகமாக எங்களுக்கு

தண்ட நமஸ்காரம் விதித்திருக்கிறது. 'விழுதல்' மட்டுமில்லை; அபிமந்த்ரணம் பண்ணி (மந்திரத்தால் சக்தியூட்டி) ஒரு குரு அநுக்ரஹிக்கிறபோது, மனோவாக்காயத்திலிருந்து ஸ்பர்சம் என்கிற சக்தி தண்டத்திலிருந்து நேரடியாகவே உண்டாகிறது. விஞ்ஞானத்தில் கண்டு பிடித்துள்ள யந்திரங்களுக்கு (இயந்திரங்களுக்கு) ஆச்சரியமான சக்தி வெளி லோகத்தில் இருக்கிற மாதிரி மந்திரங்களுக்கு உள்லோகத்திலே உண்டு. கையால் தொட்டால் 'ஷாக்' அடிக்கிற மின்சாரக் கருவிகளைக் கழியால் தொடலாம்தானே? அந்த மாதிரி இந்திரிய ஷாக் அடிக்காமல் நம்மை ரக்ஷிக்க இந்த உபகரணம்.

அதோடு இன்னொன்று. அதைத்தான் முக்கியமாகச் சொல்ல வந்தேன். ஸ்வாமிக்கு நமஸ்காரம் பண்ணுவதைவிடவும், பூர்வ காலத்து மஹா புருஷர்களுக்குப் பண்ணு வதைவிடவும் நம் கண் எதிரே நடமாடிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பெரியவருக்கு இப்படி விழுந்து நமஸ்காரம் பண்ணும் போதுதான் விநயபாவம் இன்னும் நன்றாக உண்டாகிறது.

ஸ்வாமி - தெய்வங்கள்யாம் மஹா சக்தி படைத்தவை. பூர்வகாலத்து மஹா புரு ஷர்களைப் பற்றியும் அவர்கள் தெய்வாம்ச மாக இருந்தவர்கள் என்பதை நாம் நம்பு

ரேடியோ அலைகளை ஏரியல் பிடிக்க வில்லையா? Lighting rod இடியே நமக் காகப் (மின்னலைத்தானே) பிடித்து விட வில்லையா? அப்படித்தான் இதுவும். எங்கள் விஷயத்தில் மனோவாக்கு அடையா ளம், காயம் இரண்டுமாக தண்டமே இருப்ப தால் மனமும் இவ்வோவிடத்தில் ஒப்பு விக்கிறதற்கு அடையாளமான நமஸ்காரத் தையும் இதைக் கொண்டே நாங்கள் செய் கிறோம். ஆனாலும், 'தீவம் தேவ' என் பார்கள். அப்படி பூமியோடு பூமியாக, சரீ ரத்தை இருத்தி விட்டுக் கிடப்பதில் ரொம்ப தீர்க்கமாக உண்டாகிற விநயபாவம். அந்த 'ஜோர்' இதில் இல்லைதான்!

கிறோம்; தெய்வத்தன்மை என்ற பெருமையைத் தனிச் சேர்த்துதான் நாம் அவர்களை வைத் துப் பார்க்க முடிவதில்லை. வாஸ்தவமா கவே அவர்கள் அப்படி இருந்ததன் மகி மையால்தான் இப்படி எல்லாம். அப்போப் பட்ட மஹாத்மாக்களின் முன்னே நாம் அல்ப ஜந்துக்கள்தான் என்ற உணர்ச்சியோடு நம் மிருக்கும் சேர தன்னுணர்வில் ஆச்சரிய மொன்றும் இல்லை.

ஆனால், இப்போது நாம் நேரே பார்க்கிற பெரியவர்களைப் பற்றி நம் அபிப்ராயம் எப்படி இருக்கிறது? என்னதான் அவர்களை தெய்வமாகச் சொன்னாலும், அவர்கள் நம்

தெரிவதில்லை என்று சிதைந்து நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேனே. அந்த வேலை செய்வதில் எப்போதும் நடப்பதைத் தெரிவதில்லை. மறுபக்கமாகவே அவர்கள் அதேதான் செய்வதைப் பார்க்கிறோம். 'ஊரை விளையாட்டு; வேலையைத்தக் காக்க செய்கிற மன விளையாட்டு' என்றெல்லாம் இருவரைச் சொன்னாலும் கூட, அவர் தெய்வங்களைப் பற்றியும், புராணப் புண்ணிய புருஷர்களைப் பற்றியும் கேள்விகளே எழுப்பாமல் நமக்கு இருக்கிற உசிதப் பயிற்சியைக்... நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை! அதனால்தான் இவர்களை (தெய்வங்களை மறைக்காமல்) நாம் இவர்களுக்கேவே, இவர்களாகவே வைத்து வழிநடத்திக் காலம் எதாவது ஒரு சாமி அல்லது புராண புண்ணிய புருஷனைச் சொல்லி அவருடைய அவதாரமேதான் இவர் என்று வழிநடத்திப்பதாக ஏற்பட்டிருக்கிறது! யதார்த்தம் எப்படி வேண்டுமானால் இருந்து விட்டுப் போகட்டும் - நம்முடைய பார்வையில் இப்படிப் பெரிய வித்தியாசம் தெரிந்தும், நாம் இந்தப் பெரியவர்களுக்கு முன்னாடியும் சிறந்ததைத் தந்திருக்கிறோமே. நாம் இப்போதைய நம்முடைய விஷயங்களைச் சிறப்பாக வெளியிடுகிறது.

இன்னொரு வித்தியாசமும் - இப்போது சொன்னேனே அந்த வித்தியாசத்துக்கே வித்தியாசம் மாறிவிட்டது! நான் சொன்ன வித்தியாசத்திலிருந்து பெருந்தன்மையில் தெரிகிற பெரியவர்களிடம் நாம் காட்டும் மரியாதையை விட நூற்றுக்கணக்கில் முன்னால் பெரியவர்களிடமும் தேவதைகளிடம் முந்தாகக் காட்ட வேண்டும் என்று தோன்றலாம். ஆனால் யதார்த்தத்தில் எப்படி இருக்கிறது? நீங்களே எப்படிப் பார்த்திருக்கிறீர்கள் என்று கொஞ்சம் ஆலோசித்துப் பாருங்கள். தேவதா மூர்த்திகளிடம் பக்தி என்பது பரிபூரணமாக இருப்பது வாஸ்தவம். ஆனால் அவர்களிடம் 'மரியாதை' என்று குறிப்பாகக் காட்டி வாய் பொத்திக் கொண்டா போகிறோம்? மரியாதையும் இல்லாமலில்லை. ஆனாலும் அதுதான் முக்கியமென்று இருக்கவில்லை. பக்தி என்பது இன்னதென்று வரையறுத்து வகையாய் சொல்ல முடியாமல் இருக்கிற ஒன்று. அது அன்பின் அதீத வளர்ச்சியான நிலையாக இருக்கிறது. பக்திக்குப் பாத்திரமாகிற தேவதையிடம் நம் 'அப்ரோச்'சையும் வரையறுத்து வகுத்துச் சொல்ல முடியவில்லை. நாம் எப்படி 'அப்ரோச்' பண்ணுகிறோம் என்று நமக்கே புரிந்துகொள்ளாத்

தெரியாமல் உண்மை என்ற ஏதோ ஒன்று என்று நாம் அதைச் சொல்லுகிறோம். அதிலே மரியாதையும் ஒரு அம்சமாக இருக்கும். ஏன், இன்னதென்று இருக்கும் ஒரே ஸ்வாமியை நிஜ மரியாதைவோடு பக்ஷமாய் நீந்த வழுதி கூடச் செய்கிறதுண்டல்லவா!

புராண புண்ணிய புருஷர்களைப் பார்த்தால் அவர்களே இதனை ஸ்வாமியைக் குறித்துச் சொன்னது அவ்வளவாக இல்லை. தேவதைகளிடம் காட்டுவதை விட இவர்களிடம் மரியாதை அம்சம் முன்னுக்கு வந்து தெரிகிறது. ஆனால் அதுதான் முக்கியமென்று சொல்வதற்கில்லாமல் பக்தியின் மற்ற ரஸபாவங்களையும் அதற்கு மேலாகக் காட்டுகிறோம்.

நம் காலத்தில் நமக்கு முன்னே கண் ஜாடைக் கேட்கிற பெரியவர்களுக்கு வருவோம். இப்போதான் மரியாதை என்ற அம்சம் ரொம்பவும் முக்ய ஸ்தானத்தில் இடம் பெறுகிறது. தெய்வத்தின் என்பதைப் பற்றிய நம் கொள்கையோடு - அது வேறே, தப்பா என்பது வேறு விஷயம் - ஆனால் அதுதானே நடைமுறையில் இருக்கிறது? அந்தக் காலத்துப் பார்த்தால் தெய்வங்கள், புராண மஹான்கள், நம் காலத்துப் பெரியவர்கள் ஆகிய மூன்று பேருக்கு எப்படி மாறிப் போகிறதென அதற்கு 'இன்வர்ஸ் ப்ரபோர்ஷ'னிலேயே (எதிர்விகித விகிதாச்சாரத்திலேயே) நாம் அவர்களிடம் காட்டுகிற மரியாதை இருக்கிறது! ப்ரியம், பக்தியும், ஸ்வாமியைச் சார்ந்ததாயும் இருக்கிற பக்தி என்றால் (நேருக்கு)பெரியவர்களிடம் குறைவாக இல்லாமல். இதனாலேயேதானோ என்னவோ, மரியாதையாகவும் இப்போதைய நடைமுறையில் கொண்டு முக்யமாக நிற்கிறது. நம் காலத்தைச் சேர்ந்த பெரியவர்கள் என்கிற பக்தர்களாக ஒருவர் எவருமில்லை; அவர்கள் பக்குவங்கள், கட்டுத் தளைகள், அதிகாரிகளாக இருக்கிற பட்டவர்கள், மனையின் ஜோதிட வேத்தியர்கள், பணம் உடைத்தவர்கள் என்று எல்லாரும், எந்தத் துறையிலும் பெரியவர்களான உயர்வானவர்களிடம் மரியாதைதான் நம் அப்ரோச்சில் முதன்மையாக நிற்கிறது.

'மரியாதை' என்பதை விட 'ரெஸ்பெக்ட்' என்று சொன்னால் இந்த விஷயம் நன்றாகப் புரியும். தேவதைகளுக்கு 'ரெஸ்பெக்ட்' கொடுப்பதில்லை. Respected என்று வருவது நம் புராண காலப் பெரியவர்களுக்கும் நம்முடைய ஆசார்யர்கள், விஸ்வாமித்திரர் மஹரிஷிகளுக்குக்கும் respected சொல்லுவதில்லை; 'adored' என்றுதான் சொல்லுகிறோம். Adoration என்பது புரியாது. அதில் ரெஸ்பெக்ட் ஒரு அம்சந்தான்; இன்னும் எவ்வளவோ அதற்குள் உண்டு. பக்கத்திலே பார்க்கிற பெரியவர்கள்

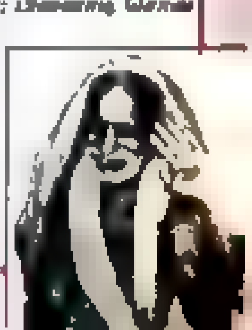

சொல்கிறோம்? 'தலைக்கனம்', 'மண்டைக் கனம்' என்கிறோம். குறுக்குவாட்டில் வளருகிற ப்ராணி யாயிருந்து அப்படி மண்டைக் கனம் ஏறினால் பரவாயில்லை; 'பாலன்ஸ்' கெட்டுப் போகாமல் சமாளித்துக் கொண்டு விடலாம். ஆனால் உயர வாட்டில் இப்போது நாம் இருக்கிற நிலையில் மண்டைக் கனம் ஏறி னால்.. 'டாப் - ஹெவி' ஆனால் என்னவாகும்? 'ஈக்விலிப்ரியம்' என்கிற சமநிலையே கெட்டுப் போய், குலைந்து போய், தடா லென்று விழ வேண்டியதுதான்! பக வான், நாம் உயரவாட்டில் வளரும் படி வைத்து சிரஸை உச்சியில் வைத் திருக்கிறானென்றால் ஒருபோதும் தலைக் கனம் ஏறாமல் பணிவாயிருந்து தம்மை விழு வதிலிருந்து - வீழ்ச்சியிலிருந்து - காப்பாற் றிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத் தான். 'பதிதன்', பதிதை' என்று ரொம்பவும் நிந்தித்துச் சொல்கிறோமே, அதற்கு நேர் அர்த்தமே 'விழுந்து விட்டவர்' என்பது தான்.

அப்படிக் கீழே விழாமலிருப்பதற்கு தலைக்கனம் என்பதை விலக்கியோடு கீழே விழுவதே வழியாகும். நிற்கிறவன் விழுந்து அடிபட்டுக் கொள்ளலாம். உட் கார்ந்திருக்கிறவன் கூட அப்படியே சாய்ந்து அடி படலாம். பூமியோடு பூமியாகச் சரீ ரத்தைப் போட்டுக் கிடக்கிறவன் விழவோ, சாயவோ, அடிபட்டுக் கொள்ளவோ முடி யுமா?

உயரம் ஜாஸ்தியாக ஆக, விழுந்தால் படுகிற அடியும் ஜாஸ்தி ஜாஸ்தி உண்டாகக் கூடியதாக இருக்கும். உசந்த ஸ்தானம் என் பதன் கதியும் அப்படித்தான். அங்கே இருக் கிறவன் தடுக்கி கொஞ்சம் இடறி விழுகிற போதுதான் அப்புறம் எழுந்திருக்கவே முடி யாமல் - அதாவது, அந்த உசத்தியை மறு படி அடையவே முடியாதபடி - ஸர்வ ஜனங்களும் மிதித்து அவனை மட்டந்தட்டி வைத்து விடுகிறது.

உடம்பை நிமிர்ப்பது, நிமிர்ப்பது இருக் கட்டும். ஆத்மார்த்தமாக ஒருத்தனுக்கு எது நல்லது? எப்படி இருந்தால் அவனுக்கு உள்ளூர ஒரு நிறைவு, திருப்தி ஏற்படுகிறது? பாரம் தூக்கினால் நிம்மதியா, அதை இறக் கிப் போட்டால் நிம்மதியா? பாரம் என்றால் இந்த லௌகிக வாழ்க்கையில் ஏற்படுகிற கஷ்டங்களின் பாரம் மட்டுமில்லை. பெரிய பாரம் அஹம்பாவந்தான்; தற்பெருமை தான். அதை இறக்கினாலே நிறைந்த திருப்தி. அப்படி இறக்குவதற்கு வழியாகச் செய்யும் க்ரியைதான், ஒரு மநுஷ்ய சரீரத்தில் பூமிக்கு ரொம்ப உசரத்திலிருக்கிற சிரஸை ஒரே இறக்கமாக, மற்ற அவயவங்களுக்கு ஸமமாய்

கிறது. இந்த மரியாதை உணர்ச்சியுடன் விநயம், பணிவு என்று சொல்கிற உசந்த பண்பை வரவழைத்துத் தருகிறது. 'அடி பணிந்து' என்றே நமஸ்காரத்தைச் சொல் கிறோம். இந்தப் பணிவு நன்றாக வெளிப்பட்டு ஏற்படுவது, எனவே பக்தி பாவ நமஸ்காரங்களை விடவும் மரியாதை உணர் வோடு பண்ணுகிற நமஸ்காரத்தில்தான். ஒரு பெரியவருக்கு முன்னால் பூமியிலே விழுந்து நமஸ்கரிக்கும்போது இந்த விநயத்துக்கு நன்றாக ரூபம் கொடுத்து அநுபவித்து வெளிப்படுத்த முடிகிறது. அந்த (விநய) மனோபாவத்திற்கு இந்த (நமஸ்கார) க்ரியை ரூபமாக மட்டுமில் லாமல் இந்த க்ரியையே அந்த பாவம் மேலும் மேலும் விருத்தியடைவதற்கும் புஷ்டி யும் தருகிறது.

'மற்ற ப்ராணி வர்க்கங்கள் அத்தனை யும் குனிந்தே வளர்கிற 'திர்யக்' ஜந்துக்கள்; மநுஷ்யன் ஒருத்தன்தான் வானத்துக்கு நேரே யும் உடம்பு, சிரஸ் என்று உயரவாட்டில் 'ஊர்த்வமுகமாக' வளர்கிறான்; ஸ்ருஷ்டி வர்க்கங்களிலேயே இவன்தான் உசத்தியான் என்பதால் இப்படி இவனைப் படைத்திருப் பது' என்று பெருமை சொல்கிறதுண்டு. ஆனால் இந்த உசத்தி அஹம்பாவத்திலேயும் தற்பெருமையிலேயும் கொண்டு விட்டால் இவன் மிருக ஜாதிக்கும் கீழே போக வேண் டியதுதான்! தம்முடைய சிந்தனை, வாழ்க்கை முறை எல்லாம் மற்ற ப்ராணி களுடையதைப் போல இந்த்ரிய லெவல்களி லேயே முடிந்து போகாமல் உசத்தியாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் பக வான் நம்மை இப்படிப் படைத்திருப்ப தாகப் புரிந்து கொண்டு அதற்கான ப்ரய த்தனங்களைப் பண்ணி இன்னும் உசந்த ஸ்திதிக்குப் போகணுமே தவிர, தற்பெரு மைப் பட்டுக் கொண்டு கீழே விழுந்து விடக் கூடாது. தற்பெருமையை என்னவென்று

ஒரு வஸ்துவைப் போனாட்டமல் ஓய்ந்து லோகத்தில் சாந்தியும் சௌஜன்யமும் நிலவுவதற்கு ஏற்படும். எப்படி அதை பண்ணுவது, வாங்கிக் கட்டுவது என்றால் அது நம் முயற்சியிலும் மேலான விஷயமான பக்தியை விருத்தி பண்ணுவதைத்தான். பெரு மையாகவும் ஒட்டும் ஒரு வாழ்க்கைக்கும் பூர்ணத்வம் தந்து விடுமா என்றால் ஒரு நாளும் இல்லை. அனுக்ரஹத்தைப் பிடித்து அதனால் இதை அமைப்படுத்தினால்தான் பூர்ண வாழ்வின் நிறைவு ஏற்படும். அந்த அனுக்ரஹத்தைப் பிடிக்க வழி விளக்கினான். விஷயத்தை மனமுருக்க வழி? அது வேண்டும் என்ற 'பேஷன்' எண்ணத்தோடு பெரியவர்களை இருக்கப்பட்டவர்களைத் தேடிப் போய் விழுந்து நமஸ்காரம் பண்ணுவது தான். இந்த கீழ்மையே 'பேஷன்'ஆக அத மட்டத்தில் இருந்ததைப் பெரிய மானிடமாக உயர்த்திக் கொடுத்து விடும். இந்த தேசத்தில் கால காலமாக வந்திருக்கிற மரபின் சக்தி விசேஷத்தால் எப்பேர்ப்பட்ட தவறான குணங்களும் சரி, நெஞ்சம் மனமா வைத்து விட்டால் தானாக அந்த 'பேஷன்' மனோபாவம் ஏற்பட்டுவிடும்.

ஆத்மாபிவிருத்தியே முக்கியமாக இருந்த தேசத்தில் லௌகிக முன்னேற்றமே எல்லாம் என்பதாக இருந்து விட்டிருக்கிற அநாசார ரோகத்திற்கு எனக்குத் தெரிந்த நல்லதொரு மருந்தைச் சொல்லி, இந்தக் 'காரத்தால் அந்த 'காரத்தை நிவிருத்தி பண்ணச் சொல்லிப் பார்க்கலாமே என்று தான் இத்தனை சொல்லுவதும். இதை வேறொருவர் சொல்வதைவிடவும் நான் சொன்னால் அழுத்தமாக இருக்கும் என்று தோன்றுவதால் விஷயமாய் பண்ணியிருக்கிறேன். இப்படிச் சொல்கிறபோது நானே அஹங்காரம் கொண்டாடிக் கொள்கிறேனா என்றால் அதில்லை அர்த்தம். 'அஹங்காரம்'தான் நினைத்துத்தானே இந்த வசதி [illegible] மரியாதைத் தோற்றமெல்லாம் [illegible] சொல்லும் பூர்த்தமாகவே ஆகி மரியாதைப் பண்ணி, விஷய குணத்தை விட்டு வருகிறது? இந்த வருத்தப்பட்டதிலே, 'இதை விடவோ இதற்கு மேலாகவோ ஒரு வருத்தமில்லை' என்கிற உச்சிக்கு ஏறின வழி காத்திலாவது தள்ளிப் போடப்பட்ட ஒருத்தன். 'நான் யாருக்கும் மரியாதை பண்ணத் தேவையில்லை' என்பதின் நிறைவு காரணம். 'மரியாதை செலுத்தத் தனக்குச் சரியே இல்லையோ இப்படியும் ஒரு துர்ப்பாக்யமா?' என்று ரொம்பவும் குறைந்துதான் கொள்கிறான் என்பது லோகத்திற்கு தெரிந்தாலே அதற்கு விளைந்த அனுபவம் ஆழமாக மனதில் பதியும் என்றுதான் சொல்வது.

எனக்குக் கிடைக்காத, கிடைப்பதற்கில்லாத நமஸ்கார பாக்கியத்தை நீங்களெல்லாம் நன்றாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஸ்ரேயஸ்களை அடைவதற்காக நானும் அந்த நமஸ்காரத்தை 'நமோ நம:' என்று நமஸ்காரம் பண்ணுகிறேன்.

(1993 கல்கி தீபாவளி மலரில் வெளியான பெரியவாளின் கட்டுரை.)

இந்த இலவச இணைப்புக்கான செலவுகளில் பகுதியை
ஏற்றுக் கொண்ட மாங்காடு காமாட்சியம்மன் தேவஸ்தானத்துக்கு நன்றி!

கல்கி
அருள் அரசு

WITH REVERENTIAL HOMAGE

FROM

ARUNA SUGARS & ENTERPRISES LIMITED

ARUNA SUGARS FINANCE LIMITED

AND

QUALITY - INN ARUNA

With Best Compliments Of :

HAUERS LINES PVT. LTD.

Ship Owners & Charterers

Dedicated to the development of

ANDAMAN & NICOBAR ISLANDS

— Regular sailings from Madras to Port Blair

— Inter-Island services within the A & N Islands

— Assistance in Clearing & Forwarding and Warehouse to Warehouse transportation contracts between the Mainland and the A & N Islands

— Steamer Agency services

Please contact us for cargo space reservation and for further information / assistance

SVN HOUSE

90, C. P. Ramaswamy Aiyar Road,
Alwarpet, Madras - 600 018.
Tel : 4992081 / 82, Cable : POTENTIAL,
Tlx : 041-7385, Fax : 44-4991007

REGISTERED NO. M. 4392
Registered as Newspaper in Sri Lanka

இணை பிரியா பந்தம்

என்றும், எப்பொழுதும்
நாங்கள் விரும்புவது **லிவ்பெட்**

- சுகாதாரமானது
- உடையாதது
- கவர்ச்சியான வண்ணத்தில் பல வடிவங்களுடையது.

உங்கள் மகிழ்ச்சியை மேலும் கூட்டிட, நீங்கள் வாங்கும் ஒவ்வொரு **லிவ்பெட்** பாட்டிலுடனும் ஒரு மீரா ஹெர்பல் சீயக்காய் பவுடர் சாஷே இலவசம் !!

"உடனே விரைந்திடுவீர் அருகாமையிலுள்ள விற்பனையாளரிடம்"

லிவியா பாலிமெர் பாட்டில்ஸ் (பி) லிட்.,

இச்சலுகை தமிழ்நாடு, பாண்டிச்சேரி மற்றும் கேரளா மாநிலங்களில் 14 8 94 வரை மட்டுமே

REGISTERED NO. M. 4362
Registered as Newspaper in Sri Lanka

பார்க் டவுன்
பெனிபிட் பண்டு லிமிடெட்

மத்திய அரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நிதி நிறுவனம் துவக்கம் 1985
273, தெற்கு தங்கசாலை வீதி (ராஜாஜி சாலை), சென்னை - 600 003. போன் : 587670; 564354
கிளை : 2, கிழக்கு மாட வீதி, திருவான்மியூர், சென்னை - 600 041. போன் : 415982

கனகதாரா முதலீட்டுத் திட்டம்

உங்கள் குழந்தைச் செல்வங்களைக் கோடீஸ்வரனாக்குங்கள்!

ரூ. 50,000/- செலுத்துவீர். 18 ஆண்டுகளில் ரூ. 50,000/- ஐ திரும்பப் பெறுவீர், மீண்டும் 90 ஆம் ஆண்டு நிறைவில் சுமார் **ஒரு கோடியை** பெறுவீர்.

(ரூ. 12,500/-க்கும் அதன் பெருக்கமும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்)

வெகுமதி முதலீட்டுத் திட்டம்

ரூ. 580/- செலுத்துவீர். 252 மாதங்கள் நிறைவில் ரூ. 40,000/- பெறுவீர்.

பிக்சட் டிபாசிட் திட்டம்

46 நாள்	90 நாள்	6 மாதம்	1 ஆண்டு	2 ஆண்டு	3 ஆண்டு	4 ஆண்டு	•5 ஆண்டு
13%	14%	15%	17%	18%	18.5%	19%	20%

மாத வட்டிக்களை செக்குகள் முன்கூட்டியே கொடுக்கப்படும். உங்கள் டிபாசிட்டுகள் 46 மாதங்களில் 2 மடங்காகிறது 90 மாதங்களில் 4 மடங்காகிறது.

காமதேனு மாபெரும் திரும்பப் பெறும் திட்டம் 15 ஆண்டுகள்

வைப்புத் தொகை	முதல் ஐந்தாம் ஆண்டு முடிவில் கிடைக்கும் தொகை	இரண்டாம் ஐந்தாம் ஆண்டு முடிவில் கிடைக்கும் தொகை	மூன்றாம் ஐந்தாம் ஆண்டு முடிவில் கிடைக்கும் தொகை
ரூ. 6,320/-	ரூ. 6,000/-	ரூ. 6,000/-	ரூ. 56,320/-
ரூ. 25,280/-	ரூ. 24,000/-	ரூ. 24,000/-	ரூ. 2,25,280/-

பென்ஷனர் நலத் திட்டம் - வட்டி 19 1/2%

வயோதிகர், விதவைகள், ஊனமுற்றோர், கல்வி மற்றும் அறக்கட்டளை பயன் பெறலாம்.

செல்வக்களஞ்சியம் டிபாசிட் திட்டம்

உங்கள் குழந்தையைக் குபேரனாகக் காண ஆசையா! இதோ
ரூ. 7500/-ஐச் செலுத்தி 15 வருட முடிவில் ரூ. 1,25,000/- பெறலாம்
ரூ. 9000/-ஐச் செலுத்தி 18 வருட முடிவில் ரூ. 1,50,000/- பெறலாம்
சேவிங்ஸ் கணக்குகள் மீது 10% வட்டி

SURESH

கடன்	நகைகள் பேரில் கிராம் 1க்கு ரூ.800/- வழங்கப்படும் சென்னை மாநகரில் உள்ள சொத்துக்கள் பேரிலும் வழங்கப்படும்.	வட்டி விகிதம் ரூ. 1.85

கௌரவ ஆலோசகர்:
P. பாலசுப்ரமணியம், B.Sc.
முதன்மை அறங்காவலர்
கந்தகோட்டம், சென்னை - 3.

(Friday Weekly Holiday)

இயக்குனர் குழுத் தலைவர்:
A. விவேகானந்தன், B.Com.

பங்குதாரர்களுக்கு மட்டும் Business Hours :
Week days 8.30 a.m. to 12.30 p.m. &
2.00 p.m. to 6.00 p.m.
Sunday 8.30 a.m. to 12 noon.

சேமிப்பே செழிப்புக்கு வழிகாட்டி